

A lélek öröme

és

szomorúsága

Imre Margit

A LÉLEK ÖRÖME
ÉS
SZOMORÚSÁGA

2006. DECEMBER

ELŐSZÓ

Kedves Testvéreim ez a könyv nem olyan jellegű, mint egyébként ti ehhez hozzászoktatok, hogy szépen nyomdailag bekötve kerül a kezetekbe, ez csak egy egyszerű nagyon lényeges dolgokat közlő kis könyvecske, amely ha kell a lelketeket a mennybe repíti az örömtől, ha nem akkor se dobd el, gondolkozz el és majd eljön az ideje, hogy megértsd azt, ami reád vonatkozik.

Ugyanis ez a könyvnek nevezett füzetecske csak olyan írásokat tartalmaz, ami a ti lelketek épülésére fog szolgálni. Csak meg kell benne találni mindenkinek azt, amire az ő lelkének szüksége van. Nem mindig észlelhető kívülről, csak amikor elolvassátok és hagyjátok, hogy a lelketek önállóan irányítson benneteket, akkor fog ennek a könyvnek igazán meglenni a nagy ajándéka a lélek számára.

Mindig csak azt cselekedjétek meg, amit a lelketek belülről kér a számotokra, ne hagyjátok, hogy az ellentét elvegye tőletek azt, ami nem az övé, a ti lelketeket.

Legyetek nagyon éberek és ne hagyjátok magatokat úgy befolyásolni senkinek sem, hogy a lelketekkel ellentétbe kerüljétek. Mert ha a lelketek nem boldog, nem örültök a mindennapjaitoknak, az abban rejlő kincseknek, akkor valami történt a lelketekben, ami megakadályozza azt, hogy ezeket az írásokat sem olvasod szívesen, mert valami nem egyezik meg a benned lévő érzések és a könyvben leírtakkal.

Testvéreim nagyon gondolkodjatok el azokon az eseményeken, amelyeket ezekben az írásokban fogtok találni, mert az Úr Jézus általunk a ti égi segítőitek által és a kedvelt tanítotok által, akinek feladata, hogy vezesse továbbra is az ő közösségét, azokról a tanításokról nem is beszélve, amit rátok hagyott könyvek formájában és a ti szívetekben, hogy valóban megtaláljátok az igazi helyeteket a földi életetekben és úgy tudjatok tovább élni és dolgozni, hogy az örömteli legyen a ti számotokra és a mi örömünkre és Jézus Krisztus dicsőségére.

Kedves földi testvéreink, akik ezt a könyvet elolvassátok gondoljatok arra, aki ezeket az írásokat a ti számotokra elküldte, hogy segítsen nektek a feladataitokban. Legyetek nagyon megértőek és ne haragudjatok meg egymásra sem, mert aki ezt nektek elküldte és azt akarja, hogy elolvassátok,

azokhoz mi égi testvéreitek el is fogjuk juttatni, olyan formában, hogy az neki természetessé fog válni, hogy ezt ő elolvassa.

Mindig az lebegjen a szemeitek előtt, hogy az Isten milyen jóságos, és mindig gondoskodik az Övéiről, mert Ő az, aki nem hagyja elveszni egyetlen gyermekét sem, hanem utána nyúl és segít neki ha elesik.

Hát testvéreim most ti is ebben a helyzetben éltek a ti közösségeitekben, amióta a ti földi tanítótok elköltözött hozzánk, azóta ti csak egymás hibáival vagytok elfoglalva nem a saját feladataitokkal.

Innen nézve benneteket olyanok vagytok, mint az elhagyott gyermekek, akik nem találják meg azt, aki eddig tanította őket. Pedig aki eddig tanított benneteket az ugyanaz, mint jelenleg, mert Jézus Krisztus is csak egy emberen keresztül volt képes benneteket vezetni, tanítani. Ő pedig most is ugyan az közöttetek mint eddig, csak ti nem ismeritek föl Őt, hanem összevissza keresgéltek mindent és mindenhol hátha egyszer rátaláltok. Bizony ahol keresgéltek, ott Őt nem fogjátok megtalálni, mert Ő a ti békés, szerény, egyszerű szíveitekben lakozik.

Csak nem talál számára otthon, mert a ti szíveitek megkeményedtek és egymás hibáin felbuzdulva szétromboltátok azt a szeretetteljes közösséget, amelyet Jézus Krisztus a ti számotokra hozott létre egy egyszerű ember által, aki az életét teljesen az Istennek szentelte.

Próbáljátok magatokat másképpen látni, mi lett volna ha az a közösség még mindig olyan lenne, mint ahogyan azt a Feri bácsi által Jézus Krisztus létre hozta a ti számotokra?

Bizony akkor a szívekben még mindig a szeretet volna az erősebb, nem pedig a gyűlölet, ami szétszakít mindent és mindenkit egymástól. A **jó gyümölcs** testvéreim mindig felismerhető messziről, mert annak az illata, a szépsége messzire tekint, nem pedig a saját lába alól húzza ki a talajt.

Mindannyian, akik ezt a könyvet elolvassátok legyetek nagyon boldogok és tegyetek meg mindent annak érdekében, hogy az ebben leírtak ne legyenek hiába valóak, hanem igazán jó gyümölcsöt teremjenek a ti szívetekben.

Kívánjuk nektek kedves földi testvéreink, hogy az életetek legyen örömteli és békés, hogy az Isten Szent Lelke áttudja azt járni és megtudjon a ti szívetek lágyulni, abból a kőkeménységből, amiben éppen éltek. És legyen ismét egy békés szeretetteljes közösség az, ami eddig is az volt.

Békesség nektek. ÁMEN.

BEVEZETÉS

A Szent Lélek az, aki vezeti az emberi lelket, ha hagyjuk, mert ez a könyv ami itt leírásra került az elkövetkező oldalakon ezeket olvashatjátok kedves testvéreim. Én mint tudjátok nem vagyok a szavak embere, csak a lelkemben próbálom azt megélni amit éveken keresztül tanultam, úgy a Hang közösségben, mint egyedül.

Mindig az vezérelt az életemben, hogy az emberek közelében lehessen és tudjak nekik segíteni, ha arra szükségük van, esetleg csak egy jó szóval, vagy egy örömteli mosollyal. Számomra ez a könyv leírása nem volt egyszerű dolog, mert nagyon nehezen tudtam magamat rászánni arra, hogy elfogadjam azt, hogy az Isten nekem ilyen feladatot adott. Napokig, hetekig ebben vergődtem, mert nem értettem, hogy az Isten miért pont engemet szemelt ki erre a feladatra, hogy én ilyet csináljak, amikor én ehhez nem is értek, vannak nálam sokkal okosabb értelmesebb emberek is, és akkor az én Uram Jézusom minden áron engem akar erre a fontos feladatra.

Hát meg kell nektek mondanom őszintén, hogy én nem hittem ebben, vagyis nem hittem el még akkor sem amikor kézzel elkezdtem írni ezeket a sorokat. Gondoltam, ha már így van, akkor írom, ameddig bírom, majd meglátja az én Jó Istenem, hogy én nem való vagyok ilyen feladatra, nem születtem én tudósnak, költőnek, vagy írónak. Mindegy mondom, majd lesz valahogy. Ha már Ő megkért engem, akkor engedelmeskedem az Ő akaratának és csinálom, amit Ő akar, hogy csináljak. Gondoltam, hogy egy cukrász sem tud Eiffel tornyot építeni, hát akkor én sem tudok könyvet írni. Hol vagyok én a tudományokhoz és a nagy szavakhoz. A szívemet és a lelkemet az Úr szolgálatába ajánlottam, és azt mondtam, hogy legyen Uram, ahogy te akarsz. De arra kérek, hogy segíts nekem, mert én egyedül erre képtelen vagyok. Ketten majd csak megoldjuk ezt a feladatot.

Hát testvéreim, így indult el ennek a könyvnek a kézzel való írása, esténként, éjszaka napi 4-5 oldal A4 lapon teleírva sűrű apró betűkkel. Ekkor még nem gondoltam, hogy ezt majd le is kell gépelni, mert akkor csak arra kellett összpontosítanom, hogy az írás tisztasága legyen a legfontosabb. Mindig tájékoztattak írásban, hogy hogyan tovább, bátorítottak a könyvben leírtak fontosságára, hogy ezt el kell készítenem mihamarabb, mert a közösségekben zajlik a széthúzás, az ellenségeskedés, és az Isten kegyelmének, a segítségnek el kell jutni az emberekhez.

Mindig az adott nekem erőt ebben a munkában, hogy a szeretett testvéreimre gondoltam, akiket nagyon szeretek, és ha már az Én Uram Jézusom is ezt akarja, akkor már egyre jobban érdekelt ez a számomra teljesen ismeretlen feladat. Volt olyan idő amikor a lelkem teljesen átítatódott azzal az erővel, érzéssel ami tovább segített a nehéz munkámban. Nagyon örültem akkor már a feladatomban, amikor úgy a vége felé járt a kézírásom, mert akkor már azok az érzések kerítették a hatalmukba, hogy valóban ha ezt megcsinálom, akkor tudok segíteni embertársaimnak.

A kézírás végére már örömmel és nagy lelkesedéssel végeztem az éjszakai munkámat, tudniillik a nappali időben fizikai munkát végeztem, ami nem tette lehetővé a számomra, hogy legyen időm az írásra, meg hát egy kicsit este kellett ahhoz pihennem, hogy a kezemet tudjam használni az írásra.

Valójában nagyon nehéz időszak volt ez a számomra a családi teendőim mellett, de örömteli, mert rájöttem, hogy az én Jézusom szőlőjében kell most dolgoznom.

Az írás végén azonban megállt a tudományom. Nem tudtam, hogyan tovább. Az én segítőttem azok csak türelemre intettek, várjak még nem jött el az idő arra, hogy a gépeléssel foglalkozzak, mármint hogy kivel fogom legépeltetni. Hát én akkor már örültem, hogy no itt már az én munkám véget ért, majd valakivel legépeltettem. De itt jött be az akadály a számomra, hogy megkértek, hogy házon kívülre nem adhatom az írást, vagyis nem adhatom ki a kezemből. Innentől kezdve nem tudtam, hogy mit csináljak, nem találtam az ismerőseim között senkit aki tud gépelni és lediktálnám neki, hogy valóban elkészüljön a könyv. Telt, múlt az idő, de az írás az nem került sehogyan sem a papírra.

Míg egyszer egyik kedves testvéremnek felolvastam, egy írást, amit éppen azon a napon kaptam az égi segítőttemtől a saját kis közösségünkkel kapcsolatosan. Ő rögtön arra kért, hogy adjak neki is belőle, mert nagyon tanulságos esetet tartalmaz. Azt mondta gépeljem le, na de nekem nincs is gépem mondtam, meg nem is tudok gépelni. Jó akkor azt mondta menjek el hozzájuk, és ott majd ők legépelik. Ez így is történt elmentem és azt az egy oldalnyi kézírást elkezdtem diktálni a testvéreknek, de ő elfáradt és mondtam cseréljünk, majd én pötyögöm a betűket, ő meg diktálja nekem. De csak úgy vadászva gépeltem, örültem ha megtaláltam egy betűt. De azért sikerült összehoznunk és kinyomtatni a számítógépen.

Meg kell mondanom nektek, hogy soha nem volt semmiféle vonzalmam a számítógéphez, sőt taszított, mindenképpen távol akartam magamat tartani ettől az új tudománytól, a számítógéptől. Pedig mindkét fiam informatikus, de nekem nem vált addig vonzóvá ez az eszköz, pedig többször emlegették nekem ezt a dolgot régebben. Ó én ebben a korban nehogy már ilyet tanuljak, nehéz az nekem mondtam, meg hát minek ez nekem, úgy sem tudom

használni. Így visszagondolva az Isten rajtuk keresztül kezdett ébresztgetni ebbe az irányba. De én akkor még nem akartam semmiképpen számítógéppel foglalkozni. Pedig ha a lelkem akkor nyit ebbe az irányba akkor sokkal hamarabb elkészülhetett volna ez a könyv. Nézzétek el nekem ezt az emberi gyengeségemet. Ettől kezdve felgyorsultak az események az életemben. Az égi segítőim arra kértek, hogy tanuljak meg számítógépen gépelni, úgy szabályosan, tíz ujjal, „vakon”. Na én ekkor teljesen padlón voltam, azt sem tudtam, hogy mit csináljak. Én, meg a számítógép, meg még a gépelés is. Hát igen az Isten ahogyan rendezi a sorsunkat nem tudunk előre kitérni, ha valóban követni akarjuk alázatosan az Ő akaratát.

Innentől kezdve ismét az éjszakáim a fiam számítógépén a gépelés tanulásával történt, kaptam tőlük egy gépelést oktató programot. Na meg, meg kellett tanulnom a számítógép alapvető tulajdonságait, kezelését. Ez sem ment simán az életemben, hát még az a gépelés tanulása. Volt, hogy napokig a kezem, a karom begyulladt az izületeim nem voltak hozzá szokva ehhez a fajta munkához. Nappal kapáltam, és egyéb nehéz kerti munkákat végeztem éjjel pedig tanultam a gépelést. Néha bizony még sírtam is, olyan fáradt voltam, de tudtam, hogy én már ebben a feladatban sokat mulasztottam, mert nem ismertem fel időben, hogy a könyv gépelését is nekem kell elvégezniem, mindig másra számítottam, azt hittem, hogy nekem csak eddig tartott ez a feladat. Tévedtem. Igen, sokszor tévedünk, de az Isten kegyelme, ha ráfigyelünk segít, hogy újra rátaláljunk a saját feladatunkra és folytassuk, mert az a miénk.

Néhány hónap alatt sikerült megtanulnom a számítógép kezelését és a gépírást, kisebb szerkesztéseket, ami ehhez a feladathoz szükséges.

Innentől kezdve elkezdtem a közel száz oldalas kéziratomat másolni a számítógépen, ami ismét elég nehéz volt, mert gyakorlatom az nem volt, ismét az éjszakáim a számítógép előtt töltöttem, abban a reményben, hogy az Én Istenem erre kért, hát akkor akármilyen nehezen is, de megteszem. Ismét néhány hónapba került, hogy legépeltem azt a sok kézírást. Most ott tartok, hogy a gépelési része kész de még vannak szerkeszteni valók, de nagyon igyekezem, hogy mielőbb a kezetekbe kerüljön ez a könyv, amit a Mi Jézusunk küld nekünk.

Testvéreim fogadjátok szeretettel ezeket az írásokat, és örüljétek, hogy a Mi Jézusunk gondoskodik rólunk.

Testvéri szeretettel továbbítom a ti számotokra ezeket a szép gondolatokat és szeretetem jeléül fogadjátok tőlem azt az ajánlást, hogy ne akkor olvassátok el ezeket a sorokat, amikor a lelketekben nincs nyugalom, hanem teljes békességben legyetek önmagatokkal és a bennetek élő Jézussal.

2006.12.04.

1. Égi kezek irányítása, vezetése

Mi égi segítőid arra akarjuk felhasználni a fizikai erődet, hogy ezzel olyan embereknek próbáld meg segíteni, akik egyelőre hallani sem akarnak arról, hogy a lelkiüket a jóra, az Isten felé fordítsák, mert elvakult bennük a jóra törekvő érzés.

Ők azt teszik, amit ők jónak vélnék, nem lehet őket semmilyen eszközzel sem, arra rábírní, hogy gondolkozzanak el az életükön és a cselekedeteiken.

Arra való ez a rengeteg írástömeg, amelyet majd lefogsz írni, hogy ezekről elgondolkozva, a lelkek egy része elkezd gondolkozni arról, hogy valóban az abban leírtak között van olyan esemény, amely arra utal, hogy valami nincs rendben velem, körülöttem.

Az Isten folyamatosan csak tereli az életeteket abba az irányba, amelybe éppen haladnotok kell. Így történt a te eseted is, hogy először csak a kézi írást kezdted el, később már egyre jobban foglalkoztattak az álmaid is amelyek kapcsolatosak voltak a számotokra éppen aktuális feladatokkal, mivel ezeknek az apropóján te elkezdted testvéreidnek beszélni az álmaidról. Ezek voltak azok a szálak, amelyek idáig vezettek, hogy lelkesedéssel írod a feladatodat.

Az Isten gondoskodni fog rólatok, különösen azokról, akik Neki dolgoznak, az Ő szőlőjében végzik reggeltől késő estig a munkát.

Nagyon örülünk annak, hogy a lelketekben öröm van a feladat miatt mert az, az amit nagyon nehéz földi embernek elmagyarázni, hogy Ő nem más mint az, aki az Isten szolgálatában áll. Ez vonatkozik rátok is, mivel a napjaitokat az Istennek szentelitek azáltal, hogy mindketten arra törekedtek, hogy ez a könyv mihamarabb elkészüljön.

Vedd észre magadon is, hogy a lelkedben mekkora változáson mentél keresztül, mert ezt nem lehetett volna veled másképpen elérni, csak úgy amit örömmel végzel el és értelmét látod a feladatodnak, mivel egyszer sem fordult meg a gondolatodban, hogy ne kezd el és hogy felesleges lenne ez a sok írás.

Nem kell semmitől sem félned, aggodalmaskodnod, mert akinek dolgozol Ő a munkásait kifizeti, nekik adatott az Isten Országá és annak titkai is. Legyél büszke magadra, hogy az Isten téged választott erre a nagy és szép feladatra,

hogyan elhírdesd azt a szeretetet erőteljesen, amelyet ez a könyv fog tenni az emberek körében.

Ne legyél kishitű a lelked pontosan látja, hogy mi előtt állsz. Ne essél kétségbe a feladatod miatt, mert ez nem vall rád. Legyél állandóan nyugodt, szabad ember, aki csak az Isten által van irányítva, befolyásolva nincs ember, aki ezt jelenleg megtehetné a számodra.

Legyetek embertársaitokkal megértőek, de nem ajánlatos a számotokra, hogy egyetértsetek azokkal a döntésekkel, amelyeket ők hoznak meg egyenlőre. Majd rá fognak jönni hamarosan, hogy ez nem az, amire számítottak. De akkor már sokkal nehezebb lesz a számukra meghozni azt a döntést, amelyet idejében elmulasztottak. Számotokra az legyen a döntő, hogy fogadjátok el az ő döntéseiket, de ne azonosuljatok vele.

Legyetek türelemmel egymáshoz, és önmagatokhoz is, mert ez a jelenlegi időtökben a legmegfelelőbb időszak arra, hogy az emberek el tudják dönteni hovatartozásukat.

A langyos az egyáltalán nem kedvező az Isteni törvény adta lehetőségeknek, mert ez a valóságban úgy néz ki, mintha az Istent akarnák az emberek irányítani, s az ő javítási rendszerébe beleavatkozni, mármint eldönteni, hogy mi a jó neki és mi a jó az Istennek.

Ezek a megalkuvások, hogy az emberek biztonságban érezzék magukat azért, hogy nekik a kívánságukban az Isten ott legyen, de az akaratát nem akarják megcselekedni, mert az, az ő számukra lemondással járna, mármint arról való lemondásra, ami nekik kedvezőnek tűnik. Jó lenne ilyenkor az embereket egy kicsit elbeszélőre hívni az Isten irodájába, hogy ott el lehetne mondani nekik azt, hogy vigyázzanak magukra, arra az értékre, amit az Isten reájuk bízott, hogy el ne herdálják, mert akkor nincs mivel elszámolniuk az Isten előtt, amikor a szellemi otthonba megérkeznek, hogy hogyan gazdálkodtak a reájuk bízott

értékekkel, mármint a képességeikkel. Kinek a javára fordították és mit kamatoztattak belőle.

Vagyis a lélek ilyenkor már nem tud elszámolni azzal sem amit kapott útravalóra az Istentől a feladatai elvégzéséhez, nemhogy még azzal, hogy hogyan kamatoztatta azt.

Ez lebegjen a szemeitek előtt, mert nagyon siralmas a sorsa annak a léleknek, aki elherdálja a kapott kincseit. Nagyon vigyázzatok, mert az ördög sohasem alszik szoktátok mondani. Vagyis bármikor kerülhettek ti is hasonló helyzetbe, ha nem vagytok eléggé éberek és nem kapaszkodtok állandóan a Krisztus adta lehetőségekbe, mert nem lehet mindig annyira élesen észrevenni a különbségeket.

Vegyétek észre önmagatokon is, hogy mennyire nehéz a földi embernek igaz, törekvő emberi életet élnie olyan környezetben, ahol ezek az események vesznek körül benneteket. Láthatjátok, hogy az amit ti jónak ítélték meg, azon testvéreitek, akik másként gondolkoznak, nem értnek veletek egyet, mert számukra ez nem jelent olyan örömet mint nektek. Ebből is látható, hogy mennyire másként gondolkoznak az emberek, még akik egy közösségbe is tartoznak. Megfognak látni, hogy azok, akik egyáltalán nem fognak veletek egyet érteni, azok eltávolodnak tőletek, akik még töprengenek, azok még nem döntöttek arról, hogy hol lenne nekik a jobb. Ezekből az eseményekből nektek mindannyiótoknak tanulnia kell, mert nem lehet semmit sem ingyen megkapni a szellemvilág kincseiből, mindenért keményen meg kell szenvedni a léleknek.

A lélek az nem úgy szenved, hogy most valamit nem kaptam meg, hanem úgy, hogy nem tud addig továbblépni az élet lépcsőjén, amíg, azt a feladatot be nem fejezte. Így adódik az emberek között olyan esemény, hogy elindulnak a Jézusnak nevezett úton, és közben megállnak, mert a lélek nem képes továbblépni addig, amíg a számára az utolsó téglát az ő alapjaiból hiányzik.

Ebből adódik az emberek körében a nagyon sok vita, amikor az egyik ember a másikat okosabbnak tartja önmagánál, mert ő áll, és látja, hogy a többi halad a feladataiban a Jézusi úton.

Ezért kérünk benneteket, hogy ne kövessetek sohasem embert, mert akkor megálltok, csak ő halad, ti pedig szép csendben kullogtok utána, de a lelketekben nem tudtok úgy fejlődni, mintha magatokat Jézusra bíznátok. Ezek a legnagyobb buktatók a földi emberek körében.

Ezért kérünk benneteket, hogy óvakodjatok az emberektől, mert báránybőrbe bújt farkasok. Azért nem láthatjátok őket tisztán, mert nem a saját ruhájukat viselik, csak kívülről mutatnak magukból szépet és jót, de valójában belülről megkeményedett erőszakos lelkek ők, csak az Isteni kegyelem eltakarja ezt a kemény tulajdonságot, hogy lehetőséget adjon a számukra is a javulásra. Mert ha nem lenne külső védő burok az ilyen embereken, akkor egyáltalán szóba sem tudnának állni vele az embertársai, mert elviselhetetlen lenne a viselkedésük.

Ebből is látható, hogy nagyon oda kell figyelnetek magatokra, hogy kinek a tanítását fogadjátok magatokba mert, ha az eltér attól, amire a ti lelketeknek nagyon nagy szüksége van, akkor az a lélek nem képes továbblépni az ő útján, mert elveszítette az irányt, hogy merre is menjen.

Ezért nem győzzük hangsúlyozni a számotokra, hogy SOHA NE KÖVESSETEK EGYETLEN EMBERTANÍTÓT SEM, HANEM CSAK AZ ISTENT KÖVESSÉTEK.

Ha őt követitek , akkor csak a jó utat találjátok meg, de ha közbeiktattok egy embert, aki elvezet benneteket az Istenhez, akkor már nagyon nehéz helyzetbe kerültök, mert elvakítsa a szíveteket, a benne élő érzéseket, amelyek segíségekre lennének akkor, amikor arra szükségetek lehet.

Ebből is látható, hogy csak úgy lehet eljutni, az embereknek az Istenhez, ha ő engedelmes az Istennek és követi az Ő útmutatásait az ő életében.

Ekkor következik be az a helyzet az emberek körében, hogy kiutálják a másik embert a közösségből, mert ő nem hajlandó azt tenni, amit embertanítója elvár tőle.

Így kerülnek ellentétes viszonyba az emberek, mert nem hajlandók elviselni a saját kudarcukat. Így lehetett az a nem mindennapi esemény is amikor nem lehetett elviselni azokat, akik az Istent valójában szeretik és engedelmesek neki, mert a legfőbb dolog az, hogy az ember legyen engedelmes az Isten akaratával szemben.

Ha nem engedelmeskedik az Isten akaratának, akkor az már nem az Istent szolgálja, mert ellenszegült az Ő akaratának. Így buknak el az emberlelkek a földön, mert nem az Istent követik, hanem az embert, aki csak addig érzi jól magát, amíg az emberek hisznek neki és követik. Mármint az ő fennhatósága alatt élik az életüket.

Így történhetett meg az is, hogy nem tudtatok arról beszélni egymással, hogy most mi lesz akkor az ,az esemény, ami miatt a közösség kezdett szétszéledni. Ez nem baj, mert vannak még olyan lelkek, akik megpróbálnak tisztán látni és visszatérnek az eredeti útjukra.

2. A talentumokról

Nem lehet szétválasztani azt az eseményt, amelyet nem tudsz tökéletesen elfelejteni, mert ezeknek be kellett következniük azért, hogy az Isten akarata érvényesüljön a földi emberek életében. Nem lehet azt mondani, hogy ez miért, hanem csak azt lehet mondani, hogy köszönöm, mert ezt az Isten akarta, hogy bekövetkezzen. De nem kell emiatt sem elkeseredned, mert ezek után is az Isten gondolat viseli és segít a feladataidban.

Vegyél részt minden olyan közösségi találkozón, amelyen nem akarják az ember tudatát befolyásolni olyan tanításokkal, amelyek eltérnek attól, amit a lelked szívesen hallgat. Ez lesz a számodra az a megnyugvó állapot, amely átsegít bizonyos pontokon.

Soha ne arra gondolj, hogy amit tettél az jó-e, hanem folyamatosan arra gondolj, hogy amit tettél az örömet okozott-e az életedben. Az fogja minden esetben eldönteni a benned felmerülő kérdéseket, mert ami szívből jön az a léleknek örömet jelent. Te aki lépten-nyomon tombolsz a benned lévő örömtől el kell ismerned, hogy számodra az jelenti a biztonságot, ha a lelked visszajelez neked. Ez, az amit csak te érzel, más ezt nem értheti és érezheti.

Legyen benned mindig annyi öröm, hogy ne kelljen másra gondolnod csak arra, hogy ma miért volt az Isten velem ilyen kegyes, hogy ezt ma megadta nekem. Látni fogod, hogy nem más amit csinálsz, csak az amit, amúgy is megtennél, örülni.

Csak nem mindegy, hogy az ember lelke mekkora teret képes bevilágítani abból, amit az Isten neki adott megmunkálásra.

Az legyen a szemed előtt, hogy az amit leírsz, azok másokat fognak felvidíteni, és örömet okozni nekik a sötét napjaikban.

Mi csak ebben a helyzetben tudtuk a figyelmedet a feladatodra irányítani, mert egyébként nem lettél volna képes elvállalni ezt a nemes és szép feladatot. Mindig az lebegjen a szemed előtt, hogy az Isten nem akar neked rosszat, Ő mindig csak azt cselekszi meg veled, ami a te javadra fog szolgálni. Így természetesen csak jó és szép dolgok történhetnek meg veletek.

Mi is nagyon örülünk annak, hogy e szép és nemes feladatot elvállaltad és elvégzed azt, amit mi égi testvéreitek továbbítunk a számotokra. Az elmúlt időben nagyon sokat változott a környezeted és te saját magad is, mert ennek így kellett történnie.

Ne hátrafelé nézz, hanem előre nézz! Soha nem vezet az jóra, ha valaki hátrafelé tekinget, mert akkor az még vár valamit onnan, amit, vagy akit

elhagyott. Ez ilyen egyszerű . Próbáld zárd le magadban azokat az eseményeket és embereket, amelyek időnként eszedbe jutnak. Ez a Múlt!

Mindig előre tekints, tervezz, mert az a tiéd. Ha nem ezt cselekszed meg, akkor vétesz az Isten törvénye ellen. A múlt az volt, a jelen van, erre gondoldj. Vigasz legyen az a számodra, hogy sohasem kapsz olyan feladatot az Istentől, amely nem kedvező a te számodra.

Ez lesz a számodra az a hely, ahol megnyugszik a lelked, mert ebben igazán boldognak érzi magát, mert ez az ő számára olyan gyógyír, amit sehonnan sem tud pótolni, mert ezek közvetlenül az égi kezek által adott tanítás, ami nem keveredik az emberek gondolkodásával és az ő szemléletükkel.

Nem lenne jó, ha csak azt tanulnád, amit mások tartanak fontosnak, mert az, az ő lelküknek megfelelő táplálék. De aki igazán felakarja vállalni az ő feladatát, az nem tévedhet el különböző kiegészítő gondolatokért oda, ahol csak a lelkének a feldolgozására, csak néhány szellemi morzsa jut, mert a többi az nem hasznosítható az ő számára.

Ez a legnagyobb tévedési lehetőség az emberek körében, mert azok akik igazán biztonságban érzik magukat, azok nem a körülötte lévőkkel törődik, csak a saját maga elméletét próbálja sokszorosítani, hogy minél erősebbnek tűnjön a környezete szemében.

Erről lehet felismerni azokat a tanítónak tartott emberlelkeket, hogy ellentmondást nem tűrő hangon nyilvánítják ki az ő általuk vélt igazságot.

Ez a környezet számára nagyon meggyőző, mert ebből azt veszik észre, hogy ők bizony azt teszik, amit az Isten tőlük elvár. Itt van a legnagyobb buktató az emberi lélek számára, mert ezt nem tudja megkérdőjelezni, mert ezzel ő is egyetért, mármint elfogadta, és ezzel szemben bármilyen más megoldást elvetnek, elküldenek embereket, akik ezt nem teszik.

Így alakul ki ezekben az emberekből, akik valahonnan kikerültek, hogy sokkal mélyebben kezdenek el gondolkozni az Istenről, mert az ő lelkük nem volt vevő olyan tanításra, ami azt éreztette vele, hogy számára valamit másként kellene, csak nem ezt és nem így.

Ezért kerülhetett sor arra is, hogy jelenleg az összes emberlélek, akik eddig együtt is tanultak, kezdenek szétszéledni, mert azok az erőszakos Istennek mondott tanítások egyáltalán nem meggyőzőek a számára, mert nem tudja lelkében a helyére tenni azt, amit ott hal, tanul.

Így lehetséges, hogy az emberlelkek elkezdnek másirányba keresgélni, hogy a lelkükben nyugalom legyen, szűnjön meg az állandó zaklatás, ami

befolyásolja az emberi tudaton keresztül az egész gondolkodását. Ez az amikor a lélek nem képes meghozni azt a döntését, amit ő az életfeladataiban elvállalt, de az emberi gyengeség, befolyásoltság miatt néha ez teljesen lehetetlenné is válik.

Azért kérünk benneteket, hogy mindig, minden döntések előtt próbáljátok józanul, nyugodtan meghozni a döntéseket, mert akkor tudunk nektek segíteni. Ekkor vagytok vevők a feladat sikeres megoldására, de ellenkező esetben csak olyan döntéseket vagytok képesek meghozni, ami nem Isten segítségével történik, hanem az emberi akarattal, vagyis Isten akaratát ilyenkor igyekszik kizárni az ember.

Gondolkozzatok el minden olyan eseményen az életetekben, hogy az Isten ezt valóban akarja-e az életemben vagy csak én vagyok az, aki ezt mindenáron megakarom valósítani, úgy hogy keresztülviszem az akaratomat azokon is, akik ebben érdektelenek.

Nem azt szeretnénk ezzel a számotokra mondani, hogy ne legyen bennetek kitartás, hanem folyamatosan gondolkozzatok el a bennetek levő érzésekről, gondolataitokról, de úgy hogy közben az Istent hívjátok, hogy segítsen nektek a döntéseitekben.

Az életút tele van döntésekkel, amit ti fel sem ismertek, mert természetessé válik a számotokra, hogy élitek az életeteket. Ebben rejlik a legtöbb kincs a földi emberek számára, hogy a sok apró feladatban, ami a mindennapi életben megtörténik, hogy azokat az Isten akarata szerint tudja megélni.

Sok olyan esemény van az emberek körében, amelyre egyáltalán oda sem figyelnek, mert jelentéktelennek értékelik, és így nagyon sok esetben a nagyobb feladatokat várják és az apróbbat észre sem veszik.

Ha észre is veszik azokat átlélik, hogy ilyen „ökör séggel” már csak nem töltöm az időmet jelszóval, és ezek is feladatok, csak ezeken keresztül juthat el az ember a nagyobb feladatokig.

Akik ezt átlélik és mégis nagyobb feladatokhoz jutnak, azok az Istent megkerülve, erőszakosan akarják az Isten akaratába burkolózva megkerülni azt. Csak ezután jön a következmény.

Ha az Isten akar emberen keresztül cselekedni, akkor azt az emberi lélek felismeri és örömmel végzi, és az eredmény sikeres lesz, nem kerül az emberek közé konkoly, ami elnyomja azt, amit az Isten akar hogy bekövetkezzen.

Ne azzal foglalkozz sohasem, hogy most mi az, ami téged zavar, vagy kevésbé tudod magadat nyugalomba helyezni, mert a kísértő folyton arra vár, hogy a ti lelketekben találjon olyan megmunkálatlan részt, amely arra utal, hogy ti ebben igen gyengék vagytok.

Akkor ő ott elkezd dolgozni, különféle trükkökkel kezdi a munkáját, amit a földi ember észre sem vesz, mert azt hiszi, hogy azt amit kér tőle, azt az Isten akarja, hogy megcselekedje, mert minden külső jel arra utal, hogy ezt kéri tőle az Isten a saját lelkiismeretén keresztül.

Igen ám, csak itt kezdődnek el a nagy szellemi kitörések, nagyot akarások, hogy nekem azt kell cselekednem, amit a lelkiismeretem megkíván. Ezért legyetek nagyon éberek magatokhoz, hogy időben felismerjétek azt a gondolatot, érzést, amely elindította bennetek azt a megcselekedni való vágyat, hogy azt akkor valóban az Isten Szent Lelke sugározta – e a lelkedbe, vagy pedig a kísértő, a szétdobáló?

Arról lehet felismerni, hogy a lelked, akkor mennyire volt nyugalomban, mert amikor az első döntésedet úgy hoztad meg, hogy közben a lelkedben égő fájdalom, vagy nyugtalanság uralkodott, akkor az nem az Isten Szent Lelkétől kapott utasítás vagy tanács volt.

Így lehet leghamarabb fülön csípni a megtévesztőt, mert később, amikor már elkezd növekedni a lélekben az elvetett mag, akkor bizony csak a terméséről, a gyümölcseről fogjátok megismerni azt, amit igazságnak hittetek.

Jó lenne, ha lelketeket sűrűn átvizsgáljátok, hogy megtaláljátok benne azokat a nem oda való tanításként elvetett magokat, hogy mielőtt elkezdene meggyökeresedni és növekedni, addigra azokat kitudjátok a lelketekből tépni, úgy hogy az igazit meg ne sértsétek.

Vegyétek alapul azokat az embereket, akik soha életükben nem olvastak bibliát és semmiféle igaznak ítélt írásokat, és még is telve van a lelkük jó és igaz érzésekkel, pedig ők csak mindig a szívükre hallgattak és nem akartak soha nagy dolgokat megcselekedni, csak azt amit a szerető Isten az ő szívükbe belesugallt.

Így vannak még ma is azok a lelkileg fejlett embertörzsek, akik az életükkel élik meg azt, amit a civilizált emberek a betűkből próbálnak megélni sokszor sikertelenül.

Ezért fontos esemény a földi emberek életében az, hogy soha ne legyenek elbizakodottak, mert ha tudnák, hogy az egyszerű emberlélek, aki a szívével éli az Isteni szeretet által sugallt mindennapi egyszerű életét, az csak akkor kerül önmagával ellentétbe, ha nem hallgat az embertársaiban megszólaló Isteni segítségre.

Jó lenne ha a ti időtökben is erre jobban odafigyelnétek és egymással törödnétek többet, mint saját magatokkal, vagyis a magatok által célként kitűzött jónak ítélt eseménnyel. Ez lenne a földi ember fő feladata a fizikai testében, mert a test gyengesége hamar elveszi a lélek uralkodó erejét, és

akkor már nincs idő arra, hogy az ő feladatait időben betudja fejezni, anélkül, hogy a lelke ne sérülne meg a rohanásban és a szellem világ kapuja előtti kapkodásban.

Erre kellene mindannyiúnak jobban odafigyelni, hogy a kapott életidőtöket ne herdálják el feleslegesen olyan tanításokra, ami a lelket nem viszi előbbre az ő útján. Ezek olyan üresjáratok a lélek részére mert, azt amit ő az Istentől kapott feladatot azt képtelen elvégezni, mert ahhoz hiányoznak neki bizonyos élettapasztalatok, amelyeket a téves eszme által kapott tanítás miatt, nem tudta folytatni és befejezni.

Csak amikor a lélek elfárad és visszavonul, vagyis elköltözik az otthonába, akkor döbben rá, hogy ő nem is azt cselekedte meg az életében amit neki meg kellett volna cselekedni azért, hogy az élet lépcsőjén fentebb tudjon lépni. Ezért van az emberiség annyira alacsony szellemi szinten, mert nem az Isten által mutatott utat járják, hanem azt, amit ő lát jónak és meggyőződik arról is, hogy ez helyes, mert nagyon sokan ezt cselekszik. Akkor biztosan jó az amit ő is csinál, mert a földi ember életében a meggyőződés nagyon nagy úr, mert nincs semmi, de semmi ami őt ettől eltudná téríteni.

Így kerülhet sor arra, hogy földi ember sohasem lesz egyedül olyan eszes és okos vagy mindegy, hogy milyen jelzöt mondok rá, hogy ő egyedül Isten akarata nélkül üdvözülni tudna. Ezért nagyon fontos, hogy soha ne szakadjatok el egymástól, akik Jézusban egyek vagytok, mert akkor az emberi lélek olyan sorsra jut mint az, aki nem akar együtt dolgozni azzal, aki őt munkásává fogadta, és ezzel el lehetne tenni azt nehéz megoldatlannak látszó feladatot, amit minden földi ember cipel.

Így lesz egykor az a fontos esemény is amikor az ember hiába fogja mondani az Istennek, hogy az Ő nevében tanított, gyógyított, az Isten akkor fogja azt mondani nekik, hogy „ távozzatok tőlem, nem ismerlek titeket „ .

Ez lesz az a nagyon fájdalmas időszak a lélek részére, hogy látni fogja saját életét és cselekedeteit és ott rádöbben, hogy egy picit sem sikerült javítani ebben az életében mert a jó cselekedetei is elvesznek, mert az a jónak vélt cselekedet, nem az Isten szeretetének a tükrében vált azzá.

Így kerül a lélek abba a helyzetbe, hogy nem tudja, hogy most mit csináljon, mert ott lebeg a szeme előtt, mármint a lelki szemei előtt, hogy azt amit az Istentől kapott erőt, vagyis kincseket, azt ő nem arra a célra használta fel amire az Isten azt neki adta.

Így nem tud az ő talentumaival elszámolni, mert nemhogy kamatoztatta volna, hanem még azt is elvesztette amit kapott az Istentől, mint útravalót. Ezért fordul elő az a helyzet, hogy a lélek elkezd azon töprengeni, hogy hogyan tudja helyrehozni azt, amit elrontott.

Isten kegyelmes és a rászorulókon mindig segít, így megmutatja neki azt, hogy hogyan kellett volna neki élnie a földön, amíg arra lehetősége volt fizikai testben. Ez a legfájdalmasabb a földi világból visszatérő emberlélek számára, mert nincs lehetősége a szellemi otthonban a hibáinak a kijavítására.

Ettől kezdve a lélek elkezd készülni a következő testet öltésre, hogy az elrontott jót kitudja javítani az Isten kegyelméből. Ez a sorsa a földi világban élő embereknek.

Ezeket azért írtuk le a számotokra, hogy amíg van időtök a földi világban, addig törekedjete arra, hogy a lelketek boldogan, elégedetten térjen meg a szellemvilágba.

3. A ránk bízott kincsekről

Legyen benned minden alkalommal olyan vágy, hogy mi lesz a mai napon az a téma, amelyet az Úr küld neked és azoknak, akik elolvassák ezt az írást. Te nem tudod felfogni sem, hogy mekkora kincs van a kezedben, azért hogy a lelkedet irányító égi kezek segítenek neked ebben a feladatban, amelyre nagyon nagy szükség van a földi emberek körében, mert ezek az információk így egyben nagyon nagy értéket képviselnek a földi emberek számára.

Mi nem azt akarjuk neked mondani, hogy ezeket, nektek tökéletesen magatokévá kell tenni, hanem azt szeretnénk elérni veled, hogy mindenki találja meg a saját maga számára íródott részeket. Ha csak egyetlen ember elfogadja ezt az írást és magáévá is teszi, akkor már volt értelme ennek az óriási sok írásnak a papírra kerülni.

Te aki csak írod ezeket a sorokat fogalmad sincs arról, hogy ezeket te hogyan fogod az emberek elé tárni, hogy megismerjék ezeket az írásokat. Nem baj, csak legyen benned türelem és alázat, hogy amit elkezdted azt be is tudod fejezni.

s

Eltudod képzelni, hogy most mekkora támadásnak vagy kitéve amiatt, hogy ezt a lépést megtetted, mert ez fogja elindítani a lelkekben azt a gondolkodási folyamatot, hogy valóban érdemes lesz-e ezt együtt folytatni, mert ennek így be kell következnie.

Mert ha az emberek csak megszokásból és egyesekhez való ragaszkodásuk miatt fognak összejárni, azzal nem segítik elő a saját lelkük fejlődését, akármennyire is azt hiszik, hogy ez mennyire jó nekik. Az a legnagyobb baj az emberek körében, hogy egyáltalán nem akarnak önállóan gondolkozni és döntéseket meghozni, mert az a számukra fájdalmas.

Ezért van a legnagyobb szükség arra, hogy mindig minden körülmények között legyen valaki, aki a lelkeknek segít a továbblépésben. Erre kértünk fel téged, vagyis a te lelked ezt a feladatot örömmel végzi, mert a te feladataid közé olyanok is tartoznak, amire te egyáltalán nem is gondolsz, hogy felhívd a testvéreid figyelmüket arra, hogy az Istent hol találják meg.

Vagyis rá kell jönniük, hogy az, az út nem az ő útjuk. Ezért van szükség arra, hogy a fenti cselekedetteddel elindítsd s az emberek számára nagyon fontos eseményt, ami elgondolkodtatja a lelkek egy részét.

Aki nem veszi fel a gondolatmenetet, az egy ideig vergődni fog abban a légkörben, amelyben nagyon jól érzi magát. Így kerülhetett sor a mai napra is, hogy nem kellett ott legyetek abban a közegben, ahol számotokra lejárt a tanulási időszak, mert ott elvégeztétek azt, ami rátok tartozott. Így ezért

ezeket a vergődéseket ti már kívülről szemlélhetitek, mert ha ott lennétek a jelenlétetek mások számára nem indítaná el a gondolkodási folyamatot.

Ez így jó a ti lelketek számára. Fontos, hogy ti emiatt ne aggódjatok, ezt nektek meg kellett cselekednetek, mert ez a ti feladatotok volt.

Így a lelketek elkezdte a további feladatait, mert ott már nincs számára tér a fejlődésre.

Ezért van az, hogy nem lehet előre tudni azt, hogy ki mit fog csinálni, mert azt csak mi égiek tudjuk, hogy melyik feladat után mi következik. Ezért hagyjátok a lelketeket szabadnak, hogy az Isten Szent Lelke tudjon irányítani benneteket, vagyis a lelketeket. Bízad ránk magadat, hogy el tudjuk érni a szívedet és megtudd cselekedni azt, amit mi látunk jónak. Ezért soha ne legyél nyugtalan, ha valakivel beszélni valód lesz, hogy mit mondjal neki, mert ez a mi feladatunk, hogy mindig arra vezessünk rá, amire a te lelkednek éppen szüksége van.

Nem lehetsz biztos abban, hogy amikor eltervezel valamit, hogy azt meg is tudod valósítani, mert ha ránk bízad magadat, akkor ennek az a következménye, hogy irányítsuk a lelkedet a jóra.

Nektek földi embereknek az a legfőbb feladatotok, hogy figyeljétek egymást, hogy nektek mit üzen az Isten egymáson keresztül. Van olyan feladat, amelyben kizárólag csak a másik ember által küldött tanításból lehet kihámozni az igazságot ahhoz a feladathoz, amelyre a léleknek éppen szüksége van.

Ezért nagyon fontos, hogy figyeljétek egymásra, mert ezeket a feladatokat másképpen nem lesztek képesek megoldani, mert ennek így kell történnie.

Vegyétek észre önmagatokon, hogy ez mennyire nem működik a ti köreitekben, mert ezek mind arra engednek következtetni, hogy egyáltalán nem vesztek tudomást embertársaitok által adott tanításról, mert szóba sem jöhet egyeseknél, hogy ezekről el is gondolkodjon.

Ezért nincs egyetértés és megértés a földi emberek között, úgy azoknál akik egyáltalán nem foglalkoznak Jézusi tanítással és úgy azoknál sem tapasztalható csak igen ritkán, hogy a mások által kimondott felelet az, amit el kellene fogadni annak, akinek éppen szólt.

Ezért kérünk benneteket, hogy nagyon figyeljétek egymásra, mert csak így tudunk nektek segíteni a feladataitokban. Ha ránk sem figyeltek, akkor esélyetek sincs a továbblépésre a feladataitokban.

Reménykedjétek abban, hogy az Isten öröme fogtok dolgozni és akkor helyetek lesz az ő országában. Nem lehet előre semmiféle olyan eseményt biztosra venni, amit azt hiszitek, hogy úgy van jó. Az Isten országában

és abban a közreműködésben, amelyben mi is részt veszünk csak úgy tud működni, ha hagyjuk, hogy az Isten irányítson bennünket is. Ezért ti földi testvéreink soha ne gondoljatok magatokról olyant, hogy ezt ti cselekedtétek meg.

Ha hagyjátok magatokat az Isten által vezetni, akkor azt mi irányítjuk és ti cselekszitek meg. Nem lenne jó egyetlen földi ember számára sem, ha nem hagyná magát irányítani, mert akkor ezekről az értékes kincsektől elzárja magát.

Jó lenne ezeken elgondolkoznotok, mert minden mondat, ami ide leíródott, annak jelentősége van, csak találjátok meg benne a saját magatokra vonatkozó sorokat. Mindezeket csupán szerettük volna a tudomásotokra hozni, hogy lehet másképpen is élni.

Az emberek döntő többsége észre sem veszi azt, amit nagyon sok ember elkezd fejtegetni önmagában, hogy ez miért van így, vagy hogyan lehetne ezen változtatni. Nem arról kell legfőképpen gondolkoznotok, hogy most mi lesz azzal, aki fittyet hány ezekre a sorokra, hanem arra gondoljatok, hogy hány ember lesz, aki elolvassa és a lelke felüdül rajta és örvendezik és hálálkodik az Istennek, hogy ezt a könyvet elküldte neki embertársain keresztül.

Ezek lesznek az igazi örömkönnyek a szemeitekben, amikor erről tudomást fogtok szerezni, hogy mennyi embernek tudtatok azáltal segíteni, hogy ez az írástömeg a papírra került. Ez legyen bennetek és éltessen benneteket, hogy az Isten szolgálatába álltatok és szeditek annak gyümölcseit, amelyeket azért ad az Isten a számotokra, hogy segítse a további munkáitokat, hogy legyen bennetek kitartás, öröm és erő, hogy végig tudjátok csinálni ezt a gyönyörű feladatot.

Mindig gondolj arra a példabeszédre, amelyben az ember elteszi azt a garast, amit kapott az Ő Urától és elmegy vele oda, ahová az emberek nem tudják őt követni, hogy ő ott gazdálkodjon azzal a rábízott kincssel, amelyet az Ő Ura számon fog kérni tőle, hogy hogyan gazdálkodott a reábízott kincssel.

Az aki csak elásta, hogy biztosan el ne veszítse azt, azt az Isten nem tudja rávenni arra, hogy ő fogjon neki az ő életének és az abban rejlő kincsekkel kezdjen el gazdálkodni, mert arra ő képtelen, nincs meg hozzá az a ráérző képessége, ami őt elvezetné ahhoz a személyhez, aki őt útba tudná igazítani, hogy a rábízott értékeit, hogyan tudná sokszorosítani, hogy az Ő Ura ha megérkezik örömmel tudná neki megmutatni azokat az eredményeket, amelyeket ő a földi életében elért.

Ezért van nagyon nagy szükség arra, hogy legyetek egymásnak támaszai, hogy amikor valaki elgyengül, akkor annak tudjatok segíteni. A jelen időtökben nagyon nehéz helyzet alakult ki amiatt, hogy a körülmények nemhogy javultak volna, hanem inkább erősödtek a közösségben azok a szellemi erők jelenléte, amelyek eddig is nagyon nagy befolyást tettek az emberekre, és az emberek pedig egymásra.

Ebből kifolyólag egyre jobban szükségét érezzük annak, hogy ezek az írások mihamarabb az emberek kezébe kerüljön, hogy az emberi lelkek, amíg nem süllyednek a mélybe, a gondolkodásuk eredményeképpen, addig legyen a számukra egy kapaszkodó, hogy ezt megtudják valósítani, amit az Isten is elvár tőlük.

Mindannyian nagyon nagy események előtt álltok a közösségeitekben, mert elérkezett az idő arra, hogy mindenki a cselekedetével igazolja azt az Istent, akit ő képvisel. Mert a földi emberek körében nagyon sok Istenkép létezik, de az igazi az nem úgy létezik, ahogyan azt egyesek és csoportok azt képzelik, mert ők az Istent alakítják a maguk kénye – kedve szerint ahhoz a képhez, amit ők jónak látnak.

Így kerülhetett sor a jelen időtökben és környezetetekben, hogy ezerféle Isten létezik a számotokra, csak egyikőtök ilyen ruhába öltözteti, míg a mások különbözőképpen imádják, de ezek csak külsőségek. Az igazi benső érték a legfontosabb, ami az emberi szívekben lakozik.

A lelketekben megerősödve vegyétek észre magatokon, hogy nincs más Út csak az, amit az Isten irányít, a többi csak annak látszik. Mindenkire rá fog kerülni a sor, hogy szembekerüljön önmagával, az ő saját maga alkotta eseményekkel és akkor bizony fájdalmas lesz az, az óra mindenki számára.

Legyetek kitartóak a hitben és az Isten iránti hűségetekben, hogy ne legyen bennetek olyan rész, ami az Isten előtt nem került megtisztításra.

Mi nem azt akarjuk a számotokra jelezni, hogy csak tökéletesek lehettek és akkor kerültök az igazi otthonotokba, hanem arra szeretnénk a felhívni a figyelmeteket, hogy mennyire fontos a földi ember életében a hit és az amit ő jónak ítél meg az Isten fényében. És azokat a fizikai világ nehézségeiben magáévá tenni, olyan formában, hogy neki ebből égi kincsei születhessenek.

Próbáljátok ezeket a kincseket megélni földi testben, hogy azután a szellemi otthonotokban örömtők legyen az elvégzett munkáitokban. Ez a célja a földi életeteknek, hogy kamatoztassátok magatokban azt a kincset, amit az Isten reátok bízott.

Minden földi ember azt szeretné, hogy azokat a kincseket, amelyeket az Úr reá bízott, hogy azokra ő vigyázzon. Ezért igyekszik mások szolgálatába állítani, olyan formában, hogy átadja magát annak, aki képes az ő talentumaival is gazdálkodni, hogy azokat ne veszítse el, de ebből ő nem kap pluszt, mivel ő csak oda adta megőrzésre.

Az gazdálkodott vele, akinek adta és a haszna is annak a javára szolgált, majd amikor már neki nagyon sok értéke van, visszaadja a tulajdonosának, hogy csináljon vele azt amit ő akar. Ő nem vigyáz rá tovább. Így az, aki kapta sok – sok idő eltelte után is csak azzal rendelkezik, amit ő az Istentől kapott, rosszabb esetben még az is előfordulhat, hogy meg sem kapja azt, amit odaadott és akkor egyáltalán nincs semmije, kifosztották a lelki vagyonából. Odaadta annak akiben megbízott.

Így kerülhet sor azokra a nagy lelki sivárságokra a szellemek otthonában, hogy még mások örülnek a földi életükben megszerzett kincseiknek, addig akik a földi életükben a lelküket másokra bízta, azok bizony nagyon szegényen fognak megérkezni az otthonukba.

Vegyétek észre önmagatokon, hogy mennyire fontos ez a témakör a jelen időkben azért, hogy tudjatok segíteni embertársaitoknak, mert az Isten mindig küld segítséget azoknak, akik arra rászorulnak. Mindannyian nagyon sokat tudtok érdemi ezekből az írásokból, hogy talpon tudjatok maradni.

Ezek az írások olyan formában fognak az emberek kezébe kerülni, hogy nem nekik kell a megoldani egy feladatot, hanem készen kapják meg, ha erre vevő lesz az a lélek.

Ennek hatására kell a lelkekben elindulni annak a nagy változásnak, ami felrázza őket álmaikból, mert nem lenne jó, ha csak akkor ébrednének fel, ha már késő lesz.

Ezért van szükség arra minden korban, hogy az emberlelkeket előbbre tudja az Isteni kegyelem emelni azáltal, hogy a lelkeknek felhívja a figyelmét, hogy lehet másképpen is élni, tanulni.

4. Törekedjetez az éberségre

Az éberség az emberek életében a legfontosabb erény, mert ha ezt figyelmen kívül hagyják akkor következik be az, az esemény ami miatt ez a sok írásnak ide kellet, hogy kerüljön a kezetekbe, mert az Isteni kegyelem folyamatosan arról gondoskodik akik legtávolabb kerültek tőle.

Mindig csak akkor avatkozik be a kegyelem az emberek életébe, amikor annak a legfontosabb eseményét veszik csak észre az emberek, azért mert nekik csak abban merül ki a legfontosabb törekvésük, hogy nekik jó legyen a napjuk, vagyis a lelküket nem az Istenre, hanem a maguk alkotta események felé irányítsák. Így alakulhatott ki az, az esemény is, hogy most a jelen időtökben az emberek csak a maguk alkotta törvényeket veszik figyelembe. Minden közösségnek és egyéb tömörülésnek van egy fajta szabályozása, amitől egyáltalán nem lehet eltérni, mert az már szabályellenes a megszabott normától.

Testvéreim legyetek éberek ne dőljetez be mindenféle hiedelemnek, „ hogy ha ide nem tartozol, akkor te már nem is üdvözülhetsz.” Mindenki üdvözülni fog, ha a lelkében él az Isten és az szerint éli a földi életét, szeretetben, megértésben és mindazon tulajdonságokkal ellátva amelyek a lélek gyümölcsei.

Soha ne azzal törődj, ami még távol van, hanem minden erőddel arra összpontosíts, hogy a jelenben a legjobb teljesítményt nyújtsd. A te segítségedre volt szükségünk kedves földi testvérünk, aki leírod ezeket a sorokat, hogy elkészítsd azt az útmutatót, amely kivezetheti az embereket a sötétségből.

Soha ne arra gondolj, hogy mi lesz ha .., hanem arra gondolj, hogy mi van most. Mi az ami éppen lefoglalja a lelkemet.

Számtalan alkalommal előfordult már a te életedben is olyan esemény, mármint lelkület, amikor azt hitted, hogy nincs tovább, pedig Isten mindig ott van, ahol nincs tovább. Pontosán azért, hogy a földi ember fölismerje Őt az ő szomorúságában. Ettől kezdve elkezd a lelke egyre jobban erősödni, hogy feltudja venni a versenyt, azzal aki éppen őt ebbe a helyzetbe sodorta.

Sok embernél teljesen lehetetlen elképzelni, hogy neki mi az, amit az élete folyamán oda ad annak, aki őt ehhez hozzásegítette. Sokszor az ember egyáltalán nem is gondolkozik el arról, hogy most mit is kellene cselekednie, mert ő egyáltalán ezzel nem is foglalkozik.

Mindig úgy jó neki, ahogyan éppen van. Nem kell gondolkozni, csak azt kell csinálni amit mondanak és a többit figyelve ellesni azokat a technikákat, amelyet ő csinál, aki éppen a közelében van.

Ez a tömeglelkek csoportja, ahol nincs szabadság, szabad akarat, csak az van amit el kell végezni mindenkinek ahhoz, hogy a lelke üdvözüljön jelszóval.

Így kerülhetett sor arra is, hogy nagyon sok emberlélek elfárad és nem képes a további feladatát elvégezni, mert a mások által kiadott feladatát azt úgy végezte el, hogy közben a teljes energiáit fölemésztette, hogy az elvárásoknak megfelelően tudjon cselekedni. Emiatt bizony nagyon sok emberlélek idő előtt elköltözik, mert már esélye sincs arra, hogy a rábízott feladatokat el tudja végezni, mert testileg képtelen lenne rá.

Ezért fontos az, hogy az ember a fizikai életében az energiáit úgy ossza be, hogy az élet utolsó napjaiban is testileg és szellemileg is friss legyen és az utolsó percig is tevékeny tudjon maradni.

Ne keseredjete el amiatt, hogy ez nem mindenkinél természetes, de törekedjete rá, hogy megtudjátok valósítani.

Itt tájékoztatunk benneteket, arról, hogy mi lesz az esélye annak, aki ezeket az írásokat felveszi, vagyis átveszi a gondolatmenetet, ami ebben az írásokban fellelhető, mert nem lesz ez semmire sem jó, ha nem teszik magukévá azok, akiknek erre szükségük lesz.

Mi égiek csak abban tudunk a földi embereknek segíteni ebben, hogy a figyelmüket ráirányítjuk, de ha elzárkózik a lélek tőle, akkor mi sem tudunk segíteni, csak egy következő fordulónál, amikor a lélek újra szembetalálkozik a régi elrontott feladatával. Ez minden esetben így szokott történni.

A lélek nagyon érzékeny „műszer”, mert nem lehet vele erőszakosan cselekedni, mert akkor megsérül. Önmagadon is tapasztalhatod, hogy egyre többször fordul elő veled olyan, amikor a lelked megsérül.

Ilyenkor bizony hosszú idő is eltelik amikorra a seb begyógyul. Addig a lélek csak pihen, vegetál, mert nem képes önálló cselekedetre, mert a lélek az erőit csak a saját maga ápolására fordítja, hogy igazán talpra tudjon állni.

Ezért nagyon kell vigyázni egymásra, mert könnyen lehetséges, hogy a lélek olyan erőt veszít el, amelyet később nem tud pótolni, és így azt a feladatát amit elmulasztott lehetséges, hogy el sem tudja végezni.

A te esetekben is elég nehezen sikerült talpra állnod, abból az eseményből, amiből bizony nem úgy jöttél el, ami a lelkedet építette volna.

Tegyétek félre önmagatokban azokat az érzéseket, amelyek nem engednek benneteket továbblépni, mert azok a gondolatok, amelyeket nem tudtatok letenni, azok követnek és elveszik az erőiteket.

Ezért bármilyen probléma adódik közöttetek, törekedjete arra, hogy mihamarabb megoldjátok, mert minél tovább göngyölítete magatok előtt, annál nehezebb lesz, mert megnövekszik.

Ti is éppen ezt tapasztaljátok a környezetetekben, hogy az indulatok elszabadulnak és mérgezik a környezetet. Embereket sodornak a lelki válság szélére, és így az ellentétnek egyre könnyebb dolga van közöttetek, a betegeket hamarabb eltudja kapni az ő technikájával.

Ezért legyetek mindig nagyon éberek és figyeljete egymásra, segítsetek egymásnak, ha azt elfogadják tőletek. Ha elutasítanak, akkor esélyük sincs arra, hogy a lelküket megtudnák menteni önmaguk, mert egyre lejjebb süppednek a posványos iszapba.

Azért nagyon fontos erről tájékoztatni benneteket, hogy ezzel is tisztába legyetek.

Ne higgyete senkinek, akik annyira meggyőzően beszélnek, mert a túlzott magabiztosságuk éppen arra enged következtetni, hogy valami nincs rendben körülöttük, mert hiányzik belőlük a legfontosabb erény az ALÁZAT.

Ez az amire épül a többi erény. Ezért legyetek figyelmesek azokra, akiktől tanulni akartok, mert ha ezeket elmulasztjátok akkor lehet, hogy szép lassan gödörbe estek, ahonnan bizony egykönnyen nem tudtok kijönni.

Az Isteni kegyelem az, ami kihoz titeket ha alázatban erősek vagytok és engedelmes az Isten akaratának.

E nélkül nincs menekvés az emberi lélek számára a sötétségből.

Tudjátok ti magatok is, hogy nem lehet az emberi lelket erőszakosan sehonnan kiemelni, ha ő nem akar. Az Isteni kegyelem lehetőséget ad a szabadulásra, így az esély meg van, csak a léleknek a szabad akarata dönti el, hogy valóban szabadulni akar-e abból a környezetből, vagy ott marad.

Lehetséges, hogy a lélek gyenge és nincs akaratereje, hogy ezt a nehéz utat megtegye. Ezért kell az emberi lelkeket időnként felrázni álmukból és kezdjenek el önállóan gondolkodni, hogy azt a feladatot, amelyet lehozott magával a születésével, azokat eltudja végezni.

Néha a lélek lassú, feledékeny és nemtörődöm gondolkodású, ezért kell erősebben hatni rá, hogy igazán felébredjen.

Ezek az ébresztések időszaka, ez a mai a ti időtökben, hogy a lelkek ébredjenek fel és tegyék azt a feladatukat, amellyel az Isten megbízta őket.

Tegyetek félre minden olyan eszközt az életetekben, amelyek akadályozzák számotokra a tisztánlátást, mert a lélek hajlandó arra, hogy mindent kipróbál, hátha valami bejön a számára.

Mi nem arra akarunk benneteket rávenni, hogy ne gondolkozzatok, hanem éppen arra, hogy az Isten fényében szemléljétek az eseményeket, akkor nehezebben tévedtek el.

Ellenkező esetben nagyon sokszor észre sem veszitek, amikor már nem is az Isteni utat járjátok, mert először csak egy icipici eltérés van az eddig tanultaktól, azután egyre nagyobb a hézag, végül a lélek már észre sem veszi, hogy ő eltévedt, mert olyannak látja ezt az utat is mint ameddig azon járt.

Jó lenne ha egyre sűrűbben nagyító alá vennétek magatokat, a gondolataitokat, cselekedeteiteket, döntéseiteket, hogy valóban azon az úton jártok – e amelyen gondoljátok, vagyis hiszitek, hogy ez a tökéletes út.

Vigyázzatok mert az út az néha nem az aminek az látszik, mert nagyon el lehet tévedni az egyenesnek vélt úton, mert az emberi lélek túl biztos a dolgában, főleg ha olyan embertanítót követ, akiben tökéletesen megbízik. Akkor ez a veszély még erősebben fennáll az embereknél, mert akkor nem az Istenben bíznak, hanem abban, akire rábízták magukat.

Ez a legveszélyesebb a lélek számára, mert akkor annyira elvakult, hogy egyáltalán nincs olyan eszköz, amivel őt az Isten visszaterelje arra az útra, ahonnan eltévedt.

Erre szolgálnak az a bizonyos emberi eszközök, akik ezeket az emberlelkeket megpróbálják befolyásolni, hogy ne tekintsenek egyetlen embert sem Istennek, és ne embernek szolgáljanak hanem az Istennek.

Ezért van az, hogy egyáltalán szóba sem jöhet a jelenlegi időtökben, hogy valaki szóra bírná, azt az emberlelket, aki egészen másként éli meg azt az utat, amit az Isten reábízott.

Vegyétek észre önmagatokon, hogy ez bármikor, bárkivel előfordulhat és ezért inkább szánalommal legyetek embertársaitok iránt mint haraggal.

5. Építkezés a romokból

A lelketek az állandóan építkeznek, csak nem mindegy a számára, hogy most milyen alapokra fogja letenni a következő tégláját, vagyis a feladatának az alapilléreit, amelyre majd a többi feladatát fogja ráépíteni.

Mindig nagyon el kell minden földi embernek arról gondolkozni az élete során, hogy valóban a jóra akar-e törekedni vagy csak úgy akarja élni az életét, hogy majd lesz valahogyan.

Mindig az a legnagyobb veszély az emberi életek során, hogy nem azt teszik, amit a feladataikban lehoztak javításra, hanem egészen más témájú feladatba kezd bele lélek, mert egyáltalán nem figyel a benne megszólaló benső hangra, amely segíteni akarja az embert a feladatában.

Ebből adódnak a legtöbb tévedések és félre csúszások az emberek életében, mert azt hiszik önmagukról, hogy a legjobbat teszik, s közben a számukra a lehető legrosszabbat, mert mindent romba döntenek magukban és maguk körül az elferdített cselekedeteikkel.

Mindig az lenne a legjobb, ha nem kellene a romokból építkezni, hanem mindig csak az egyenes utat járná az ember az Isten irányítása alatt. De ahányszor csak nem az Isten akaratát teljesíti az ember hanem a saját akaratát szerint él, akkor folyamatosan építkeznie kell a romokból, amelyet saját maga épített maga köré.

Ezért kérünk benneteket kedves földi testvéreink, hogy soha ne keseredjete el, mert az Isten jó és állandóan a bajbajutott emberek segítségére siet az Ő vigasztalásával.

Egyetlen emberben sem legyen kétség, hogy ő most az Istentől így kevesebbet kap mint más testvérei. Az Isten annak akinek Ő ezt jónak látja, azt lelkében megerősíti, hogy a körülötte zajló események miatt a lelke meg ne gyengüljön.

Ezért szükséges az, hogy a lelketekben mindig békesség és nyugalom legyen, hogy az Isten Szent Lelke áttudja járni azt a területet, amit Ő meg akar vigasztalni.

Mindig legyen bennetek az, az érzés, hogy a lelketek csak az Isteni szeretet által van irányítva, mert ellenkező esetben mindig csak a tévutat látjátok magatok előtt.

A jelenlegi időtökben is csak idő kérdése és azok, akik most nagyon boldogoknak érzik magukat abban a mesterséges új környezetben, azok egy idő után már nem tudják úgy élvezni azt a lelki „táplálékot”, amit ott fölkinálnak az emberek számára.

Sokan oda sem figyelnek ezekre az eseményekre, mert az elvakultságuk következtében, akik másoktól várják a lelki felüdülést, azok csak arra figyelnek, hogy ez meg legyen a számukra, hogy ne kelljen szembenézni önmagukkal, hogy valóban arra vágyik-e a lelkük vagy csak éppen kényelemből ezt a megoldást választották?

Ez a legveszélyesebb az emberi lélek számára, mert folyamatosan csak arra vár a lélek, hogy olyan táplálékhoz jusson, ami az ő számára a legjobb, vagyis az Isten által küldött belső segítség. Ez fogja a lelket előre vinni abból a veremből, amelybe szépen lassan belesétált azért, hogy neki a legjobbat kínálták fel tanításként, csak az a tanítás az ő lelkének nem megfelelő táplálék, így nem örvendezik már a lélek az újnak hitt nagyon szép tanításon.

Ezért fontosak ezek az események, hogy a lelkeknek maguknak kell megéreznie, hogy hol van az ő számára olyan lelki táplálék, amit ő valóban feltud használni az ő feladataiban. Sokáig lehetséges olyan esemény is, hogy a lélek fel sem figyel arra, hogy vele mi is történt. Nyugodt, jól érzi magát, de a lelke az nem tud az élet lépcsőjén fentebb lépni, mert az amiben él és táplálkozik, az nem az ő feladatához rendelt lecke.

Ez az ami nem ismerhető már fel a lelkek számára, mert itt a lélek már teljesen elvesztette a tájékozódó képességét és nem tudja az irányt sem megváltoztatni a további lelki fejlődéséhez.

Ezért küld az Isten minden időben, olyan lelkeket, akik segítenek a többi embertestvéreiknek, hogy együtt tudjanak újra visszatérni a szellemi otthonukba.

A lelked fog irányítani téged és csak úgy tudsz cselekedni, ahogyan azt ő akarja, hogy megcselekedd. Legyél nyugodt és bízd magadat rá az Istenre, hogy elvégezze azt, amit az emberek a földön másként cselekedtek azért, hogy az ő akaratuk legyen az, amit fel tudjanak majd mutatni az Istennek.

Vegyétek észre magatokon, hogy ez az időszak a földi emberek körében, a zűrzavar, a káosz ideje. Ezért nincs béke az emberek között, még azok között sem, akik valóban az Isteni utat járják, mert a lelküket átengedik a gonosz gondolatoknak és megszentelés helyett az örökös vita és ellentétes érzések kavarnak az emberek lelkében.

Azért, hogy így egyáltalán nem magukkal kell foglalkozni, hanem az embertestvéreikkel. Így kerülhetett sor arra, hogy a jelen időtökben is a lelkek

elkeseredésükben egyáltalán nem az Istenre figyelnek, hanem a körülöttük zajló eseményekre.

A kísértőnek ez a legszebb eredménye, mert így az emberi lelkekben nincs békesség, fegyelem és emiatt a lélek az útját elhagyja.

Próbáljatok ezeken elgondolkozni, hogy valóban az Isten Szent Lelke irányít benneteket, vagy csak a csalfa káprázat az, amely a szemeitek előtt lebeg ?

Most a földi élet nem könnyű, mert nem azokat a lelkeket veszíti el az Isten, akik gyengék, hanem éppen azokat, akik lélekben megerősödve, de hitben gyengék és a szemük nem lát, mert nem veszik észre azt, ami éppen történik körülöttük.

A lélek állandóan küzd az emberi nehézségek ellen, hogy ő a feladatát el tudja végezni. Fontosnak tartjuk mi égi testvéreitek, hogy ezekről beszéljünk nektek, mert ezek azok a nehéz pillanatok a lélek részére, amikor eldől az ő földi életének a sorsa, vagyis az eredménye ettől válik sikeressé vagy éppen sikertelenné.

Nem lenne jó ha ezekről nem kezdenétek el gondolkozni, mert ez a legfontosabb a földi élet befejezésekor, hogy az Isten előtt az Ő mérlegén, mennyi az, amit az Isten fel tud használni az ő javára, vagy éppen csak tele van sivársággal és értéktelen dolgokkal.

Nem mindegy a lélek számára, hogy hogyan tér meg a szellemi otthonába. A földi ember számára az lenne a legjobb, ha nem különféle tudományok irányába fordítaná a figyelmét, hanem az Istenre figyelve élné a hétköznapi életét szeretetben és megértésben. Ehelyett a lelkek telve vannak különféle hit-tudományokkal és érvekkel, nemzetközileg elismert vizsgákkal, amik a lelkeket csak terhelik és ezáltal az Isteni kegyelem által adott szeretet erő csak úgy tud érvényesülni, ha a lélek ezekről lemond, vagyis nem tartja fontosnak, szükségesnek.

Vannak olyan emberek a földi világban, akik csak az Istent akarják odairányítani az ő akaratukhoz, mert a tudásuk már megvan, csak az Isten szolgálatába nem akarják magukat állítani, mert akkor az életüket meg kellene változtatni le kellene mondani azokról az elismerésekről, amit testvéreitől kapnak, így az már nem lehetséges az ő számára, hogy ezt meg tudja valósítani.

Mi mindenkor arra szeretnénk felhívni a figyelmeteket, hogy az életeteket ajánljátok az Istennek oda, hogy Ő tudjon benneteket irányítani és nem fordítva. Próbáljátok meg a mindennapi életetekben, hogy az Isten a nap

minden órájában, percében az Őrá figyelőket mennyi örömmel ajándékozta meg, hogy a lelkükben a vágy egyre erősödjön iránta.

Ezért történhetett meg körülöttetek, hogy az emberek lelkéből elveszett az öröm, mert a lélek a figyelmét nem az Istenre irányította, hanem valamire, amit annak hitt, hogy az, az Isten.

Ezért fontos az, az élmény a számotokra, hogy a lelketeket ha az Istenre irányítjátok, akkor annak a gyümölcseit ti aratjátok le a saját magatok javára.

Ellenkező esetben, amikor nem az Istenre figyeltek, akkor ezt az élményeket nem tapasztaljátok meg. Mert a lélek gyümölcsei azok annak adatnak meg, akik az Isten Szent Lelke által irányítottak.

Ha a lélek gyümölcseit nem tapasztaljátok meg önmagatokon, az életetekben, akkor el kellene azon gondolkodni mindannyiótoknak, hogy ezek miért nincsenek meg az én életemben ?

Az, hogy a lélek nehezen tudja ezeket felismerni, az azért lehetséges, mert a tájékozódó képességét teljesen elveszítette, mert az Isteni kegyelem nem adatik meg a számára.

Nem lenne jó, ha csak akkor vennétek észre önmagatokon, hogy valami nincs rendbe körülöttetek, vagyis veletek, mert az idő az rövid, egy földi ember élete az Isten szemében pár pillanatnak tűnik, ezért igyekezzetek, amíg van rá időtök, hogy elvégezzétek azt, amit az Isten rátok bízott.

Mi is segítünk benneteket, csak hagyjátok magatokat az Isten által vezetni, hogy ne legyen a szívetek megkeményedve és a lelketeket pedig adjátok oda az Isten Szent Lelkének megmunkálásra, hogy Ő végezze el azt, amit ti elrontottatok a hibás cselekedeteitekkel.

Jó lenne ha minden földi ember elkezdene ezeken elgondolkozni, hogy minél több elhullott kalászt tudjanak az Isten angyalai begyűjteni az aratáskor, hogy öröme legyen az Istennek az Ő gyermekeiben, akik Őt elhagyták és most ismét visszatértek Őhöz.

A lelketekben tartsátok meg azt, amit az Isten a szeretetével beleírt a ti életetekbe és soha ne zavarjon meg benneteket, ha valaki másképpen kezd el gondolkodni. Annak az, az oka, hogy soha nincs senki sem magára hagyva, és így annak aki eddig egyáltalán nem azt tette, amit az Isten elvárt volna tőle, így most kényszerhelyzetként éli meg az, az ember azt a Jézus által vezetett életet, amit ő nem akar felvállalni, mert az neki nem tetszik.

Holott a lelkének pontosan arra lenne szüksége, hogy azokat a tulajdonságait változtassa meg, amelyek az ő számára a legföltettebb, legérzékenyebb pontjai.

Az Isteni kegyelem mindenkit irányít, csak aki tudatosan nem akarja azt felvállalni, amit az Isten az ő számára küld, akkor az a lélek nagyon szenvedni fog addig, amíg arra rá nem döbben, hogy valamit másként kellene cselekedni, hogy ebből a kátyúból kitudjak kerülni. Ez a szenvedés nemcsak fizikai, hanem lelki is lehet. Sajnos az emberek ezekből a maguk alkotta mélységekből nagyon nehezen tudnak egyedül kijönni, mert az Isteni kegyelem által küldött emberi segítséget, (mármint a gondolati változásokat küldi az Isten), ha az emberi lélek túlságosan megkeményedett, akkor ezeket a Jézusi szeretetfoszlányokat észre sem veszi, hanem inkább az ellenkezőjét éli meg, hogy őt az embertársai állandóan csak bántják, holott az Isten Lelke által irányított embereknek tudjuk csak elküldeni azt a sugallatot, hogy ők továbbadják testvéreiknek.

Azok, pedig, akik ezeket továbbadják, a közösség egyes tagjai bizony ferde szemmel néznek rá, hogy miért oktatja ki azt, aki éppen a legjobbat cselekszi, mármint ő szerinte. Innen indulnak el az emberek között, a közösségekben a véres ellentétek, amikor a megkeményedett szívet az Isten már nem tudja megérinteni az ő meleg, simogató szeretetével, mert teljesen elzárkózik tőle.

Az ő lelkében az él, hogy embertársai mennyire ellenségesek vele szemben és így még jobban megerősödik abban a téves gondolkodásában, hogy itt mindenki rossz úton jár, csak ő az, aki az igaz Isteni utat járja.

Testvéreim ez a léleknek a legnagyobb buktatója, hogy egyáltalán mi az ami ebből a ti részetekre elfogadható, azt mindenki a saját maga lelkén fogja megérezni akkor, ha ő az életével és minden adottságával az Istent szolgálja, mert a lelke csak akkor lesz képes felfogni azt, amit az Isten elvár az emberi lélektől.

Ha ezt az életében elmulasztja, csak akkor fog ráérezni a földi életében elkövetett hibáira, amikor az Isten előtt kell azt az eredményt felmutatni, amiért a földi élettel az Isten megajándékozta őt.

Nem lenne helyes, ha erre kellene a legtöbb energiát elfogyasztani, hogy a jelenlegi földi élet zátonyra futása miatt legyen a lélekben olyan teher, ami nem segíti elő a további fejlődését itt a földi testben.

Abban szeretnénk segíteni benneteket, hogy a földi életetek eredményesek legyenek a számotokra. Jó lenne ha a földi életet nem megerőltetőnek élnétek meg, hanem örömteli, boldog lehetőségnek, hogy az Isten kegyelméből lehetőségem van a földi életemben a hibáimat kijavítani.

Ezért vannak a földi emberek túlságosan megterhelve lélekben, hogy állandóan csak, a rosszra hajló természetük folytán, nem veszik észre a

bennük rejlő olyan hibákat, amelyeket az Isten lehetőségként a földi életében biztosított a számukra, olyan helyet ahol ő azt elvégezheti.

De a földi ember mit csinál ? Azt, hogy irányítja a másik embert, elveszi azt az örömet az ő életéből, amit az Isten neki adott, hogy ezzel is ő büszkélkedhessen, erősítse önmagát.

A lélek ilyenkor szenved, nem találja a helyét, azt érzi mint amikor rabló járt volna lakásában és feltúrva azt, az ő megszerzett értékeit ellopja.

Ezek a lelkek, akik a máséból gazdálkodnak, azok nem törvényesen szereztek meg azt, amit magukénak vallanak.

Így a vezető emberek, közösségi lelkek nem képesek azt a nagyon fontos szerepet fölvállalni, hogy ők valóban az Isten szolgálatában álljanak, mert a lelkük már nem engedi meg azt a számukra, hogy meghallják az Isten halk, szerető, gondoskodó szavát.

Testvéreim törekedjétek arra, hogy a lelketekben mindig igaz, tiszta, jószívű emberek legyetek és hagyjátok, hogy az Isten Szent Lelke irányítson benneteket, ne a lelketek külső redőjében megszólaló téves hangra legyetek figyelmesek, hanem a belső igaz értékeket figyeljétek meg magatokban.

Az a leghelyesebb a számotokra ha mindig örömteli, igaz, jókedvű és jó humorú emberek lesztek, ha nem engeditek magatokba a szomorúságot, hogy gyökeret verjen a lelketekbe, mert akkor az Isten szavát nem halljátok meg a ti szívetekben.

Pedig Ő mindig szól nektek, csak a lelketekben, szívetekben nincs csend és nyugalom, hanem a külső zajokra figyeltek, amik bizony elviszik a gondolataitokat olyan irányba, ahol már nem halljátok magatokban meg az Isten hívó szavát.

Láthatjátok az életetekben, a közösségeitekben, hogy mennyire nem tud megvalósulni az, amit az Isten akar veletek és általatok megcselekedni.

Itt van az, az élethelyzet, amikor egymást el nem fogadva el kell, hogy távolodjatok egymástól, mert az Isten nem hagyja egyben azt, amit az ellentét művel, vet és táplál. Így kerülhetett sor arra, hogy a lelkeknek másként juttatja el azt a táplálékot, amire nekik szükségük van. Jelen időtökben is hasonló a helyzet. Az Isten megkeresi azokat a lelkeket, akiket Ő érdemesnek talál és Ő azt, az Ő lelki erejével táplálja, hogy az elesettségükből feltudjanak állni, ami annak a következményeként érte őket, hogy nem lettek alkalmasak arra, a feladatra, amire a földi embertanítók elkezdtek összegyűjteni azokat, akik az ő nagyon értékes szellemi tudásukat együtt tudják kamatoztatni.

Ne legyetek testvéreim elkeseredve, mert az Isten gondoskodik az övéiről, nem hagyja őket szabadon, hogy az ellentét prédájára kerüljenek azok miatt, akik ebbe a helyzetbe taszították az embertestvéreiket.

Jó lenne minden embernek elgondolkozni azon, hogy ő hány ember életét keserítette meg azáltal, hogy ő előbbre jusson az élet lépcsőjén ?
Nem lenne helyes ha csak azokról beszélnek nektek, akik letaszítottakká váltak, hanem gondolkodjanak el azok az embertestvéreim is, akik egyáltalán nem törődve a rájuk bízott lelkekkel a saját erős akaratuk által azt cselekednek meg, amit ők akarnak, az Isten nagy ernyője alatt.

Vegyétek észre, hogy az emberek mindent az Isten akaratával megegyezően cselekednek, csak elfelejtik, hogy az ellentét is pontosan azt követi az emberi lélekben, hogy mi az amit az Istennel tud igazolni. Ha ez bejön a számára, onnantól kezdve lehet bármit is mondani annak az emberléleknek, ő arra hivatkozik, hogy az Isten akarata szerint cselekedett.

Csak éppen azt felejtik el az emberek, hogy a lelkükben mélyen elnyomták azt az érzést, amelyet Istennek neveznek.

Így kerülhetett sor arra az eseményre, hogy egyes lelkek elkezdtek úgy gondolkozni, hogy most akkor mi van, nincs igazi tanítónk ?, hogy ilyen zűrzavar keletkezett körülöttünk.

Igen vannak, akik erre rájöttek, hogy az igazi tanítótok Jézus Krisztus és őt kell követnetek, hogy a lelketekben mindig, öröm, nyugalom és békesség legyen.

Soha ne adjátok fel testvéreim, hogy nincs tovább, Jézus Krisztus szeretete velünk van és segít bennünket a mi nehéz napjainkban is.

Próbáljátok megtapasztalni azt, amikor az Isten nem hagy benneteket magatokra, hanem folyamatosan az Ő áldásaiban fürödtök, hogy el ne gyengüljete. Mi is folyamatosan arra törekedünk égi testvéreitek, hogy ebben nektek segíteni tudjunk, hogy a földi élet nehézségei közepette ne legyen egyetlen napotok sem, amiben boldogtalanok lennétek.

Mi azt szeretnénk a ti számotokra elmondani, hogy ezek az írások, amiket hosszú oldalakon keresztül olvastatok, ezek emberi kezek által íródott, csak az irányítást az Isten Szent Lelke vezette, mivel az, az embertestvérünk aki ezt elvégzi ő nincs ezeknek a szellemi tudományoknak, olyan formában a birtokában, hogy ő erre képes lett volna önmagától, emberi gondolkodásból.

Ezért kérek benneteket, hogy ezeket az írásokat fogadjátok tőle olyan szeretettel és örömmel, amilyen örömmel ezt ő írta nektek.

Gondoljátok el éjjelt – nappallá téve tette ezt a feladatát azért, hogy a kérésünkre ez az írás minél hamarabb a ti kezeitekbe kerüljön, és segítségetekre legyen.

Próbáljátok megérteni őt, ha ezeket az írásokat elolvassátok, hogy ezt neki meg kellett cselekednie ahhoz, hogy az Isten Szent Lelke ezeket továbbítani tudja a földi emberek számára.

Ti nagyon jól tudjátok, hogy a földi életben mily keveset foglalkoztok az Isten dolgaival. Ezen testvéretek a keze által tollal leírva, majd legépelve tette azt értetek, hogy segíteni tudjon nektek.

Örüljétek, hogy az Isten mindig talál magának olyan szolgát, akire rábízhatja a mennyei kincseket, hogy ő azt még tovább tudja adni azoknak, akiknek az Isten akarja, hogy a kezükbe kerüljön.

Így jöhetett létre ez a tanítás, könyv formájában is, hogy ezt a szerencsétlen kis emberlelket irányítottuk, hogy valahogyan el tudjuk érni ebben az értelemben a lelkét, mert ő egyszerűségénél fogva, és tudása miatt egyszerűen távoltartott magától minden olyan gondolatot, hogy ő ilyet csináljon.

Napokig vergődött abban a gondolatban, hogy ő ezt nem csinálhatja meg, mert ő egy olyan ember, aki nem a tudományos írásokkal foglalkozik, csak éli az egyszerű szeretet teli életét a családjában.

Aki ezt nem hiszi el róla rá fog jönni abból, hogy egyáltalán nincs semmiféle olyan képzettsége, ami arra engedne következtetni, hogy ezt tudományosan tárta elétek. Nem. Ember ő, aki csak azt teszi, amit az Isten kér tőle, hagyja, hogy az Isten akarata teljesüljön az ő életében.

Lássátok testvéreim, az Isten mindig megkeresi a legkisebbeket, akik felismerik Őt, mivel nem vakította el a szívét a nagy tudás, ami nem hátrány, de nem is visz a győzelemre, ha üres, és nincs mögötte Isten által vezetett cselekedet.

Örülünk annak mi égi testvéreitek, hogy van közöttetek olyan ember, aki ezt a feladatot föl vállalta és eljuttatja hozzátok, mivel ezek az égi kincsek a földi embereknek szólnak.

Bízzatok embertestvéretekben, mert mindez nem az ő saját akaratából készült, csupán eszköze volt az égi tanítóinak. A szeretet vegye körül a ti lelketeket, hogy mindaz amit itt elolvastok építse tovább a lelketeket, hogy az Isten örömét lelje bennetek.

6. A lélek mint érzékeny műszer

Nagyon örülünk annak, hogy egyre jobban a szíveden viseled a feladatod sorsát, mert egyelőre csak ezzel kell foglalkoznod. A lelked az csak arra hajlandó, hogy elkezdje az életét másként élni mind eddig.

Nem az a lényeges, hogy miért vagy olyan amilyen, hanem arra gondolj, hogy a lelked, ami eddig csak csendes, szerény emberként élte az életét, ezután ez meg fog változni.

Nem lehet véka alá rejteni azt a tudást, amelyet ebben a könyvben társz az emberek elé, Jézus Krisztus segítségével által.

Jelenleg az emberi lelkek telve vannak azzal az igazsággal, amelyet maguknak készítenek elő, ebből is látszik az, az esemény, hogy egy ember bármennyire is nem akar valamit, az Isten akaratának nem tud nemet mondani, ha az ő lelke Isten által van irányítva.

Jó lenne ha ezeket nem felejtétek el. Nem mert az, hogy ez az írás elkészülhetett, nagyon sok olyan eseménynek kellett bekövetkezni az emberek életében, ami szükségessé tette azt, hogy segítsünk azoknak, akik erre rászorulnak.

Mi égi lelkek, akiknek az a feladatuk, hogy segítsük a még a földön élő embereket, olyan formában, hogy elküldjük azt a negatívumnak nem mondható, kézírásból készült könyvet, amelyet csak olyanok fognak szívesen olvasni, akik a lelkükben igazán törekednek az Isteni igazságra és ebből olvasva, megtudják találni azt az utat, amelyen járni kellene nekik.

Jó lenne ha nem fenntartással olvasnátok el ezt a könyvet, hanem olyan lelkülettel, amilyennel mi szeretnénk, hogy a kezetekbe a könyv, a benne lévő a szívetekbe kerülne.

Nem lenne helyes a részletekről, ha nem örömmel olvasnátok el, mivel a lelketek az örvendezni fog, hogy az ő feladatához a gyógyír elérkezett.

Te, aki csak elolvastad, ráfogsz jönni arra, hogy egyáltalán nem lett a lelked könnyebb ettől az írástól, akkor kérdezd meg önmagadtól, hogy miért nem örülsz te annak, ami a lelkednek a javára válna ?

Te sem tudod magadat elkülöníteni attól, hogy ez meg az miért így történt.

A lélek az pontosan tudja, hogy mit akar, csak az emberi okoskodás az nem engedi érvényesülni.

Így kerülhetett sor arra az eseményre is a közösségekben, hogy a lelkek egyáltalán nem azzal a feladattal vannak elfoglalva, amit az Isten az ő

számukra adott. Mindenki megy,- rohan, - szalad egyik helyről a másikra, hogy minél többet tanuljon. Ezzel még rendben is lenne, ha mindenhol hasonló lelki táplálékhoz jutna az ember. Ellenkezőleg.

Az egyik legveszélyesebb az emberi lelkek számára, mert a lélek a sokféle „lelki táplálék” közül egyáltalán nem tudja felismerni, hogy az ő feladatához éppen melyik tanítás a megfelelő.

Jó lenne, ha lelketek megtalálná azt az eredményt, amelyet örökké keres, mert így nem dolgozik, csak keres – kutat. A lélek az egy nagyon érzékeny műszer, ami igen könnyen meghibásodhat, ha nem a számára megfelelő táplálékkal látják el.

Ez abból ismerhető fel, hogy egyáltalán nem számít neki, hogy milyen az a tanítás a számára, ő „beveszi” és elmegy, de nem növekszik és nem fejlődik tőle, csak vegetál, mivel a lélek másra vágyik, csak éppen nem kapja meg.

Nagyon veszélyes helyzet ez a földi emberek számára, mert azt hiszik , hogy ha ők mindenhová eljárnak, sokat tanulnak és ezáltal a lelkük rohamosan elkezd fejlődni. Tudatosan fejlesztik önmagukat, de ebből kihagyják azt, Aki ebben a legtöbbet tudna segíteni a földi embereknek.

Az Istent nem tartják olyan fontosnak a számukra, hogy megvárják azt, hogy az Isten hívószavára menjen bárhová. Ha nem ezt cselekszi az ember, akkor hosszútávra békét, boldogságot teremt meg önmagában, ami kíséri őt a mindennapjaiban.

Legyetek éberek és figyeljétek meg önmagatokat, hogy az elfogyasztott „lelki táplálék” után, hogyan érzitek magatokat, beleértve azt is, hogy van-e kedvetek ahhoz, ami eddig jónak bizonyult? Nem mindig figyel föl erre a földi ember, mert a lelkében élnek csak a gondolatok, amelyekben a lelke nem engedi megcselekedni azt, amit neki meg kellene cselekednie ahhoz, hogy a lépcsőn a lélek fentebb léphessen.

Tudjátok ti is, hogy semmiféle olyan eszköz nem létezik a földi ember számára, ami pótolhatná azt, az el nem végzett feladatot, amelyet neki a földi életében kellett volna végeznie.

Több ember egyszerre kerül hasonló helyzetbe, mert nem akarják egymást elhagyni fizikai szinten, így reményük sem lehet a további fejlődésre, mivel nincsenek meg azok a tapasztalatok, amelyek őket ebben tovább segítenék.

Ezért vigyázzatok kedves testvéreim arra, hogy a lelketekben csak azt cselekedjétek meg, amire Ő kér meg benneteket, vagyis amire ő vágyakozik.

A vágyakozásnál nagyon vigyázzatok, mert nem lehet egykönnyen megállapítanotok, hogy most a lelketeknek van rá szüksége, vagy csak a te benső éned az, amely elakarja hitetni veled, hogy erre neked szükséged van

„cselekedd meg „. Próbáljátok felismerni magatokban, hogy az a ti számotokra mennyire jellemző a ti életetekben ? Van –e benne olyan esemény, ami már megtörtént veletek ? Ezek mind arra adnak magyarázatot, hogy el kellene gondolkoznotok a cselekedeteiteken, hogy azok valóban a tiétek voltak – e ? Bizony sokszor ráfogtok döbbenni arra, hogy a lélek igényei a földi életben bizony nem azok, amelyeket te már megcselekedtél.

Így fogsz rádöbbenni arra a nagyon nehéz belátásra, hogy a lélek vágyai és az ember vágyai nem megegyezők. Abból tudsz leghamarabb ezekre felfigyelni önmagadban, hogy van –e benned nyugalom, vagy csak úgy teszel, mint aki nyugodt ? Nem lested –e el ezt a tanulásodat valakitől, aki éppen nem azt cselekszi, amit neki cselekednie kellene ?

Ezek és ehhez hasonlóak azok a felismerések amelyek segítik a földi embert az ő saját feladataiban.

Nem meglepő a számotokra az, az esemény sem, amikor csak azt teszitek, amit a lelketek csak úgy megszokásból tesz, mert nincs kedvetek váltani.

Sok – sok olyan felismerés segíti a földi embert az ő útján, a feladataiban, hogy ő el ne tévedjen. Ha pedig mégis úgy érzi, hogy eltévedt, sikeresen tudjon újra talpra állni anélkül, hogy számára ez összeomlást jelentene.

Ezek a ti számotokra azok a kapaszkodók, amelyeket ha elengeditek, akkor bizony nagyon meg tudtok sérülni, úgy testileg, mint lelkileg.

Próbáljátok magatokat ezekhez a mércékhez igazítani, hogy a lelketekben élő szeretet, mindennapjaitokban sugárzó boldogság éljen bennetek, azért mert az Isten szeret benneteket és ti is törekedjétek arra, hogy ezeket megtudjátok cselekedni úgy, hogy közben a lelketek ne sérüljön meg.

7. Isten akarata „Épít és vigasztal „

Nem az, az igazi megtérés a földi emberek életében, ha ők elkezdik önmagukat úgy kezelni, hogy én már „megtért” ember vagyok, mert ezt én magamnak már megengedhetem. A legjobb az lenne, ha egyáltalán nem azzal foglalkoznátok túl sokat, hogy mi az ami arra enged következtetni az én életemben, hogy a lelkem az már megtért a bűneiből. Így csak kevés, igazán csak olyan események történhetnek az életemben, amik arra engednek következtetni, hogy minden rendben van velem, jól haladok az én utamon és senki de, senki engem ezen az úton nem állíthat meg, mert ez biztos, hogy az jó ahogyan én cselekszem és ahogyan élem a földi életem.

Bizony testvéreim el kell, hogy keserítsek benneteket, akik hasonlóan gondolkoznak mint a fent leírtakban, mert a lelketek az nem úgy tér meg, ahogyan azt ti gondoljátok, vagyis nem lehet azt egyetlen naphoz, vagy évhez sem kötni, mert ez az egész földi életek a megtérésetek folyamata.

Az, hogy egy időszak után azt kezditek érezni magatokon, hogy „én” már jobb vagyok a többenél, többet tudok és nagyon szépen beszélek Jézusról, az Ő Életéről. Igen ám csak ezek az érzések éppen azért keletkeznek bennetek, hogy az a feladat amelyet el kell végeznetek a földi életek során, annak szüksége van arra, hogy a lélek fel tudja ismerni a körülötte élőkben azokat a tulajdonságokat, amelyre neki is szüksége lehet.

Ettől kezdve, akik már régebben járnak a Jézusi úton, azok elkezdik fitogtatni azt a gyenge tudásukat, hogy ők már bizony régen megtért emberek, csak nekik nem kell ezeket a nehézségeket végigélni, amit másoknak igen.

Ettől kezdve azok a lelkek akik, előbb értek az útra, mint a többiek, azok kisajátították maguknak az Istent, hogy az csak nekik adatott meg, hogy azokat a feladatokat amiket éppen csinálnak, hogy azt az Istenért csinálják, vagyis ők már kivételezetteknek érzik magukat, mert az Isten a lehetőséget először nekik adta.

Ez a legnagyobb tévedés, mert az Isten mindenkiről egyformán gondoskodik, csak éppen a feladatok sorrendjében kezdi ébresztgetni az alvó gyermekeit. Az aki már évekkal ezelőtt ébredett fel, vagyis az Isten hívó szavára elkezdett foglalkozni azzal a tannal, amelyet az Isten az ő számára jónak látott az ő lelki fejlődéséhez.

Mindig minden ember azt jelzi az életével, hogy már elkezdett járni azon az úton, amelyet ti Jézusi útnak neveztek.

Ha végiggondoljátok az életeteket ráfogtok jönni arra, hogy egyáltalán nem az, az igazi Jézusi út, amelyet ti annak tartotok. Ebből is látható a számotokra, hogy a lelketek az nem azt teszi, amit neki tennie kellene.

Jó ha csak megközelíti a földi ember azt az alsó küszöböt, amelyre ha rá áll, már nem mozog a lába alatt a talaj, mert akkor már megtette az első lépéseket az Isten felé. Így Ő kegyelmével halmozza el a földi embert azért, hogy legyen örömteli az élete, hogy a reánehazódó feladatokat az Isten akarata szerint tudja megélni.

Nagyon jó lenne, ha ezeken elgondolkoznátok, hogy valóban a ti cselekedeteitek megegyeznek –e a fentiekkel, mert ha igen, akkor törekedjete arra, hogy a hibáitok által keressétek meg az életetekben azokat az élő lehetőségeket, amelyek kisegítenek benneteket abból a kátyúból, amelybe belekerültetek.

Most arra kérünk benneteket, hogy ezeket az írásokat, csak azok olvassák el, akik igazán kiakarják javítani az ő tévedéseiket, mert ha nincs szándékukban változtatni önmagukon, akkor felesleges azoknak a számára ezek a tanítások.

Jó lenne veletek ezt megértetni, hogy ne legyetek önmagatokkal túlságosan megelégedve, sőt egyáltalán eszetekbe se jusson olyan, hogy nektek mi az, ami eddig sikeres volt az életetekben, mert aki csak azt méregeti, hogy eddig mit cselekedett az Isten országáért, az nem azért tette, mert azt csak saját magáért tette, hogy a feladatát elvégezze, amit az Isten reá bízott.

Bizony nem ártana mindenkinek elgondolkozni és számot vetni az ő életéről, hogy valóban az eddigi életét, az Istennek szentelte –e vagy csak azt hitte, hogy azt tette. Jó lenne ezeken is elgondolkoznotok, amíg van lehetőségetek az életidőtökből, hogy azokat kijavítsátok, és ne legyetek csalódottak, amikor megérkeztek a szellemi otthonotokba, öröm legyen a számotokra visszanézni a földi életetek cselekedeteit.

Azt bizony akkor már tisztán fogjátok látni, nem olyan elhomályosultan, mint a földi testben, mert akkor az Isten fényében igaznak fogjátok látni azt, amit meg kellett volna cselekednetek a földi életetekben. Ezekre azért van nagy szükség, hogy ne legyen bennetek olyan értelemben tudatlanság, hogy csak azt érzitek igaznak, amit ti láttok annak.

Ehelyett az Istennek az akaratát nem tartjátok szem előtt, hogy arra törekedjete, hogy azt éljétek meg az életetekben, ne pedig azt, amit ti láttok jónak. Ha a kettő nem egyezik meg akkor el kellene gondolkoznotok cselekedeteiteken.

Ezekből a sorokból azt hiszem nem lesztek örömteliek, ha elolvastátok, mert rögtön azt érzitek meg magatokon, hogy ez én rám nem vonatkozik, holott ez a könyv azért íródott, hogy ebben mindenkinek megtalálható az ő javulására, fejlődésére a gyógyír.

Vagyis egyetlen ember sem, akinek ez a könyv a kezébe kerül nem mondhatja el magáról, hogy ebben én nem találtam semmit, amit a magam részére fel tudnák használni, ellenben „X” és „Y” részére sokat találtam, amit neki ki kellene javítani.

Hát így működik a földi élet és benne ti földi emberek.

Jó lenne mielőtt ezeket elolvasnátok el kellene azon gondolkodnotok, hogy miért van az a földön, hogy egyetlen ember sem elégedett önmagával, mindig mást akar, mert látja, hogy a másik ember mikre képes és ő ezt nem tudja megcselekedni.

Ma már elmondható az emberek körében, hogy egyetlen emberről sem képes az Isten olyan képet alkotni, hogy ő tökéletes lenne. Ellenkezőleg. Nagyon kevés az, az ember, aki csak arra törekszik, hogy a lelkét az Istennek odatudja adni, mert csak így lát reményt arra, hogy a lélek eltudja végezni az ő feladatát.

Hangsúlyozom nektek, hogy az Isten szőlőjében dolgozni annyit jelent, hogy a lelketeket teljesen átadjátok az Istennek, hogy Ő tudja azt irányítani. Ellenkező esetben a lélek csak vegetál, nem találja a helyét bolyong, mert mindent szeretne csinálni, de nem jön össze neki semmi tökéletesen. Ezért már egyszerűen csak daczból elkezd valamit, hogy ne váljék hiteltelenné az embertársai körében, de az éppen nem az, amit neki el kellene végeznie.

Legyetek türelmesek, kitartóak mert ha ezt csak a magatok kedvéért teszitek, vagy éppen valakik unszolására, hogy valami látszatos nagyot cselekedjete, azt az Isten nem akarja, hogy te azt tedd, amit mások akarnak neked.

Várd meg, amíg az Isten akar veled és általad cselekedni magad és az emberek javára.

A javára szót a szó szoros értelmében értettük, mert a jó megcselekedése minden ember javát kell, hogy szolgálja.

Testvéreim ti el sem tudjátok képzelni azt, hogy mennyi földi ember szenved attól, hogy a lelkében élő jó tulajdonságok nem kerülhetnek a felszínre, mert neki erre nincs létjogosultsága az ő környezetében. Ebből is látható, hogy az ember szenved a jóért, azért is mert nem adhatja tovább azt, mert a környezete azt nem találja helyesnek, tisztának. Ezért a szenvedő lélek csak önmagában teszi meg azt, amit kifelé nem tehet meg.

Így van ezzel azon kedves földi testvérünk is, aki ezeket a sorokat írta, hogy egyáltalán nincs lehetősége arra, hogy az a jó tanítás ami benne él, hogy ő azt továbbadja azoknak, akik ebben éppen érdekeltek. Nem lehetséges a számára, mert lehengetlő módon egyetlen olyan ember sem hallgat rá, akinek el kellene neki mondani.

Így lehetősége sem lehet arra, hogy őt valaki ebben a közegben meghallgassa, illetve elfogadja azt, amit az ő számára a lelke diktál, hogy tovább adja. Sajnálatos esemény ez a földön, hogy az emberek, akik magasból szemlélik azokat, akikkel együtt növekedtek, csak éppen a kevélységük és a nem eléggé alázatos lelkük vezette el őket arra az útra, ahol éppen vannak. Ilyenkor mit tud tenni az egyszerű lélek, vár, hogy majd csak változni fog a helyzete, de nem.

Mert azok a lelkek, akik egyszer már belekóstoltak a magasabb pozícióba, azok nem képesek a lelküket levenni arról a magaslatról, ahonnan elkerültek. Bizony megfogjátok látni, hogy egyes emberek ezután már nem azzal fognak törődni, amit az Isten rájuk bízott, hanem azzal fognak törődni, amire az ő lelke igent mondott, vagyis amit ő mindenáron meg akart valósítani.

Meg is tehetette azt, de nem annak a következményeként, hogy az Isten akarata teljesült, hanem emberek akarata teljesült az Isten tükrébe nézve, ezzel igazolva a saját önkaratát minden résztvevő és támogató.

Jó ez a folyamat arra, hogy a lelkek egyre jobban rá fognak jönni arra, hogy az, amit megcselekedtek, nem hoz akkora örömet a részükre, mint amekkora terhet ezzel magukra vettek.

Láthatjátok testvéreim ezért nagyon jó, ha az Isten akaratát cselekszitek meg az életetekben, ami folyamatosan csak ÉPÍT és VIGASZTAL.

Hol van az életetekben az épít szó benne, mert kívülről szemlélve csak rombolás észlelhető és tapasztalható a környezetetekben. Ebből is látható, hogy az Isten akaratában benne van az építés, a megszentelődés. Nem kell keresni azt, hogy most ez miért van így. Isten akarata érthető és könnyen felismerhető tulajdonságokat rejt magában. Ezért még a legkisebbek is felismerhetik Őt, mert nekik íródott az, ami a nagyokat elkerüli.

Vegyétek észre a lelketekben, hogy a vigasztal szó hogyan érvényesült a ti közösségeitekben ?

Hány és hány elszomorodott, elkeseredett ember szenved ott, ahol éppen örülni kellene, mert az Isten az Ő gyermekeiről folyamatosan gondoskodik. Csak az ellentét folyamatosan veti a magot az emberi lelkekbe, és bizony

néha nagyon gyorsan elkezdi növekedni és akkor ezek az ember lelkek már nem azok, akik addig voltak, mert elkezdi a lelkük dagadni a sok „jótól”, amit nekik az Isten felkínál.

Így kerülhetett sor arra, hogy egyeseknek nincs szükségük arra, Aki őket létbe hívta, mert találtak maguknak saját Istent, aki azt teszi velük, amit ők akarnak.

Sajnálatos esemény az, amikor az elkeseredett lelkeket egyáltalán szóra sem méltatják, hogy enyhítsenek, azokon a fájdalmaikon, amit az Isten ernyője alatt velük cselekedtek.

Máris látni fogjátok, hogy a vigasztalás egyáltalán nem működik azon körökben, ahol a szeretetről csak beszélnek, de nem cselekszik meg valójában.

Jó lenne ha ezeket a sorokat, azok vennék magukra, akiknek igazán íródott, hogy a lelkükben az a kőkeménység meglágyulna, és igazán visszanyernék azt a gyermekded természetüket, amellyel az Isten megáldotta őket.

Próbáljátok azokon is elgondolkozni, hogy egyáltalán hogyan lehetséges az, hogy egyetlen ember sem tesz olyan kijelentést az életében, hogy most elkezdek visszatérni oda, ahonnan elindultam. Megkeresem azokat a tulajdonságaimat, amelyek eddig megvoltak, de hová lettek az életemből ?

Ha így cselekednétek, akkor bizony hamar rájöhetek arra, hogy az Istent nem azon az úton keressétek, amelyen éppen azt ti gondoljátok.

Jó lenne ha ezeket az eseményeket úgy visszanéznétek, hogy azokban megtaláljátok, azokat a régi kedves, szeretetteljes tulajdonságaitokat, amelyeket időközben elveszítettetek.

Törekedjétek arra, hogy sikeres legyen az a szemlélődés az életekben, hogy hol rontottátok el azt az igaznak tartott életet, amelyet az Istentől kaptatok.

Ha sikerül rájönnötök és az Isteni kegyelmet elfogadjátok Ő segíteni fog nektek felállni és folytatni azt az utat, amelyet elhagytatok.

Nem akarunk bővebben ezekről beszélni nektek, a lelkében mindenki érezni fogja, hogy neki mi az, amit ki kell javítania, ha hagyja magát abban az alázatos szeretetben megélni ezt a könyv olvasását, hogy a kegyelem elérje őt rajta keresztül.

Bízzatok magatokban és az Isten nem hagyja el az Őt követőket, csak az ember fordul el tőle.

Ne hagyjátok, hogy a lelketek ettől a könyvtől haragra gerjedjen, mert ha ez megtörténik veletek, akkor pontosan a bennetek lévő lényegre tapintott rá ez a könyv, és akkor már nem is kell keresned tovább a hibáidat.

Legyetek nagyon nagy örömmel egymáshoz, hogy a szívetekben ne legyen ellenségeskedés, megbántás csak a tiszta testvéri szeretet volt az, ami azt az írást a papírra vetette, mivel ennek meg kellett történnie.

El kell jutnia azokhoz, akiknek a lelkén el kell végeznie azokat a csiszolásokat, amelyek alkalmassá teszik őt arra, hogy az Isten örömét lelje az Ő gyermekeiben.

Ezért kellett ezeket az írásokat leírnod, hogy ezeket tovább tudjad adni, azoknak, akiknek szükségük lesz rá.

Az lesz a legnagyobb szükség ebben a helyzetben, hogy győzzed rendezni azokat az eseményeket, amelyek ezek által fognak reád zúdulni, mármint azokat a lehetőségeket kell számba vened, amelyek nem lehetségesek másképpen elrendezni csak személyesen.

Mindig fogsz találni olyan embert a számodra, aki segíteni fog neked a további feladataidban. Soha nem kell elkeseredned, ha valami új kezdődik az életedben.

Az Isten mindig veled van kedves földi testvérem, aki nagyon nehezen viseled a változásokat az életedben. Mindig arra gondolj, hogy amit csináltál azt a lelkedből csináltad –e vagy csak úgy megszokásból, mármint a hétköznapi élet nehézségei miatt vagy a lelked adta azt a lehetőséget, amelyet elvégeztél.

A lélek számára folyamatosan kell lennie olyan új lehetőségeknek, amelyek nem engedik a számára, hogy egy helyben topogjon. A lehetőség az nem mindig úgy adódik az emberek életében, hogy készen kapják azt, mint jelen esetedben, hogy teljesen kész útmutatót társz embertársaid elé.

Vannak esetek, amikor nektek földi testvéreim, kell rájönnetek sok esetben a megoldásra, mert nem lehet minden feladatot így elébetek tárni, mint ezt a könyvet.

Erre is azért került sor ennyire tisztán, kibontva a feladat, hogy mindenki felismerje a saját magára vonatkozó részeket.

8. A lélekkeresztségről

Szeretnénk benneteket meghívni, arra a nagyon fontos eseményre, amelyet ti úgy neveztek, hogy **Szentlélekvárás**, vagyis amit a ti szavaitokkal lélekkeresztségnek mondotok.

Ez a témakör egy kicsit eltérő az előzőleg leírtaktól, de ezeket is nagyon fontosnak tartjuk a számotokra, hogy leírjuk.

Mi nem azt akarjuk a számotokra mondani, hogy nincs lélekkeresztség, csak nem abban a formában, ahogyan azt ti gondoljátok. A lélekkeresztség az egy olyan folyamat, amelyet ti emberek ezt nem úgy érzékelitek, ahogyan azt nektek kellene.

Ugyanis minden földi ember, aki elérkezik arra a szintre, amikor az ő lelke elkezd az életet, amelyet ti, amikor leszülettek a földre és elkezd a lélek az ő feladatát. Az nemcsak abból áll, hogy megkeresztelkedsz vagy sem, hanem az a léleknek egy fontos állomása, hogy alapokat kezdjen el gyűjteni a későbbi feladataihoz.

A feladatai azok folyamatosak, mert elkezd járni iskolába, tanul, fejlődik, küzd a mindennapokkal, befejezi a tanulmányait, majd elkezd az életet, amit már kezd építeni az ő alapjaihoz. Ekkor kezdődik el az életében az a várakozás, ami hozzásegíti ahhoz, hogy legyen benne bátorság, hogy elkezdje magát felmérni, hogy képes-e arra a feladatra, amit ő az Istentől kapott és hozott magával.

Itt kezdi a lélek érezni azt, hogy ő most már nem tud tovább egyedül dolgozni, mert az irányt nem látja tisztán. Ekkor kezd a lélek elindulni keresni – keresni, hogy hol fogja ő megtalálni azt a terepet, ahol ő jól érzi magát és a feladatát eltudja végezni. Ekkor már kezdi a lélek látni az irányt. Ezért van szüksége a léleknek a folyamatos tanulásra, hogy ő ezeket a feladatait eltudja végezni, amit az Istentől kapott megmunkálásra. Ugyanis ekkor már kezdi látni az Isten akaratát az ő életében.

Elkezd felismerni a lehetőségeit és az adottságait, hogy ezekből ő összetudja kovácsolni azt a feladatát, amit ő szeretne elvégezni az Istennel együtt.

Igen ám, csak a lélek akkorra már elkezd dagadni, vagyis az, az érzés, amit eddig jónak ítélt, elkezd benne másként érlelődni, hogy ő másként is megtudja cselekedni azt, amit az Isten elvár tőle.

Addigra ő már nagyon sokat tanult, fejlődött, csak éppen a *hűsége* az kezdett elhalványulni, és ennek következtében a lélek el kezd más irányba indulni,

vagyis itt már ellenszegül az Isten akaratának, mert ő jobbat tud, mint amit az Isten az ő számára tartogat. Ezért ő már nem látja meg azokat a nagyon fontos eseményeket, amelyet neki meg kellett volna élnie ahhoz, hogy a lelke valóban az Istennel maradjon összeköttetésben, vagyis az Isten irányítása alatt tudjon élni és cselekedni.

Ezek a lelkek egy idő után, amikor már elég erősnek érzik magukat elkezdik magukról híresztelni, hogy ők bizony már lélekkereszteltek lettek. Innentől kezdve bizony elkezd a szekerük gyors tempóban haladni, de nem arra amerre éppen kellene nekik. Itt van a legnagyobb baj, abból a szempontból, hogy ettől kezdve az emberi lelkeket nem lehet megállítani, mert ők Isten által irányítottak lettek.

Testvéreim gondolkodjatok el azon az igén, amelyet a Mi Jézusunk mondott az Ő tanítványainak. Nem lesztek egyedül, elküldöm hozzátok az Én Lelkemet, amely irányítani fog benneteket és nem lesztek egyedül, mert Atyám Szentjei vigyáznak rátok. Ebből az igéből hiányoznak azok a legfontosabb részek, hogy azok akik megkeresztelkednek, azok fogják érezni magukon azokat a jeleket, amelyeket Én is megcselekedtem közöttetek.

Így láthatjátok önmagatokon, hogy azok a jelek hiányoznak az életetekből, amelyek kísérik azt, akit az Isten megkeresztelt az Ő Szent Lelkével, vagyis „lélekkeresztelt”. Gondolkodjatok el azokon amik ezeket erősítik bennetek. Nem lesz-e jobb alázasosan élni az életeteket és várni arra, hogy az Isten megkeressen téged és akkor fogod magadon tapasztalni azokat jelenségeket, amelyeket, az Úr Jézus megcselekedett a földi életében.

Itt kell elgondolkozni azokon az eseményeken, hogy hány ember mondja magáról, hogy lélekkeresztelt, és közben az élete egy romhalmaz, nincs lelki békéje, haragosa van, vagy éppen fogalma sincs arról, hogy mit is jelent ez a szó a valódi tiszta értelmében. Csak éppen nagyon szépen hangzik, és már sokan azok a környezetemben, hát akkor ez nekem is megadatik mondják sokan.

Testvéreim gondolkodjatok el ezekről a nem mindennapi eseménynek számító élményről. Vegyétek észre önmagatokon, hogy ez csak hiú ábránd a részetekre egyenlőre, ha azt te csak kívülről akarod tudni a magad részére. Először belülről kezdjél el építkezni és az Isten segít abban, ha te tisztaszívűből átadod magadat az Isten irányításának, hogy megértsd azt, hogy Ő akar téged ebben megkeresztelni, nem te akarod azt, hogy Ő ezt tegye meg neked, mert te már érdemesnek tartod magadat arra.

Ezek azok a nagy buktatók az emberi életek során, hogy idő előtt akarják kiprovokálni azt, ami őket még nem illeti meg, mert még nem végezték el azokat a munkákat, amelyek után az Isten megkereszteli őket az Ő Szent Lelkével.

Vigyázzatok testvéreim nagyon magatokra, hogy ne követeljete előre olyant, amit még nem érdemeltetek meg. Búcsúzzatok el azoktól a földi eseményektől, amelyek arra engedtek következtetni benneteket, hogy titeket az Isten már megkeresztelt az Ő Szent Lelke által.

Vegyétek észre önmagatokon, hogy nagyon híján vagytok azokkal a kincsekkel, amelyeket az Isten ajándékoz azoknak, akiket Ő elhív magához, és megkereszteli őket az Ő Szent Lelkével.

Az életekben egyáltalán nem is veszitek észre, hogy mi az amiről, azt hiszitek, hogy megtörtént veletek. Talán az lenne erre a legjobb kifejezés, hogy miért akarjátok ti azt, hogy az Isten megkereszteljen benneteket ? Talán akkor megváltozik az életek, nem kell annyira komolyan dolgoznotok magatokon ? Ezek azok a nagyon nehezen megérthető gondolatok a mi számunkra, hogy az emberek miért akarnak olyanhoz hozzájutni, amit még nem érdemelték meg?

Mi égi lelkek, akik az Isten szolgálatában dolgozunk egyáltalán nem foglalkozunk azokkal az eseményekkel, amik a lelket nem engedik tovább fejlődni. Pedig megtehetnénk, csak egyáltalán nem az a lényeges a számunkra, hogy ezt megcselekedjük. A földön élő emberek egészen másként gondolkoznak.

Tanuljatok tőlem mondta Jézus a tanítványainak, mert Én szelíd vagyok és alázatos szívű. Ti is ennek a tükrében cselekedjétek meg az életeket és akkor az Isten megkeres benneteket és ellát azzal az örömmel, ami átsegít benneteket minden akadályon.

Mi földi emberek, akik csak azt éljük meg, amit mi akarunk, akkor nem lesz helyünk az Isten országában, mert ott csak azok lesznek, akik Isten akaratát cselekszik meg, és a lélek gyümölcsei is megvannak.

Nem elijeszteni akarlak benneteket, csak felismerésre akarlak benneteket juttatni. Minden földi ember, aki azt cselekszi meg, amit az Isten elvár tőle, akkor nem lesznek az életében olyan gondjai, amelyeket nem tudna megoldani.

Ha az irányítás az Isten kezében van, akkor a földi életben rejlő buktatók elkerülhetők lesznek.

Mindig lesznek a környezetetekben olyan emberlelkek, akik segítségére lesznek embertársaiknak, csak ismerjétek föl bennük a segítséget. Ne utasítsátok el őket, fogadjátok őket szeretettel és örömmel, hogy az Isten küldött segítséget a számomra.

Ne legyetek önteltek, akik biztosak az ő dolgukban. Higgyétek el, hogy az életetek tele lesz örömmel, ha nem utasítjátok el azokat, akiket az Isten küld nektek segítségül. Mi emberek egyre gyarlóbb viselkedéssel vagyunk egymáshoz. Vegyük észre, hogy ez nem vezet sehová. Tanuljunk meg alkalmazkodni egymáshoz, és fogadjuk el egymást, egymás másságát, és tanuljunk meg kultúráltn viselkedni egymással.

Ezek az útmutatók azok, amelyek elvezetnek bennünket oda, ahol a Mi Urunk Jézus Krisztus vár bennünket.

Tegyük le azokat a terheinket, amelyek akadályoznak abban, hogy tovább tudjunk lépni a feladatainkban. Nem lenne jó ha ezekről elfelejtkeznénk és csak azt cselekednénk meg, amit mi akarunk megcselekedni.

Hagyjuk szabadnak a lelkünket és a Szent Lélek irányítására törekedve haladjunk azon az úton, amelyet a Mi Urunk Jézus Krisztus megmutatott az Ő Életében.

Vegyétek magatokra másoknak a terheit, hogy könnyítsetek azokon, akik elfáradtak, gyengék. Ne küldjétek el őket, hanem szeressétek őket, úgy ahogyan Jézus szerette az övét.

Ne legyen bennetek öröm akkor, ha valakinek ártotok azzal a cselekedetekkel, amelyek nektek örömet hozott.

Mindig a környezetetek az, amelyben meglátjátok önmagatokat. Ha a környezeted örömteli, boldog akkor a cselekedeteid Isten akarata szerinti volt, ha az ellenkezője, akkor el kell gondolkozni a cselekedet helyességén.

Mi égi testvéreitek is csak abban tudunk nektek segíteni, hogy a lelketeket irányítsuk a jóra, ha ti ezt megengeditek.

Ellenkező esetben várjuk, hogy mikor figyeltek ránk. Ha nagyon elvagytok keseredve, vagy dühöseket vagytok akkor egyáltalán esélyünk sincs a veletek való kapcsolat felvételére. Várunk, amíg a lelketekben képesek lesztek arra, hogy ránk figyelve cselekedjétek, akkor tudunk nektek csak segíteni, terelni a figyelmeteket a jó irányba.

Addig semmiféle segítség nem lehetséges a földi ember számára, csak ha az első lépést megteszi a javulás útján, mármint a lelkében megpróbál békességet teremteni, hogy el tudjuk érni őt.

Mindig örülj annak, ha a tanítóid megkeresnek és segítenek neked a feladataidban. A feladatod az jelenleg a legszebb, amit eddig cselekedtél meg, mert ez az összes közösségekhez szól, nem csak néhány emberhez.

Ezek azok a nagyon nehéz feladatok a te életedben kedves testvérem, hogy maradjatok mindketten őszinték, egyszerűek, és különösképpen nagyon alázatosak, hogy az ellentét ne tudjon megközelíteni téged azáltal, hogy nagyon nagy örömben lesz részed. Az örömed az belülről fakadó a lelked örül, hogy ez a nehéz feladatodat el tudtad kezdeni és már szépen haladsz is vele a mi örömünkre is.

Az örömedet tedd Jézus lába elé és te legyél ugyan olyan, egyszerű kicsi ember, mint eddig is voltál. Te ne változzál meg a könyv megírása után sem, mert azok a lelkek, akik hasonlóan cselekedtek, sajnos nagyon nehéz életük elé néznek.

Mi égi testvéreid csak arra kérünk tégedet, hogy a lelked állandóan ajánld fel Jézus Krisztusnak, hogy Ő vigyázzon rá és segítsen neked azokat az eseményeket feldolgozni, amelyek téged kibillentenek a megszokott életviteledből.

Minden ember örül annak, ha neki örülnek az emberek, nem kell mást tenned csak az Úrra bízni magadat. Soha ne legyél olyan ember, aki csak úgy él, hogy ne legyen öröme semmiben, ellenkezőleg az a legfontosabb, hogy a lélek öröme sugározza szét azt, amit az Isten akar általad.

Nem azzal kell legjobban vigyáznod, hogy ne örvendezz ennek a feladatodnak, hanem inkább arra kell a figyelmedet helyezni, hogy a rád zúduló éles kritikákat el tudjad viselni a te szerény és gyenge érzéseiddel.

Mert lesznek olyan események, hogy azokban a lelkekben, akik élesen ragaszkodnak az ő saját elképzelt gondolkodásformájukhoz, azok bizony mindent megmozgatnak azért, hogy nekik ne kelljen átgondolni az életüket, hanem csak úgy eleresztik a fülük mellett azokat a segítő szavakat, amelyek ebben a könyvben éppen az ő részükre íródott. Ezért fognak olyan ellenszenves véleményt nyilvánítani erről az írásról.

De te kedves földi testvérem ne aggódj, az Isten az Ő szőlőjében dolgozóira vigyázz és ellássa minden jóval.

Minden alkalommal, amikor leírod ezeket az írásokat, akkor a lelked nagyon örül, hogy mindig csak tanulhat, fejlődhet. Az írás befejezése után, pedig elkezd mérlegelni, hogy ezekből hogyan fog ő olyan anyagot összehozni, ami tovább segíti őt az útján.

Mindig megvannak azok a buktatók, amik a lelket fékezik, vagyis bátortalanná teszik. Így vagy ezzel te is, hogy most ezután mi fog történni veled, mik lesznek a következményei az írásnak, hogyan fogod ezeket elviselni, kezelni ?

Bizony a lelked ezeket is mérlegeli, hogy sikeresen tudjál ezekből kijönni, és a lelked ne gyengüljön el, hogy a rád bízott feladatodat el tudd végezni.

A lélek nagyon érzékeny műszer, mivel olyan eseményre is reagál, amit fizikailag te észre sem veszel. Ezért kell nagyon erősnek lenned, mert anélkül, hogy te ezekről tudomást szereznel, a lelked az már érzi a veszélyeket, és így időben rádöbbenhetsz, hogy a lelked nem bírja ezt a feszült tempót.

Így kell neked folyamatosan nyugalomba tartani magadat, hogy a lelked az éljen és ne szenvedjen.

Mindig minden alkalommal legyél boldog és kiegyensúlyozott, mert nem lehet úgy elvégezni ezt a feladatot, hogy a lelked az nyugtalan, beteg. A betegség az csak következmény, a nyugtalanság az előidézője annak, hogy az emberi lelkek, szívek betegek.

A betegség az nem arról szól, hogy ez örökérvényű, csak addig tart, amíg a lélek azt a feladatát meg nem oldja, amely őt továbbsegítené.

A lélek legfontosabb eleme, az a nagyon fontos érzés amit úgy neveztek, hogy **nem bántás és megbocsátás**. Vagyis a lélek akkor már egyáltalán nem azzal törődik, hogy most mi van vele, hanem azzal, hogy hogyan tud megszabadulni a reá nehezedő tehertől.

Így kerül sor az emberi életek során arra, hogy a lélek nem tudja, hogy ő miért született le, mert elveszítette azt az irányt amelyet neki követnie kellett volna. Nagyon sok lélek elkezd ilyenkor kapkodni, hogy legyen valami értéke, amikor visszatér a szellemi otthonába.

Nagyon kevés az a lélek, aki csak azt látja meg a feladatában, amit neki el kell végeznie, sokan csak kevés energiával teszik meg azt, amit egyesek gőzerővel, ez is a lélek figyelmességén múlik.

Ne higgyétek azt, hogy neki könnyű a helyzete, mert állandó ellentétben van a fizikai „én” által küldött parancsokkal, amik elveszik az erejét, amíg ismét talpra áll. Nem azzal kellene foglalkoznotok, hogy a test mit kíván, hanem a léleknek mire van szüksége. Ez a kettősség az, amely megnehezíti a földi emberek életét.

Vegyétek észre önmagatokon, hogy ez hogyan működik a ti életekben ?

Bizony rá fogtok döbbsenni arra, hogy nem egyezik meg az életekben a lélek és a test kívánságai.

9. Az emberi akaratról

Ami a közösségekkel történt, az nem azt jelenti, hogy nincs tovább. A tovább az a vonal, amelyen eddig is haladtatok. Nem lehet különválasztani azt, ami egyben van.

Vagyis azok az esetek, amelyek eddig történtek veletek, azok arra engednek következtetni benneteket, hogy soha ne adjátok fel azt, amit úgy éreztek, hogy helyes. A helyes szó alatt azt értjük, hogy ami a lelketeket **építi és vigasztalja**.

Ha hiányoznak azok az elemek, amelyek boldoggá teszik az életeteket, akkor azon a cselekedeteken el kell gondolkoznotok, ami ezeket előidézte benneteket. Az ha csak arra figyeltek fel, hogy mi az ami eltér a ti gondolkodásotoktól, akkor nem értitek igazán azt, amit az akar mondani nektek, aki éppen ezeket tárta elétek, mert a lényegben van az igazság.

Az Igazság pedig nem más, mint az Isten akarata.

A lényeges dolgokat úgy próbáljátok megbeszélni, hogy soha ne az legyen az elsődleges benneték, hogy mi az, ami eltér a gondolkodásotoktól, mert akkor folyamatosan csak arra figyeltek, hogy van -e benne hiba abban amit mond valaki.

Minden embernek van olyan készüléke a lelkében, ami felismeri azt, hogy neki jó-e az, amit most hallott, vagy csak azt teszi, amit a többi embertársa tesz, hogy hallgat.

Nem lenne jó egyikőtöknek sem, hogy a lelketekben megerősödve azt tennétek csak, amire ti magatok mondotok igent vagy nemet. A lélek az kiválasztja magának, hogy neki mi a jó, mire van szüksége az adott feladatához. Nem is kellene nektek bővebben azzal foglalkoznotok, hogy mi jó nektek, vagy mi az, ami nem jó nektek. A lényeg az, hogy a léleknek rendelkezésére áll az a lehetőség, hogy eldöntse, hogy neki mire van szüksége ahhoz, hogy a szellemi feladatait sikeresen el tudja végezni. Nem lenne esélyetek sem arra, hogy valamit is elvégezzetek, ha a lelketek nem lenne olyan biztos a dolgában.

Ne arra helyezétek a hangsúlyt, hogy mindenáron azt tedd, amit te látsz jónak, mert lehetséges az, hogy a testvéred az éppen tisztábban látja mint te abban a szituációban.

Soha ne legyetek olyan határozottak, hogy egyáltalán nem engedtek magatokhoz közel semmiféle külső információt, tanítást. Te sem lehetsz tökéletes, ugyanúgy mint testvéred sem lehet tökéletes. Így kellene látnotok a mindennapi életetekben fennálló eseményeket, és az abból adódó kellemetlenségeiteket.

Mindig tegyétek az igazság mérlegére azt, amiben nem vagytok biztosak, a lelketek az felfogja ismerni azt, amire neki szüksége van.

A lélek az egy egészen különleges műszer, amit kívülről nem lehet befolyásolni. Kívülről csak azt lehet befolyásolni, ami nem az Istené, ami nem marad meg az Isten mérlegén, amelyet az Isten tart a kezében.

Minden földi gondolkozás, ami nem tetszik nektek, vagyis a ti lelketek ettől irtózik, azzal nem kell foglalkoznotok, mert azt nem az Isten irányítja, az rajta kívüli események, amelyeket nem tart meg az, aki az Ő tanítványa akar lenni.

Az Ő tanítványai nem fizikai tanítványok, az Övéi az Ő Szent Lelkének az irányítása alatt lévő emberlelkek, akik folyton arra törekednek, hogy a lelkiüket Istennel összekapcsolva tartsák.

Az a téves eszme a földi emberek között, hogy csak az lehet tanítvány, aki emberi akaratnak engedve hagyja, hogy az ő lelkét ne az Isten irányítsa, hanem más emberlelkek, akik ő magukat tartják annak a legnagyobb Isten gyermeknek, hogy ők ezt megtehetik.

Az, hogy megtehetik az lehetséges, de nem az Isten Szent Lelkének irányítása alatt, mivel az Isten nem akarja azt, hogy emberek vezessenek más embereket, mert akkor nem az Isten akaratát cselekszik meg, hanem az embertestvérük akaratát.

Ezért nem győzzük hangsúlyozni a földi emberek számára azt, hogy soha ne kövessenek egyetlen embertanítót sem, hanem hagyják a szívüket szabadon és várják azt, hogy az Isten vezesse őket úgy, ahogyan azt Ő látja jónak. Képzeljétek el testvéreim, hogy mennyi emberlélek elbukott már az életek folyamán azért, mert embertanítókat követtek. Ti ne essetek ebbe a hibába.

Mindenki vegye észre önmagán, hogy hogyan képes ő a saját feladatát úgy elvégezni, hogy egyáltalán nem támaszkodik egyetlen embertestvéreire sem, hanem mindenben az Isten akaratát igyekszik követni. Amit ő a saját lelkében fog megérezni, ha ő nyitott a tiszta Isteni tanításra, mivel a fertőzött tanítások bizony nem ritkák a földi emberek között, a mai időkben, mert az ellentét állandóan hinti azt a nem Istentől származott írásokat, amelyeket az emberek nem mérlegelve azokat, magukévá tesznek.

Ezért fontos, hogy az emberek ne higgyenek egyetlen olyan tisztának látszó írásoknak sem, amelyeknek elhíttése következtében az emberi lelkekben nyugtalanságot eredményeznek.

Lehet, hogy aki ezt a könyvet elolvassa ő is ezt fogja érezni, mert a lelkében vannak még abból a régebbi olvasmányból, olyan szellemi foszlányok, amelyek

nem engedik, hogy tisztán lásson az ember. **Ezért kérünk benneteket, hogy az a tiszta Jézusi tanítás, amit eddig mindannyian magatokba szívtatok, azon nevelkedtetek föl és itt a jelenlegi időtökben pedig elhagyjátok azt a tanítást, amit egy ember áldozatot nem ismerve állandóan tette azt, a jót a reábízott emberlelkekkel, amit az Isten elvárt tőle.**

Ti is tegyétek továbbra is azt a jót, amit tőle tanultatok, és ne engedjétek meg magatoknak, hogy ezt ti már túlléptétek, mert fejlődni kell jelszóval.

Ne tegyetek semmit a magatok akaratából, hagyjátok, hogy az Isten terve teljesüljön be a ti életetekben. Mi szellemi segítőtök is csak úgy tudunk nektek segíteni, ha hagyjátok magatokat. Soha ne legyen az, az életetekben az elsődleges dolog, hogy „én” mit akarok ? Hanem teljesüljön be az életetekben az, amit az Isten Szent Lelke akar általatok megcselekedni az életeteken keresztül.

Mi égi lelkek a földi emberekkel csak úgy tudunk kapcsolatba kerülni, ha az a tanítvány, aki magát fizikai szinten nem tartja magát annak, az teszi meg azt a nagy és felelősségteljes munkát mindannyiótokért, hogy ti ebből tudjatok tanulni, és ezáltal a lelketeket az Istenhez fölemelni. Nem mindegy, hogy a földi életeteket, hogyan használjátok fel, mi az amiben meghasonlotok azzal, amit eddig igaz tanításnak véltetek.

Most jött el az idő arra, hogy az emberi lelkek szabadon dönthetnek az ő további sorsukról, mivel az a nagy feladat kezdődött el a földi emberek körében, hogy tehetik a jót, de lehetőségük és a szabadságuk is meg van ahhoz, hogy eldöntsék az életük folyamán adódott lehetőségekből, hogy merre akarják folytatni a további életútjukat. A lehetőség adott. Ti földi emberek pedig választhattok.

Az idő vasfogai látszanak azokon az emberi gondolkodásokon, amelyek eldöntötték sok ember sorsát, hogy ne legyen bennük olyan Élet, amely arra az útra vezet, amelyen a Mi Urunk Jézus Krisztus vár bennönket. Vegyétek észre önmagatokon, hogy valóban azt az Utat járjátok-e, amit az Isten a ti számotokra mutatott ? Vagy ti már felcseréltétek azt egy jobbra, egy újabbra ?

Gondolkodjatok el gyermeki lelkülettel, úgy mint egy őszinte kicsi gyermek, aki beismeri, hogy egy kicsit eltévedtem az erdőben.

Mindannyian ha elgondolkoztok és imádkoztok az Isten rávezet benneteket arra a gondolatra, amiben hibáztatok, amit ki kellene javítani ahhoz, hogy az Isten újra az Ő kegyelmével lásson el benneteket, és az Élet szekerét elindítsa azon az Úton, ahogyan azt Ő szeretné, ha azon járnátok.

Bízzatok magatokban és az Istenben, hogy megtudjátok cselekedni azt, ami a javatokra fog szolgálni. Ne essetek bele abba a hibába, hogy nekem ezt nem kell megcselekednem, mert én az Istené vagyok, vagyis vele vagyok.

Tévedés testvéreim, mert ez a könyv akihez eljut, annak bizony van mit javítania, mert azon dolgozunk mi égi testvéreitek, hogy ezt nektek eljuttassuk, bármilyen formában. Tudjátok, hogy soha nincs véletlen. Csak irányított Isteni cselekedet van, ami most rajtatok akar segíteni, ha hagyjátok magatokat.

Mi nem vagyunk veletek erőszakosak, csak lehetőséget kínálunk a számotokra, és rajtatok múlik, hogy hogyan tudjátok feldolgozni magatokban a leírtakat. Mi is azt szeretnénk ha sikerülne a számotokra az, ami emberi segítségekkel nem sikerült.

Jézus Krisztus az mindig vár benneteket igyekezzetek, hogy el ne késsetek a vőlegénnyel való találkozásokról. Mi nem azt akarjuk a számotokra mondani, hogy kapkodjatok. Hanem ellenkezőleg, legyetek békések, türelmesek, lélekben nyugodtak és ne legyen bennetek erőszakosságra való hajlam.

Ha törekedtek az Isten kegyelmével áraszt el benneteket. Örüljétek, hogy van valaki aki segít nektek ebben, Ő az Aki ezeket küldi nektek, a Mi Urunk Jézus Krisztus.

Vegyétek észre magatokon, hogy nem vagytok egyedül, az Isten állandóan veletek van és irányít, ha engeditek önmagatokat.

Az önmagatokat szó nem úgy értendő, hogy csak magatokat, hanem a lelketeket értjük ez alatt. Ugyanis nagyon sok földi ember csak úgy képes a földi életében megélni az Isten akaratát, ha neki nem kell semmiféle teendőire odafigyelni, mert helyette ezt megteszi valaki.

Ekkor már nem az ő akarata érvényesül, hanem a közösségi szellem az, ami irányítja őt a feladataiban. És mi arra szeretnénk felhívni a figyelmeteket, hogy a szabadság a legnagyobb kincsetek a földön, és ezt ne adjátok oda senkinek sem, mert ezt az Isten adta minden földi embernek a feladataihoz.

Képzeljétek csak el ha az Isten nem adott volna szabad akaratot az embereknek, akkor mindenki csak azt tenné amit a másik, nem lehetne arról beszélni, hogy mindenki más feladattal született a földre a hibáinak a kijavítására.

10. Hagyjátok magatokat az Isten által irányítani

A lelketeket csak akkor tudja az Isten irányítani, ha nem vagytok magatokkal túlságosan elégedettek, mert akkor a lélek nem hajlandó elfogadni mások által felkínált segítséget sem, mert a saját maga alkotta eseményeket képes csak feldolgozni. Mindig csak arra legyetek vevők az életek során, hogy ne mások által legyetek irányítva, hanem hagyjátok a lelketeket szabadnak, hogy meghalljátok az Isten hívó szavát, amit ha nem rá figyeltek akkor bizony csak azt hiszitek, hogy Ő szólt hozzátok. Ezt úgy tudjátok a leghamarabb kontrolálni magatokban, hogy az amit cselekszel az a te lelkedben milyen hatásokat vált ki?

Milyen a kapcsolatod a környezeteddel, vagyis a körülötted élő embertársaidal? Hogyan éled meg a mindennapjaidat Jézussal, van-e benned olyan érzés, hogy nem jó az amit eddig csináltam? Mindig a környezeted a tükör a számadra, mert bennük látod meg a saját eltorzult viselkedésed következményeit.

A lélek az csak akkor leli meg a nyugalmát amikor mindenben a legjobb a számára a cselekedet, mert nem lehet csak úgy elképzelni valamit, ami a lelketekben nincs előkészítve. Csak rajtatok múlik, hogy azt az emberi akarat milyen irányba fogja eltorzítani, amit az Isteni szeretet tisztán akar nektek adni. Itt is az Isteni kegyelem az, ami elősegíti az emberi lelket a helyes döntéshozatalban.

Legyen mindig az a szeméitek előtt, hogy soha ne legyetek megértőek azzal, ne azonosuljatok vele, aki azt cselekszi meg, amit nem az Isten akar megcselekedni.

Mindig érezni fogjátok magatokon, hogy mit akar az Isten, vagyis belsőleg fogjátok megérezni magatokon, hogy az Isten akarja –e vagy sem, amit ti elgondoltatok magatoknak.

Minden alkalommal csak azt fogjátok érezni, hogy jó az amit csináltok, nem kell azon gondolkoznotok, hogy megcsináljad- e vagy sem, mert a lelketekben az nagyon erősen érződik meg, hogy cselekedd a jót, vagyis azt, amit az Isten akarja, hogy cselekedjél.

Legyetek nagyon nyitottak az Isteni kegyelem adta lehetőségekre, hogy meglássátok abban a saját magatok elrontott feladataitokat.

Jó lenne ha nagyító alá vennétek a cselekedeteiteket, mert akkor rájöttök, hogy az amit megcselekedtetek az nem biztos, hogy az aminek azt ti véltétek. Ugyanis a lélek nincs felkészülve arra, hogy ő önállóan tudjon dönteni, mert az önálló döntés az Isten nélküli, az pedig amelyik Isten akaratával megegyező az bizony messziről észrevehető módon sugárzik attól az örömtől, ami nem hasonlítható semmihez sem, mert azt az Isten bevilágította, hogy ti lássátok meg benne önmagatokat, vagyis azt amit Ő akar, hogy cselekedjétek.

Nagyon szomorú eset a földön, amikor az emberek a maguk akarata szerint döntenek és ezzel kizárják az Istent abból a cselekedet sorozatból, amelyet egyedül akarnak megoldani.

Gondolkodjatok el arról, hogy az életekben hányszor történt hasonló eset, amikor nem vártátok meg azt, hogy az Isten döntsön a ti sorsotokról, hanem ti magatok döntöttétek amellet, hogy azt hittétek, hogy az Ő akaratát teljesítettétek.

Pedig ha elgondolkoztok rajta, hogy az előzményekben milyen hátráltató dolgok történtek, akkor rádöbbenhettek, hogy az a döntésetek, amely nem áll meg az Isten mérlegén, az bizony a kísértő jelenléte a ti életekben és cselekedeteitekben.

Jó lenne ha ezt komolyan vennétek és nem lenne bennetek olyan gőg, hogy ez bennetek lázadást, vagy ellenkező esetben olyan lelki magabiztosságot jelentsen, ami bizony elszomorító lenne a számotokra.

Mi égiek csak azt tudjuk megtenni a földön élő emberekkel, hogy segítünk, ha nyitottak az Isten felé. Vagyis a nyitottságot azt úgy értjük, hogy a ti lelketekben lévő jó tulajdonságokkal fel kell tudnotok ismerni azt, amit az Isten a ti számotokra akar közölni.

Ez lehetséges szóban embertársaitok által, de lehetséges gondolati síkon és egyéb módokon is. Az lenne a legjobb ha nem azzal foglalkoznátok, amit ti láttok jónak, hanem hagyjátok magatokat az Isten Szent Lelke által irányítani. De ez csak úgy lehetséges, ha a lelketekkel állandóan Jézusra figyelve teszitek a mindennapjaitokat úgy, hogy közben észre sem veszitek, hogy a feladatot elvégeztétek, olyan rezzenéstelenül sikerült. Ez az amikor ráfigyeltek és nem arra, aki csak azt szeretné ha őreá figyelnétek.

Ne engedjétek magatokba azokat a gondolatokat és érzéseket, amelyek eltántorítanak attól a gondolattól, amely arra vezet amerre megakarjátok látni önmagatokat az Isten fényében.

Legyen elegendő a számotokra az, hogy sohasem lehet biztos a földi ember abban, amit éppen cselekszik. Ugyanis ha biztos lenne az, amit ő cselekszik, akkor nem lenne szükség a számára az Isteni segítségre.

Legyetek nagyon éberek, ne engedjétek, hogy a lelketek az olyan helyzetbe kerüljön, amelyben az öröm eltávozik belőle, mert akkor bizony más zászlaja alatt tevékenykedik az ember. Jó lenne, ha az lenne a számotokra a legfontosabb mérce, hogy hogyan érzem én magamat abban a helyzetben, amiben éppen most vagyok ? Ha ragyogó jó a közérzetem, vagyis a lelki békémet nem háborította fel semmi, akkor helyesen cselekedtem.

Ha viszont elkeseredés, kedvtelenség, az önzetlen szeretet hiánya, és a legfontosabb, hogy a lelkedben az, az érzés megvolt-e előtte, vagy csak most kezdted el érezni.

Nem lenne jó a számotokra, ha csak egy is a lelketekben van, amikor a döntéseiteket meghozzátok bármiben, akkor bizony el kellene gondolkodnotok, hogy az valóban helyes volt-e, hozott-e örömet nekem és a környezetemnek ?

Tettem-e olyant, hogy ezzel embertársaimat megbántottam ? Vagy éppen csak elkeserítettem őket ?

Ne legyetek testvéreim önzőek a lelketek né legyen semmilyen hatás alatt, amiből nem láttok ki, mert nem lesz az jó a ti számotokra hosszútávon, hogy a lelketekben az öröm és a békesség hiányozni fog.

Mindig minden alkalommal, amikor a lelketek csak elkeseredik és nincs bennetek öröm, akkor az ellentét elkezd uralkodni a ti gondolataitokon, mert azáltal kiléptek a Jézusi szeretetből, amikor elkezdtek lehangolódni, elkeseredni.

A lélek nagyon sokféle embertelenséget elkövet, úgy hogy közben meg van róla győződve, hogy ezt ő az Isten kérésére teszi.

Testvéreim gondolkodjatok. A lelketeket csak akkor tudja az Isten Szent Lelke irányítani, ha ti a kapcsolatot nem szakítjátok meg vele, vagyis a gondolataitokat vele kapcsolatban tartjátok. Elegendő egy pillanat is arra, ha nem vagytok figyelmesek, ha nem figyeltek eléggé magatokra, hogy olyan baklövést kövessetek el, amit bizony nagyon nehezen tudtok kijavítani, illetve helyrehozni.

Gondolkodjatok el azon is, hogy miért van az, az emberek között, hogy egyáltalán nem ismerik fel azt, hogy az embertársai segíteni szeretnének neki. Valószínű, hogy ekkor már a lélek annyira önállósította magát, hogy akkor már nem tűr meg maga körül semmiféle „ külső segítséget „ , mert ekkorra már a lelkében a gőg oly nagyra nőtt, hogy észre sem veszi azt, hogy ezt neki mondják a testvérei.

Vagyis mi égiek, az Isten megbízásából küldjük a segítséget embertársaitokon keresztül, mert annak a „füle” addigra már teljesen használhatatlanná válik, amikor ezek a szavakat meghallja a testvéreitől.

Testvéreim ! Gondolkozzatok egy kicsit, elmélkedjétek arról, hogy a lelketekben meg van –e az a békesség és nyugalom, mint az legfontosabbnak tűnő döntéseitek előtt megvolt ?

Nem mindig fogjátok ezt megtalálni, mert az a döntés azért volt olyan keserű, mert az Isten nem édesítette azt meg, mert nem az Ő akarata szerint történt. Mi égiek csak abban tudunk benneteket segíteni, ami a lelketeket érinti, vagyis ami felépíti azt, amit más lerombolt. Tegyetek félre minden olyan gondolatot, amely arra enged következtetni, hogy a lelketek az nem találja meg az ő nyugalmát, békéjét.

Nem lenne helyes, ha most azt mondanánk, hogy a lelketek akkor lesz igazán boldog, ha csak azt cselekszitek meg, amit az Isten elvár tőletek. Igen elvárja, de Ő tudja, hogy az Ő gyermekei gyengék és esendők, így Ő állandóan lehetőségeket biztost a földi emberek számára a javításra.

Arra, hogy a lelküket csak egyszer feltudják emelni hozzá és akkor Ő fog megtartani benneteket azáltal, hogy folyton figyel rátok és elkezd a lelketeket művelni, javíttatni. De ehhez nektek kell elkezdenetek azt a tanulási időszakot, amit Ő úgy nevez, hogy a lélek gyógyulása. A gyógyulása annyit jelent, hogy a benne lévő betegségektől igyekszik meggyógyítani azt, aki elfogadja Őt és hagyja, hogy az Úr őt irányítsa.

Ma is azt teszi mint 2000 évvel ezelőtt, amikor azok az emberek, akik csak a fizikai világ valóságában éltek, de a lelkük fel volt készítve arra, hogy Jézus születésével ők elfogadják az Ő tanítását és ezáltal a lelkük megtisztul. Elkezd fejlődni és csak akkor döböntek meg magukon, amikor Jézus felszólította őket, hogy kövessék Őt. Ekkor eszükbe sem jutott azt mondani, hogy nem. Mindegyik örömmel tette azt, amire Jézus felkérte őket.

Ti is így vagytok a lelketek elő van készítve és csak rajtatok múlik, hogy ezt hogyan váltjátok valóra.

Mindenkor vannak olyanok, akik meghallják az Isten hívó szavát és ők akkor azzal elfogadták Őt.

Nem elegendő ha csak elfogadjátok Őt, megkell cselekednetek az életetek során azokat az eseményeket, amelyeket Ő állított nektek, hogy ezekben tanuljatok, fejlődjétek és azután pedig lássátok meg Őt azokban, akiket Ő küld hozzátok. Ti csak azt látjátok meg magatok körül, akik hasonlóan gondolkodnak és cselekednek mint ti. Ebből is látszik rajtatok, hogy egyáltalán nem vagytok egymásnak pártfogoltjai, mert nem törődtek egymással, csak a magatok szelét fújjátok.

Nem mindig előny az, ha valaki nagyon okos. Az okosság csak arra szükséges, hogy felismerjétek azt az Isteni tanítást, amelyet Ő küld nektek embereken keresztül. A ti okosságotok, evangéliumi ismereteiteket már felsőfokon lehet mérni, de a cselekedeteiteket azt bizony nagyon alacsony mércével méritek, mert a hangsúlyt nem a cselekedetekre teszitek, hanem arra, hogy különböző módokon nézzétek azt, hogy Jézus hogyan gondolkodott, hogyan cselekedett.

Ahelyett, hogy azt néznétek meg magatokban, hogy a ti életetek mennyiben hasonlítható ahhoz az élethez, amelyről oly szépen tudtok beszélni, túlkapásokba esni azzal, hogy az evangélium igazságait kicsavarva, a saját magatok javára fordítjátok. Ne gondoljátok azt, hogy ez nem így van.

A lélek tanulásából kell kiindulnotok, hogy mi az, az életetekben, ami megáll az Isten előtt akkor, ha Ő azt kéri tőletek, hogy „ma menjél hozzá”. Nem lenne –e bennetek félelem, hogy mennyit elmulasztottatok és még mennyit szeretnétek javítani az életetekben. Mindig van idő és lehetőség a megtérő lelkek számára. Mindig lesz arra is idő, hogy kijavítsátok a hibáitokat. Az Isten türelmes. Vár.

Ne arra gondoljatok ha elrontottatok valamit, hogy akkor azt már nem tudjátok helyrehozni. Minden lehetőség meg van arra az esetre, ha fel akarod vállalni azt az életfeladatot, amelyet elvállaltál a teremtőtől. Mindig van kiút. Mindig csak azt cselekedjétek meg, ami a lelketeket építi. Nem minden épít, amire ti azt mondjátok, hogy építő jellegű. Mindent másként éltek meg a földi testben, mint egyébként kellene.

Az igazi építő jellegű gondolatok azok maradandóak, tartósak. Nem eszi meg őket rozsdá, a moly, mert igaziak, az Isten mércéje szerint megállják a helyüket az Ő mérlegén.

Minden ami mulandó, az nem az Ő országát építi. Az Ő országába csak abban a ruhában lehet bejutni, aki a Jézusi életet éli meg az életében.

Legyetek nagyon éberek, fogadjátok el embertársaitoktól azokat a kritikákat, amelyek a lelketeket érintik, mert azért érintik azt, hogy az a léleknek még érzékeny része, azt még ki kell javítanotok. Az ami nem irritálja az ember

lelkét azzal nincs semmi gondja. De ha a lelkében valami érzékenyen érinti és nem ért vele egyet, akkor azon el kell gondolkoznia annak a helyességén, ami ezt kiváltotta benne.

Mindig megfogja azt találni minden ember, ha azt tisztaszívűből teszi és nem engedi meg azt magának, hogy ezzel én már nem foglalkozom, mert az Istennek ajánlottam magamat, a többit már Ő intézi el rajtam. Igaz. Csak ehhez az emberi tiszta akarat is szükséges, hogy odafigyeljen, hogy neki is üzent az Isten.

Ez a legnagyobb hibalehetőség a földön a számotokra, hogy az emberek nem gondolkodnak azon, hogy az életük miért jutott a kátyúba, miért nem halad az élet szekere ?

Folyamatosan csak azt kell szem előtt tartanotok, hogy ne legyetek megkötözve azzal az érzéssel, ami megakadályoz benneteket abban, hogy a lelketekben észrevegyétek azt, ami a ti javatokra szolgál.

Soha ne zavarjon téged kedves testvérem aki írod ezeket a sorokat, hogy olyan gondolatokkal találod magadat szembe az írásokban, amit nem értesz meg, mert ez nem csak neked íródott. Vedd észre, hogy a lelked csak eszköz ennek a feladatnak a végrehajtásához. Mindig kell emberi kéz ahhoz, hogy az égi tanítás a földre eljuthasson.

Ne tévesszen meg benneteket az, hogy egyáltalán nem abban a minőségben íródik az a könyv, ahogyan ti ezeket megszoktátok, ugyanis nem emberi ész alkotta írás, csak emberi kéz által leírt tanítás.

Nem lenne helyes, ha ezt nem közölnénk veletek, kétségeket hagyva az iránt, hogy hogyan kerülhetett ilyen stílusú írás a jelen időtökben az emberi kezekbe. Mindig keres az Isten az Ő számára egyszerű, nem tudós jellegű, hanem kimondottan olyan egyszerű tudású ember lelkeket akikkel ezeket a feladatokat eltudja végezni.

Mert a nagy tudás az akadályozza az emberi lelket abban az alázatosságban, hogy ne az ő akaratát tegye előtérbe, hanem az Isten szabadon tudjon vele és általa cselekedni úgy, hogy közben egyáltalán nem azért teszi, hogy ezzel magának szerezzen dicsőséget, hanem az Isten akaratának engedelmességgel teszi azt, amit az Isten szeretne az emberi lelkekhez eljuttatni, azáltal, hogy ő éjjelt nappallá téve dolgozik azért, hogy ez a könyv mihamarabb a ti kezetekbe kerüljön.

Így jöhetett létre az a nem mindennapi esemény a ti számotokra, hogy kézzel írott könyvből fogjátok ezt a rengeteg írást elolvasni.

Próbáljátok elképzelni önmagatokat, hogy órákon keresztül, kézzel írni olvashatóan, nagy figyelmet követelő írást leírni úgy, hogy közben rengeteg fizikai munkát elvégezve teszi le azokat a nem mindennapi tanításokat elétek, hogy ezt ti olvassátok el és tanuljátok belőle.

Rengeteg ember él a földön, aki csak azt teszi, amit az Isten elvár tőle. Így tesz testvéreitek is, aki önmagát nem kímélve teszi azt a feladatát, amit a ti időtökben ebben a formában kézzel írva, majd legépelve nagyon kevesen vállalnának, úgy hogy közben a munkáját, családját ellátva leginkább éjjel teszi meg ezt a feladatát.

Tegyetek félre a lelketekben minden olyan érzést, ami ezzel nem kívánatos a ti részetekre, hagyjátok, hogy az Isten Szent Lelke tudja áthatni a ti szíveteket, lelketeket, hogy felismerjétek benne azt, amit az Isten a ti számotokra küldött.

Nem lenne helyes, ha azt nem mérlegelnétek, hogy **ma éppen miért ez a könyv került a kezembe ?**

Minden olyan esemény ami veletek történik meg azt az Isten irányítja, hogy elgondolkozzatok a földi életek helyességén és azon, hogy az előttetek álló eseményeket is az Isten fényében megélve tudjátok elvégezni.

Nem minden nap történik veletek ilyen, hogy az Isten a jelen időtökben, úgy szól hozzátok, hogy ezt nekem írta az Isten, vagyis nekem küldte el a feladatom megoldásához. Így jöhetett létre az, az esemény, hogy te most ezt a könyvet elolvasod, ugyanis az égi kezek irányítanak benneteket, ha hagyjátok magatokat.

Nem lenne helyes megoldás a ti részetekről, ha ettől kezdve nem olvasnátok el tovább, hogy ez ne bosszantson benneteket. Ti fogjátok észrevenni ennek a gyümölcsét az életekben, hogy mennyire másként fogjátok megélni a hétköznapijaitokat, hogy ezt a könyvet igazán tiszta szívből olvastátok el.

Tudjuk azt mi égi testvéreitek, hogy mennyire nehéz a helyzetetek a jelen időszakokban, mert nem lehet veletek, úgy kapcsolatot fenntartani, hogy azt tisztán tudjátok fogadni, mert a lelketek telve van bánattal és egyéb nem kívánatos eseményekkel, amelyek az emberi lelkekben olyan folyamatot indított el, amely nem hogy segítette volna őket az előrehaladásban, hanem inkább a kétségbeesésbe és szenvedésekbe taszították az emberi lelkeket.

Vegyétek észre magatokon, hogy a saját lelki békéteket sem tudtátok megtartani és a környezetetekben, közösségeitekben is hasonló a helyzet.

Látjátok testvéreim az ellentét milyen könnyen betud férközni közetek ? Ha hagyjátok, hogy a lelketekben olyan gondolatok verjenek gyökeret, amiknek semmi közük sincs az Istenhez.

Tegyétek félre az önzéseiteket és tanuljatok azoktól, akik nem a fennhéjázó nagy embereket játsszák meg, hanem élnek a lelkükben azt az egyszerű életet, amelyet az Isten vezet. Ti is mindannyian csak azt tettétek, amit ti jónak láttatok, csak éppen a lelketekben nem az Isteni világosság irányított, hanem a lelketekben keletkezett sötétség.

Mi égi testvéreitek mindannyian csak azt kérjük tőletek, hogy vegyétek komolyan azt, amit a lelketek ebből a könyvből jónak ítélt meg, és cselekedjétek a szerint és megfogjátok látni az eredményét.

Mindig vannak és lesznek is olyan emberek a közösségekben, ahol a békétlenséget szívsák, de ti vegyétek ezeket észre és ne dőljétek be neki, hanem szeretettel próbáljátok megoldani ezeket a vitás kérdéseiteket. Úgy, hogy közben mind a kettőtök lelkében meg fog változni az, az érzés, ami eddig ellentétes volt.

Jó lesz látni a számunkra azt, hogy ismét békés, boldog nagy közösség tanul együtt, úgy mint amikor még a kezdetekben a lelketekben örömmel üdvözöltétek egymást és ezáltal az Isten Szent Lelke tudott benneteket vezetni, irányítani.

Ne engedjétek magatokba azokat az érzéseket, amelyek eltávolítanak benneteket egymástól, hanem a lelketekben egyesülve támogassátok egymást úgy, hogy azok, akik másképpen gondolkoznak és nem tudnak azokkal a tanításokkal egyetérteni, azok se kényszerüljenek eltávolodni egymástól, hanem lélekben közösen próbálják megoldani azokat a vitás kérdéseket, amelyek okot adtak arra, hogy szétváljanak egymástól.

Minden emberi lélek arra törekszik, hogy az Istenhez közelebb kerüljön, de a lelkében nem teszi meg azokat a változásokat, amelyek segítenék őt ebben. Így ő csak azt hiszi, hogy jó cselekedik, de az Isten mérlegén nem áll meg az a cselekedet, amelyet ő annak ítélt, **hogy jó !**

Pedig testvéreim nem tudjátok elképzelni sem, hogy az Isten mennyire vár benneteket, hogy ismét a közelébe jussatok, hogy fel tudjon benneteket karolni és vezetni azon az Úton, amelyet Ő mutatott nektek. Bizony elfogtok álmélni azon, hogy mennyire jó az Isten, hogy nem hagyja, hogy az Ő gyermekei elveszenek, hanem folyton utánuk nyúl és segíti őket, hogy vegyék észre, hogy irányt kell változtatniuk ahhoz, hogy a kettőtök kapcsolata ismét eggyé váljon.

Nem minden nap történik ilyen, hogy az Isten így szól hozzátok, hogy segítsen benneteket, hogy el tudjátok dönteni hovatartozásaitokat mielőbb, míg nem késő a döntés meghozatala.

Így került sor erre a feladatra, hogy tájékoztasson benneteket arról, hogy jelenleg hol tartotok a földi életetek során. Vegyétek észre, hogy az Istennel akarjátok a feladataitokat megoldani és közben egyre eltávolodtok testvéreitektől és ezáltal tőle is, és így nem azt az utat járjátok, amelyet éppen az Isten jelölt ki a számotokra.

Tanuljatok ebből a könyvből, az Isten által küldött tanításokból, hogy lelketek épüljön és fejlődjön.

Ismét el kell jönnie annak az időnek, amikor egyek lesztek Istenben, nem külön utakon járva, hanem az Istennel egységben és nem az emberekkel egységben.

Ez a jelenlegi az nem megoldható feladat a számotokra, ha az emberi ész által kidolgozott feladatot tartjátok jónak és igaznak, holott ahhoz az Istennek nincs is köze, amit az emberi okoskodás hoz létre az Istennek a leple alatt.

Tanuljatok azokból a könyvekből amiből eddig is tanultatok, amiben ez áll, hogy **„ ne legyetek emberek szolgálja, hanem Jézus szeretett testvére legyél és ne add oda a szabadságodat embereknek, hanem hagyd, hogy az Isten legyen az, aki veled közösségben éljen.”**

Tudjátok azt ti is, hogy sok emberi tulajdonság együtt nem azt eredményezi, amit az Isten akar külön – külön minden gyermekétől. Így az a szerencsétlen lélek képtelen a saját feladatát elvégezni, mert a lehetőségei nem adták arra, amire éppen neki szüksége lenne.

Testvéreim a szabadság a legfontosabb az emberi lélek számára, hagyjátok magatokat **a saját lelketek** által irányítani, ne más ember lelke által legyetek irányítottak. Ugyanis ha ezt cselekszitek meg, akkor nem hagyjátok a lelketeket az Isten által irányítani.

A közösségi szellem az nagyon előnyös az emberi lélek számára, mert sokat tanul, csak ahol a lélek korlátozva van, ott nincs lehetősége a tovább fejlődésre. Hiába látszik, hogy mennyit tanult, de a tanulás nem elegendő, ha fizikai szinten a cselekedet nem követi azt, amit elméleti szinten elsajátított.

Ezért nagyon fontos, hogy **soha ne kövessetek egyetlen ember tanítót sem, csak az Isten kövessétek.** Ő fogja a ti számotokra megmutatni azt, hogy „te” milyen közösségben élj, mert Ő látja a te lelkedet, hogy neked mire van szükséged. Ha emberek eldöntik Isten akarata nélkül, hogy közösségben élnek, azok csak a maguk akaratát cselekszik meg, mert az Isten nem vár el tőletek olyant, hogy azt cselekedjétek meg, amit más nem akar, vagy nem képes rá.

Minden embernek az a feladata a földi életében, hogy cselekedje meg az Isten akaratát az ő életében úgy, hogy közben nem botránkoztatja meg testvéreit.

Tegyétek félre a ti önérzeteteket és törekedjétek arra, hogy az Istenre figyelve cselekedjétek az Ő akaratát. Nem lesz nehezebb mint eddig tettétek azt, de örömtelibbé fog válni az életetek.

Az élet az nem más, mint a mindennapi életetekben megcselekedett jó, amit az Isten mérlegére téve meg lehet látni, hogy valóban jó-e az a jónak ítélt cselekedet.

Mindig az lebegjen a szemeitek előtt, hogy miért történnek veletek olyan események, amik éppen megtörténnek. Az Isten látja a ti lelketeket és látja, hogy éppen abban a feladatban mire van szükségetek és Ő ebben a segítségetekre siet.

11. A „Szűk kapuról”

Emlékezzetek arra, aki elindított benneteket a hazatalálás útján.

A szűk kapuról szóló példabeszéd az egyik alapja az Isteni úton való járásnak. Nem azért fontos, mert emberi ésszel is annak tartható, hanem az Istennel való kapcsolat alapfeltétele az, hogy ne legyetek megterhelve olyan tulajdonságokkal, amelyek akadályoznak benneteket abban, hogy a szűk kapun betudjatok menni.

Mindig csak addig jó a bennetek meglévő rossz tulajdonságaitok, ameddig azokat fel nem ismeritek és meg nem akartok szabadulni azoktól, amelyek akadályoznak benneteket. A megszabadulás a legnehezebb a földi ember számára, mert a régi megszokott tulajdonságai azok nem képesek elszakadni az emberi lélektől, valósággal követik azt. Mindig csak abban képes az ember a javításra, amiben a lelke már kész, nem hajlik vissza a régi megszokott rossz tulajdonságai irányába.

Ne engedjétek magatokba azt a gondolatot megerősödni, hogy nem tartjátok helyesnek azt, amit mások csinálnak, mert nem tudjátok, hogy nekik a feladatuk miben nyilvánul meg. Az, hogy az a saját feladata, az arról ismerhető fel, hogy örömteli élettel teszi meg a napi feladatát és nem kesereg azon, hogy valami nem úgy jön össze a számára, ahogyan azt ő szeretné. Nem lehet az egyik embernek a másik feladatába belelátni azáltal, hogy kívülről mit mutat meg magából.

Sohasem döntsetek úgy, hogy nem ismeritek tökéletesen azt, akit megítéltek. Nagyon könnyű kívülről az embereket megítélni, mert nem tudni, hogy benne mi megy végbe. Nem kellene a ti számotokra annak megtörténnie, hogy az, az ember miért olyan, amilyen. Ez azért történhet meg közöttetek, mert a másik emberben a szálkát könnyebben észreveszitek, mint a magatok szemében a gerendát.

Soha ne ítélezzetek, mert az nem a ti feladatotok. Jó lenne ha folyamatosan csak arra gondolnátok az életetek során, hogy mi az, ami ebből a szituációból az én részemre hasznosítható, vagyis beépíthető. Ne vessetek meg senkit, különösen ne azokat, akik nem azért vannak köztetek, hogy őket ti megítéljétek, hanem azért, hogy tanuljatok egymástól.

Minden ember azért van együtt azzal, akivel éppen éli a földi életét, vagy a közösségét, hogy tanuljon attól, aki mellette van. Ez nem azt jelenti, hogy mindent el kell tőle fogadni, hanem azt amit a lelke el tud fogadni abból a tanításból, azt fogadja el, a többit vesse el.

Soha ne legyen egyetlen olyan nap sem az életetekben, amikor nem tudtok valakitől tanulni. A tanulni szó nem azt jelenti a mi értelmezésünk szerint, hogy mindent elfogadni. Nem szabad mindent elfogadni egyetlen embertől sem, mindig csak azt, amit a lelkedben érzed, hogy ez jó neked. Ne erőltess azt, ami nem való a te lelkednek, az a tanítás nem a te számodra íródott, vagy nem neked szól. Soha egyetlen ember sem mondhatja magát tisztának, vagyis hogy ő csak tiszta tanítást tud adni azoknak, akik ezt igénylik és el is fogadják.

Minden olyan ember, aki ezt cselekszi az önmagát csapja be, mert nem lehetséges olyan földön élő ember, akinek a lelkében nincsenek olyan javítani való cselekedetek, amelyek arra várnak, hogy a lelkük megszabaduljon attól a tehertől.

Ti mindannyian nagyon jól tudjátok, hogy a lelketek az csak addig képes hordozni a fizikai testeteket, ameddig az el nem fárad, mert ha tiszta lenne, akkor nem kellett volna földi testet öltetni és nem kellett volna itt a földi poklot végigszenvedni.

Azok a földi emberek, akik ezt nem így látják, azok bizony nagyon sötét lepel alá bújtak, hogy onnan ne lássanak kívülre, hogy észrevegyék azt, amit nekik a fizikai világban meg kell cselekedni ahhoz, hogy az Isten országának titkai előtte úgy megnyíljanak, hogy az, az ő lelkét feltudja emelni oda, ahol már nem bújhat a saját leple alá, hogy ne látszódjék rajta az a csúfság, ami benne van.

Nektek földi testvéreim az a dolgotok a földi életetek során, hogy egyre jobban meg tudjátok azt a gondolkodást magatokban erősíteni, hogy **ne bánts meg mást, tudjál őszintén tiszta szívből bocsánatot kérni attól, akit megbántottál, és tudjál megbocsátani azoknak, akik téged megbántottak.**

Ezek a legfőbb eszközök a földi életetek során, amiben a legtöbbet tudtok kijavítani a hibáitokból, de ebben tudtok a legtöbben is elbukni, mert az alázat hiánya, az önzés erősödése, és az amikor az Istent nem veszitek komolyan, hogy Ő vár benneteket.

Az a legnagyobb értéketek a földön, hogy egymást szeretve tegyétek a hétköznapi életetekben azokat a dolgokat, amelyeket úgy érezték, hogy meg kell tennetek.

Az öröm, a békesség és a legnagyobb az Isteni kegyelem az, amely eltakarja azokat a nehézségeket okozó felhőket, amelyek akadályt jelentenek az életetekben.

Soha ne adjátok fel azt, amit ti jónak láttok, ha az, az Isten mérlegére téve megállja a helyét. Ellenkező esetben mihamarabb szabaduljatok meg attól, ami zavar, vagy akadályoz a lelki fejlődésetekben.

Minden eszköz a földön, amivel kapcsolatba kerültök a földi életetek során, mindent azért ad az Isten az életetekbe, hogy azzal jól gazdálkodjatok. Ne hagyjatok semmit sem úgy, hogy ez nekem nem szól, mert én ezt már régen megoldottam. Nem. Azért került ismét a látókörödbe az, az esemény, hogy van még valami, ami még megoldásra vár részedre ebben a feladatban.

Mindig van mit kijavítanotok, hogy a lelketek ne legyen olyan mint jelenleg, hogy nem tudatok a régi hibáitokból semmit sem kijavítani. Gondolkodjatok el azokon az eseményeken, amelyek idáig sodortak benneteket, hogy mi az a lelketekben, ami nem tud megszabadulni attól, ami akadályozza a további fejlődésében.

Soha ne legyetek túlzottan elbizakodottak, hogy ti már mindent tudtok az evangéliumokból és egyéb írásokból. Jelenleg a földi életében senki sem mondhatja el magáról, hogy ő bizony jól cselekedett ebben az életében, ő már olyan érdemeket szerzett az Istennél, hogy akár holnap eléje állna és ő megállná a helyét az Isten mérlegén.

Testvéreim a cselekedeteitek által fogtok üdvözülni, nem a tudásotok által !

Jól jegyezzétek meg, hogy míg a szegény ember csak lassan teszi meg az utat, amit a gazdag és eszes gyorsan, de mi a jutalma annak, aki kijátssza a szegényt ?

Semmi. Mert Isten igazsága nem az okosoké és nem a tudósoké, hanem az egyszerű embereken megnyilvánuló belső szerető érzés az, ami elvezeti a szegényt az Isten országába, míg az okos és tudálékos ember csak a saját maga igazán keresztül akar bejutni a mennyek országába.

Tudjátok ti is, hogy egyetlen gazdagnak és tudósnak sem lehet bejutni az Isten országába, mert ott **szűk a kapu** és ők a magukra akasztott terheikkel fennakadnak a szűk kapun és nem tudnak bejutni az Isten országába.

Tegyétek hát félre a lelketekben lévő tudálékosságot és a nagyravágyást, hogy ne akadjatok föl a szűk kapun. Vegyétek észre önmagatokon, hogy azon az úton ezzel a ti kemény akaratotokkal, gögötökkel és nagyot akarásotokkal nem tudtok bejutni a szűk kapun.

Tegyétek félre az életetekben a nagyravágyásaitokat, amelyek akadályoznak benneteket. Ti sem lestek másként, ha nem változtattok a gondolkodásotokon, mint azok, akik Jézus idejében a szűk kapuról szóló példabeszédet hallgatták, csak éppen nem mehettek be rajta, mert azok a cselekedeteik akadályozták őket, amiben éppen nagyon jól érezték magukat.

Ti is csak úgy tudtok bejutni, ha arra időben felkészültök. Minden lehetőséget kihasználva, örömmel és boldogan kell végig mennetek azon az úton, amelyet a mindennapi életetekben tesztek.

Ha nehéz az út akkor se legyetek szomorúak, mert az Isten segít nektek a terhetek viselésében, csak ti minden erőttel arra törekedjétek, hogy az **Útról** le ne lépjétek, mert akkor nagyon nehezen tudtok újra felkapaszkodni. Mindig lebegjen a szemeitek előtt az a nagyon fontos esemény, hogy egyetlen ember sem képes önmaga az üdvözülésre, csak az Istennel együtt, az Ő segítségével.

Minden alkalommal, amikor ezeket az írásokat olvassátok **jusson eszetekbe AZ, aki az élete árán szerezte meg azt a nem mindennapi eseménynek számító szerepet, hogy elvezette azokat az embereket az Isten felé vezető útra, hogy onnan ők már hazataláljanak, megmutatta nekik könyveken keresztül, hogy az ISTEN JÓ.**

Csak törekedjétek arra a útra mindig, amit ő megmutatott az övéinek, az ő gyermekeinek. Ezek az események a ti életetekben sem múltak el nyom nélkül, máig is nagyon nagy szeretettel gondoltok rá, hogy itt hagyta nektek azt az útmutatót, amit ő is végigjárt. Tegyétek hát a helyére a lelketekben azokat a gondolatokat, amit ettől eltérően cselekedtetek meg.

Mindig emlékezzetek arra, hogy az, az ember, aki közöttetek élte az életét, mennyit, de mennyit tett azért, hogy a közösség az igazi közösség legyen. Gondolkodtatok- e már azon, hogy ti mit tettetek azért, hogy az a nagy közösség egy igazi békés, szeretettel teli közösség legyen? **Semmit.** Mert mindenki önző módon csak a saját karrierjét igyekezett növelni, és a közösségi élet senkinek sem volt fontos. Voltak közöttetek olyanok, akik szerették volna erősíteni a közösségi életet, csak egy-két tiszta szívű ember kevés ahhoz, hogy ekkora embertömeget összefogjon.

Akiknek éppen az lett volna a feladatuk, azok bizony egyáltalán nem ezzel voltak elfoglalva, hanem a saját egyéniségükben elő álló vetélkedés és a nem megértés vált erősségükké.

Gondolkojtok el ezeken és próbáljátok helyrehozni azt, amit az Isten létrehozott emberen keresztül. És ti ezt nem becsültétek meg, hanem nagyot akarásból elkezdett a lelketek egymástól eltávolodni.

Ezáltal a körülöttetek lévő emberek is elkezdtek csoportosulni ki ide, ki oda. Lehetett választani, az Isten erre is megadta a lehetőséget a számotokra, csak el kellene gondolkozni azon, hogy egyáltalán helyesen cselekedtetek-e, hogy

belementetek abba, hogy az Istent több részre osztjátok, holott **Ő Egy egészet alkotott. Együtt, egymásért.**

Induljatok el gondolataitokban vissza arra az időszakra, amikor az egész közösség egyként működött és jól. Azóta, hogy az, az ember, aki ezt létrehozta elment közületek és ti külön- külön kisajátítottátok magatoknak az Istent, hogy csak a tiétek. Gondolkodjatok el azon, hogy ha az Isten azt akarta volna, hogy ti már ne járjatok abba a nagy közösségbe, mert nincs rá szükségetek, vagyis nagyot akarásból tovább kell lépnetek.

Akkor az Isten nem gondoskodott volna az elmenő ember-lélek feladatának az utánpótlásáról, hanem egyszerűen megszűnt volna létezni tovább az a csoportosulás, amit az Isten Szent Lelke hozott össze. Ezen a szemüvegen keresztül próbáljátok látni a cselekedeteiteket. Ha tiszta szívvel nézitek, ráfogtok jönni a hibás cselekedeteitekre.

Igyekeztek, hogy legyen időtök az elfecsérelt feladat miatt, az igazi feladataitokat elvégezni. Mi mindannyian, akik ezt a közösséget segítjük azon vagyunk, hogy a feladataitokat segítsük, hogy sikeresen tudjátok elvégezni azt, amit az Isten rátok bízott leszületésetek előtt. A feladatot Ő látja tisztán, ti csak homályban láttok, és néha nem azt amit éppen kellene.

Törekedjete arra, hogy a lelketekben az Isteni erő és kegyelem áttudja járni azokat a részeket, amelyek általatok beszennyeződtek.

A lélek az nagyon örömteli, ha megkapja azt a táplálékot, amelyre igen nagy szüksége van. Lehet, hogy a számotokra nem tűnik olyan fontosnak ezek az írások, de a lelketek az érzi, hogy neki ez gyógyír. Nagyon nehéz a földi ember élete azáltal, hogy egyáltalán nem arra fordítja az idejét, amire éppen kellene.

A lélek ilyenkor szenved, és ha olyan táplálékhoz jut, amire igen csak nagy szüksége van, akkor bizony elkezd az ő életét. Nagyon sok földi ember el sem tudja képzelni, hogy mi történik vele időnként, hogy minden olyan jól sikerül, nincsenek problémák az élete során, csak úgy úszik a boldogságban. Ekkor a lélek számára olyan táplálék jutott, amiben tovább tud lépni a feladatában.

Tudjátok jól, hogy az amikor kedvetlenek vagytok, vagy nem sikerül semmi akkor a lelketek koplal, nincs tápláléka, hiába adtok neki olyan táplálékot, olyan tanítást, amit ő nem tud befogadni az, az ő számára nem jelent fejlődést. Ilyenkor a lélek csak vegetál.

Ekkor szoktatók mondani magatokról, hogy most a padlón vagyok, vagyis a lelkemben meggyengültem. Ez így igaz. A lélek ilyenkor meggyengül, mert nem tudja azt tenni, amit ő szeretne, vagyis amit az Isten elvár tőle.

Így kerülhetett sor arra, hogy a lelketek elkezd keresni- kutatni, hogy valahol táplálékhoz jusson. Ezek azok az idők amikor az ember nem találja a helyét, sehol nem érzi jól magát, mert nincs egy határozott életcél előtte, hogy most mit kell cselekednie. Minden alkalommal, amikor kezditek magatokat úgy érezni, hogy nincs kedvetek semmihez, azonnal kezdjétek el az Istenhez imádkozni, hogy segítsen titeket, hogy a lelketek tudja az ő feladatát elvégezni.

Tudjátok, hogy a lelketek mennyi üresjáratot tesz az életetek során ? Szinte el sem hiszitek, hogy alig van olyan időszak, amikor számára tökéletes az amit éppen csinál. Így látszik meg az embereken, hogy egyáltalán mit csinálnak és hogyan élnek, mert a lélek ha elégedett azzal a feladatával, amit csinál akkor a földi ember kiegyensúlyozott, ha viszont a léleknek nincs igazi Isteni tanítás, akkor a lélek elkezd „keseregni”.

Vagyis a lélek kezdi magát úgy érezni, mint aki nem kapott semmit.

Így a fizikai ember elkezd éhezni, vagyis elkezdi keresni azt, amire neki szüksége van. Jó ha sikerül a számára találni olyan táplálékot, amely kiemeli a földi embert, abból a mély lelki válságból, amiben éppen benne van. Tudjátok, hogy ti saját magatok is csak azt eszitek meg fizikai szinten, amit szerettek. Amit viszont nem szerettek és mégis megeszitek akkor lehet, hogy gyomorrontás lesz a vége.

Az viszont amikor a lélek éhes és jó táplálékot, vagyis a számára való jó tanítást kap akkor ő jól érzi magát, boldog. Ha viszont olyat fogad be, ami nem az ő lelki épülésére szolgál, azzal nem tud mit kezdeni, így az a táplálék számára felesleges. Ha viszont azt hiszi, hogy jó lesz ez nekem is, ha már másnak is jó, akkor elkezd a lélek átalakulni és akkor már nem azt keresi amire neki igazán szüksége lenne a lelki fejlődéséhez.

Innen indulnak el a ferde tanítások és annak következményei. Mindig legyetek figyelmesek, mert a lelketek az mindig jelez a ti számotokra, csak vegyétek észre, és ne hallgattassátok el. Hanem nagyon figyelmesen tegyétek azt, amit ő elvár tőletek, mármint az egó kiiktatásával, az Isten akarata teljesüljön be az életetekben.

Mindig lesznek körülöttetek olyan emberek, akik segítenek abban, hogy ne bizonytalanodjatok el, hanem közösen segítenek nektek, mi irányítjuk azokat, akik a segítségetekre sietnek. Csak vegyétek észre őket, legyetek nyitottak és

engedjétek magatokat irányítani. Mindig gondoskodik az Isten az övéiről, soha nem hagyja magukra őket, csak figyelnetek kell, hogy észrevegyétek a segítséget.

Nem mindig úgy van segítségetek, hogy közvetlen, hanem lehet másként is, akár telefonbeszélgetés közben, vagy csak hallasz valakitől valamit és közte van az, amire neked szükséged van, vagy éppen lesz. Ez így működik, csak legyetek figyelmesek, Isten minden lehetőséget felkínál a számotokra, csak legyetek figyelmesek.

Ne menjetek el mellette, hogy nem veszitek észre, mert akkor nem tudtok kijönni abból a kátyúból amelybe éppen beleestetek.

A ti lelki vezetőitek az nem más mint az, aki eddig is segített nektek, hogy eltaláljatok oda, arra az útra, ahol Jézus vár benneteket. Igyekeztek arra haladni, hogy őt megláthassátok.

Minden földi ember, amikor elköltözik, akkor lehetősége van arra, hogy segítse azokat, akiket itt hagyott. Hát így van ez testvéreim, az aki fizikai síkon tanított benneteket, most a lelketeket segíti arra az útra, amelyen haladnotok kellene. Nagyon sok eltévedt ember-lélek van a földi világban.

Minden alkalommal, amikor elzarándokoltok oda, ahol a lelketek megnyugszik, ott ő is vár benneteket minden alkalommal, hogy veletek lehessen. Lelke egyre szomorúbb, hogy látja az ő gyermekeit, szomorúak, kedvetlenek és elhagyatottak. Mindig csak azt szeretné nektek elmondani, **„hogy gyerekek figyeljetek rám”** és akkor a lelketeket irányítom, de sajnos az emberi lelkek megkeményedtek és eljutottak odáig, hogy harag és ellenségeskedés uralkodik az ő bányái között. Pedig mennyire reménykedett, mielőtt elköltözött, hogy rendeződnek a dolgok a közösségében.

Ő mindent megtett azért, hogy a lelkekben békességet, örömet tudjon sugározni közétek, de az emberi gyengeség és gyarlóság erőt vett, még a legerősebbnek látszó embereken is. És így egyáltalán nem boldog a lelke, hogy látja az ő gyermekeit, akiket éveket tanított, szolgált, hogy olyanok mint a pásztor nélküli nyáj, mert nem látja az összetartást, szeretetet amit ő tanított az övéinek.

Bizony ilyenkor szomorú az lélek, aki azt látja, hogy azt amit ő az Isten segítségével létrehozott, azt a „szétdobáló” gyorsan át is vette és kezében is tartja az irányítását, hogy ne legyen az emberi szívekben öröm, és ne sugározzon az emberi arcokról az csillogó boldogság, ami régen megvolt közöttetek.

El kellene ezeken gondolkoznotok, hogy hogyan tudnátok újra létrehozni, azt az örömteli, szeretetteljes baráti és testvéri kapcsolatokat, amelyeket a lelketekben a „szétdobáló „ elszakított.

Nagyon jó lenne, ha ezek az írások a lelketeket megérintenék és elérkeznének ahhoz a gondolathoz, hogy csak együtt és egymásért élve, cselekedjünk meg azt, amit a **Feri bácsi** által az Isten ránk hagyott: **Nem kellene mást tennetek csak azt, amit tanultatok tőlem**, mondja az aki nagyon szeret benneteket.

Törekedjétek arra, hogy az emberi szívek ne törjenek össze és ne kerüljenek az emberek abba a kétségbeesésbe, amiben éppen szenvednek.

Sok lélek ezért hagyta el az Istent, mert ilyen vezetés alatt, nem képes eligazodni abban, hogy hol is van az Isten tanítása, vagyis hol találja meg azt, amit az Igaz Isten küld az emberekhez.

Nem kell nagyon sokat gondolkodni azon, hogy mi az oka annak, hogy az emberi lelkek elkezdtek elvándorolni a közösségből, mert nem kapták meg azt a táplálékot, amire az ő lelküknek szüksége van.

Nem lenne az baj, csak a lelkek még nagyon gyengék és nincs nagyon soknak tájékozódó képessége, hogy hol talál ismét „**jó**” táplálékot.

Ezért került sor erre az írásra, hogy ezekből tanulva tegyétek tovább a dolgokat és ne keseredjétek el, a lelketekben ott van az a tanítás, amit éveken keresztül magatokba szívátok. Így ha akarjátok, helyretudjátok állítani azt, amit elrontottatok. Mindig van esély az Isten kegyelme végtelen.

Legyetek nagyon éberek a lelketeket pedig az Istenben bízva, tegyétek a jót az emberek körében, hogy újra örömteli élet lehessen az a hely, amelyet, az Isten a ti számotokra hozott létre. **Nektek, csakis nektek.**

Bízzatok abban, akiben én is bízom, Jézus Krisztusban, hogy segít az életutamon és képes leszek arra, amivel az Isten megbízott.

Gyermekeim tudjátok, hogy ez nem jó ahogyan csináljátok, vegyétek észre magatokon, a környezeteteken, hogy így nincs rendben a ti „szénátok”. Változtassatok magatokon, mert **„szívem-lelkem „ összeroskad miattatok, ahogyan látlak benneteket.**

Nem lenne jó ezt nektek is látni, ha majd megérkeztek. Tanuljatok és éljétek békében egymás között. Ne legyen bennetek olyan erő, amiben nem hiszem, hogy jó volna találkoznotok amikor megérkeztek. Vegyétek észre, hogy mennyi ember segített nektek, hogy felébredjétek, de hiábavaló volt az összes cselekedetük.

Mindig kell lenni egy utolsó megoldásnak tudjátok... Az első gomb tudjátok ... . Ne keserítsetek el, hogy nem tudtok békében élni, holott az alapja a békesség az Isten útjának. Gondolkozzatok..... . Nem szeretem azokat a nem Istentől származó írásokat, amelyek elvakították a szíveteket. Tudjátok, hogy a fő olvasnivaló az evangélium és azok a könyvek, amelyeket rátok hagytam.

12. A mi lelki vezetőnk szavai a közösségéhez

Gyermekeim mondja nektek a ti lelki vezetőtök: **Gyerekek, az ami veletek mostanában történik az nem más mint az ördögnek a praktikái, mert azokat fogja elsősorban megkörményezni, akik az ő számára fontosak. Ugyanis, ha a közösség vezetőjét eltudja csábítani onnan arról a helyről, ahonnan sikerült is neki, akkor neki már nyert ügye van, mert vele együtt megnyeri azokat is, akik követik őket.**

Látjátok nem voltatok eléggé figyelmesek hagyátok, hogy beférkőzzön közétek a megtévesztő. Láthatjátok, hogy mit csinált a közösséggel ? Ti ezen nem gondoltok el ? Minek tesztek olyat, ami a saját lelketekben is nyugtalanságot idéz elő ? Nem beszélve arról, hogy azok az emberek akiket rátok hagytam ? Hogyan fogtok elszámolni a rátok bízott lelkekkel az Isten előtt, ha majd sor kerül rá ?

Ti is csak azt tettétek, mint amit tanítottam nektek, hogy az a csalfa ember, aki csak a maga jó dolgával volt elfoglalva, és közben nem vette észre azt, aki mellette ült és zokogott, mert ő csak azt látta, amire a figyelmét összpontosította.

Ti is így vagytok ezzel, mert nem veszitek észre, hogy a lelketekben egyáltalán nincs nyugalom, csak kifelé mutatjátok, de én látom, hogy ég bennetek a vágy arra, hogy az Istennel legyenek kapcsolatba. De közben elválaszt benneteket az a vágy, amely a lelketekből fakad, hogy te mást akarsz csinálni. Másként akarod csinálni, mint eddig. Jó, jó de nézz körül magad körül ?? A magad akarata által csak rombolsz.

Nem tudod azt megcsinálni, amit akarsz, mert az Isten nem úgy akarja azt, ahogyan te akarod. Gondolkozz el rajta... .

Ha az Isten akarata és áldása kíséri az embert, akkor a cselekedetei is áldásosak, nem pedig rombolóak. Tudod ez a gyümölcs .... .

Ti is megtapasztalhattátok már azt, amikor az Isten áldásos cselekedetei kísérik az életeteket.

Akkor bizony ott a lelkek örülnek, hisznek abban, hogy az Isten segített nekik az ő munkájukban. Láthatjátok, hogy hónapok óta csak vegetáltok, nem haladtok egyről a kettőre.

Nem úgy van az, hogy én elhatározok valamit és akkor én azt meg is teszem. Igen ám csak ott van közte az Isteni akarat, ami nem enged meg olyan dolgokat az emberek életében, ami a későbbiekben akadályozná a lelki fejlődésében.

Mindig vannak az embereknek gondolatai, de a gondolatai az nem mindig viszik őt előbbre, hanem éppen akadályozzák abban, amit az Isten akar veletek és általatok megcselekedni. Mindig van kiút. Tanuljátok meg, hogy az, az esemény, amely nem épít benneteket belülről, az csak a ti legbenső énetekből fakadó kívánság, ami mindenáron elő akar jönni belőletek, hogy érvényesüljön.

Ha eddig nem volt rá lehetősége, ahogy meggyengülsz, rögtön ő az erősebb. És elborítja benned a felépített virágos kertet, ami eddig virult, és most elöntötte a lelkedet a vágy, hogy „te ezt” megfogod cselekedni. Elgondolkoztál már azon, hogy akkor az Isten miért nevezett meg arra a feladatra, amivel megbízott ? Hogy „legeltesd juhaim „, tudod ez az aranyszabály.

Tanuld meg testvérem, hogy a lelket nem lehet becsapni, az csak éli azt az életét, amit az Isten mutat a számára. Mutathatsz te a számára másféle életet, de az ott belülről nem érzi jól magát. Vegetál.

Voltál te már az életedben ilyen pazar rossz helyzetben, amikor a lelkeddel nem vagy összhangban ? A te akaratod és az Ő akarata az nem megegyező.

Csak idő kérdése és ráfogsz döbbsenni, hogy a lelked nem bírja azt a nehéz terhet, amelyet ráraktál.

Igyekezz elgondolkozni, hogy mit akarsz tenni, és mi az amiért akarsz „azt” tenni ? Az Istenért ? A te belső nyugalmadért ?

Barátom ezek nem ott vannak, ezek nem ott találhatóak meg ahol tűzön – vízen keresztül gázolva keresed. Nem.

Az Istent a lelkedben abban az állapotában találod meg, ahol éppen nem keresed, „mert félretetted”. Eltetted, hogy neked erre nincs szükséged. Várj. Gondolkozz el azon, hogy az Isten miért nem cselekszik hasonlóan mint te ? Mert nem látja jónak a te számodra az életed folyamán. Neki más a célja veled.

Vannak még szabad területek, ahol a lelkek még érintetlenek, szükségük van lelki támaszra, segítségre. Azoknak kellesz még ott, ahol voltál, ott ahová az Isten helyezett arra a posztra.

Gyermekem nem szaladgálhatunk el egyik feladatunkból a másikba. Neked az Isten azt a feladatot adta, hogy folytasd azt, amit én rád hagytam.

Lám mi lett abból is ? Mindig okosabb voltál mint az Isten akarata, mert nem folytattad azt, amit rád hagytam.

A könyvek írása is rendkívül fontos lett volna, hidd el én is sokszor elgondolkoztam azon, hogy minek ez a sok könyv, de a Mennyei Atya rögtön az eszembe juttatta, hogy ezek a levelek mind –mind egy ember, és egy ember problémái, aki arra vár, hogy legyen valaki, aki segít neki megtenni az első lépéseket az Isten felé.

Látod én is ezt tettem, és így jött létre az a nagy – nagy embertömeg, akik mindig elzarándokoltak a szentmisére. Ezekből tevődött össze legtöbbször az a munka, ami azt eredményezte, hogy legyen olyan hely, ahol ezeket az embereket össze lehet fogni, vagyis Istenben egyé kovácsolni.

Ti mindig velem voltatok, tudtátok, hogy mennyire fontos volt a számomra az, hogy ne legyen senki, aki elszomorodik közöttetek. Ezért kellett figyelnem rátok, hogy ezt ti megtanuljátok. Ez meg is történt, csak a szívetek elgyengült és ezáltal a „szétdobáló”, könnyen meg tudott benneteket környékezni, ami azt eredményezte, hogy nem tudtátok megtartani azt, amit tőlem tanultatok az Isten segítségével.

Tudjátok, hogy soha nem tettem volna ilyet, hogy elhagyjalak benneteket. Én a szívemen viseltem a ti sorsotokat, nem volt közömbös a számomra, a ti magánéletemek sem. Akkor voltam igazán boldog, amikor láttam a csillogó, fényes tekinteteket és az örömeiteket. Tudjátok azt is, hogy nem voltam mindig nyugodt természetű, néha fellobbantam, amikor valami hülyeséget csináltatok, vagy elkezdtétek egymást piszkálni.

Most is fellobbannék közöttetek, hogy ha ott ülnénk együtt, biztos emlékeznétek jobban arra, amikor majd szétvetett a düh, amikor elkezdtétek azt, hogy most már elég a könyvekből, nem kell abból annyi, aki akarja olvassa el az összeset, majd megtalálja azt, amire neki szüksége van.

Na ekkor ismét elfogott az a rohamom, ami megszokott volt köztetek. Ti ezt nem tudjátok mondani, mert képzeljétek el szegény lelket, aki éppen várja a választ. Na így már remélem megértitek az én aggodalmaim veletek kapcsolatosan. Nem lenne jó nektek ha ezekre nem emlékeztetnélek benneteket, mert a helyzet azóta sem változott, csak éppen a szegény ember-lelkek kóborolnak, akikkel nem törődtek eléggé.
ITT VAN GYEREKEK A FELADAT, EZ AZ AMIT AZ ISTEN RÁTOK BÍZOTT.

Nem hagy Ő el benneteket, csak ti találtatok jobbat Őnálá. Így van ez, ha jelenleg nem is ezt érzitek. De majd ha itt lesztek velem, akkor visszatudtok tekinteni az elrontott jó cselekedeteitekre is.

Mindig ad az Isten lehetőséget a számotokra, csak figyeljete föl rá. Ne legyetek olyan keményszívűek tudjátok, hogy az nem vezet sehová. Ti is zsákutcába fogtok jutni, ha időben nem váltotok irányt.

SZABJATOK A MAGATOK SZÁMÁRA EGY OLYAN MEGFELELŐ NAGYSÁGÚ KERETET, AMELYBE MINDEN OLYAN ESZMÉT BELETUDTOK GYŰJTENI, AMI ÖSSZEEGYEZTETHETŐ AZ EVANGÉLLIUMMAL ÉS A KÖNYVEKBEN LEÍRTAKKAL, VALAMINT A TI JÓZAN ESZETEKKEL.

MEGFOGJÁTOK LÁTNI, HOGY MEGFÉR EGYMÁS MELLETT, HA EZT TI SZÍVBŐL AKARJÁTOK, DE CSAK SZÍVBŐL, NEM AKARATBÓL.

Az akarat gyerekek elszáll, az olyan, hogy ma van holnap már lehet messzire repül. Így vagytok most mindketten, sőt a harmadik is szenved általatok, tőletek. Mindig van kiút tudjátok.

Ezek lettek volna a számotokra a közlendőim, hogy segítsek nektek kijutni az erdőből. Ugyanis ha az ember nem kerül be a sűrűbe, akkor nem tapasztalja meg azokat a nehézségeket, amelyeket most megélték. Nem kell félnetek veletek vagytok. Tudjátok jól, hogy csak az tévedhet el, aki elindult az úton, aki nem az csak áll.

Jól vagyok gyermekeim az Isten nagyon kegyes, megengedte nekem azt, hogy vezesselek benneteket, sugalljam a szívetekbe azt, amit meg kell cselekednetek.

Legyetek egymáshoz olyan emberek, akik nem egymás hibáit nézik, hanem azokat keresik, hogy mi az ebben az emberben, ami az én számomra jó. Nem szabad egymás hibáin felbuzdulva az embereket olyan színben feltüntetni, hogy ezek az emberek nem jó úton járnak. Az, hogy milyen úton, azt az Isten ítéli meg, csak nekem előbb el kell számolnom azzal az embertestvéremmel, hogy valóban olyan ember-e, mint amilyennek látszik. A látszat néha csalóka. Nem mindig azt látja az ember, amit éppen lát, mert a belső tulajdonságok el vannak takarva az emberi szem elől, így csak azt lehet látni, amiben éppen megnyilvánul. Ez lehet éppen fordítva is.

Mindig az Istenre figyelve tegyétek az életetekben a feladataitokat, soha ne a külső megítélésből. Mindig vannak az embereken olyan foltok, amelyek elhomályosítják az igazi valójukat, az igazi alaptermészetüket.

Tudjátok ti, hogy egyáltalán az emberi lelkek, hogyan fognak az Úr Jézus előtt állni ? Nem. Mert ha tudnátok, akkor a lelketekben lévő rossz tulajdonságaitok kijavításával foglalkoznátok és nem a másik ember lelkének a foltjaival.

Mindig lehetséges az, hogy az ember elkezd egy bizonyos munkát, de befejezni már nem tudja, mert addigra már a lelke nem érdekelt abban, amit neki el kellett volna végeznie.

Ugyanis a lélek időközben meggondolta magát és más feladat után kezdett el tekingetni. Abban az esetben amikor a lélek meggondolja magát és újra vissza akar térni a feladatához elég nehéz neki, mert a lehetőségei addigra már megváltoztak, elkezdtek az ember-lelkek másfelé tekinteni, akik addig körülötte voltak. Így lesztek ezzel ti is.

Minden elrontott jó, egy jó feladat utánzása, csak éppen nem az. Majd a lelkek fogja azt leghamarabb észrevenni, hogy mi a jó neki, mert a lélek az bizony nagyon kényes, érzékeny műszer. Vigyázni kell rá, mert nagyon könnyen megtörténik az a baj, amikor a lélek véglegesen elveszíti a tájékozódó képességét.

Minden erejét összeszedve sem képes arra, hogy valóban visszataláljon arra az útra, amelyen előzőleg járt. Addigra azt már a fű benőtte, mert nem ápolta senki. Így van a ti lelketek is, mert azt folyamatosan ápolni kell, nem lehet kihagyni, hogy nem foglalkozom vele. Mindig járni és járni kell rajta.

Fogadjátok meg ezeket a jó tanácsokat és cselekedjétek meg ha lehetőségeitek adottak erre. Mindig szól a lélek az emberhez, csak nem hallja, nem figyel, el van foglalva az ő saját maga alkotta gondolataival. Nem baj, csak hagyjon helyet az Isten parancsainak is.

Mindig elgondolkozom, azokon az embereken, akik csak azért élik földi életüket, hogy az idő elteljen felettük. Ezek az emberek lelkei amikor megérkeznek szellemi otthonukba, akkor bizony elkeseredettek, mert üres kézzel érkeztek meg, mert az amit addig gyűjtögettek földi életük során, azt bizony ott kellett hagyniuk.

Ezzel szemben jó cselekedeteik bizony hiányosak voltak, mert nem azokat az értékeket gyűjtögették, amit igazán kellett volna. Ekkor pedig már nincs lehetőség a javításra. Mindig csak az adott földi élet idején belül lehetséges a kincsek gyűjtése.

Mindenki meg van győződve arról, hogy a lélek egy semminek számító lény, pedig az élet legfontosabb része. E nélkül nincs élet, mármint fizikai az emberekben. Ezért kell folyamatosan arra törekedni, hogy a lelkek épüljön és fejlődjön.

Ti is így legyetek a saját lelkekkel, hogy építsétek a lelkeket, azt amit majd az Isten elé visztek, amikor annak majd eljön az ideje.

Mindig arra kell gondolnotok, hogy holnap ha odamennék ? Mi lenne akkor a jutalmam ? Ezek lebegjenek a szemeitek előtt. Nem lehet úgy élni a földi életet, hogy a lelkeket nem veszitek komolyan, hogy nem érdekel az, ami vele fog történni.

Mindig úgy lebegjen előttetek, hogy az a legfontosabb azt kell előtérbe helyezni, nem lehet másodlagos az életetekben a reá való figyelés.

Minden alkalommal amikor írsz kedves testvérem, akkor a lelkedet az Isten éppen úgy látja mint, amikor előtte fogsz állni az életed végén.

Így van ez testvéreim, csak rá kell figyelni és akkor a lelkek olyan szépen fog haladni azon az úton, amelyen az Isten irányítja őt.

Mindig az Istenre figyelve kell az életeteket élni és akkor nem lesz semmi nehézség az életetekben, amely megakadályozna abban, hogy elveszítsétek az irányt, **mert ha a fonalat fogjátok, előbb vagy utóbb a végére fogtok érni.**

Így van ez az út is, ha elindultok rajta, ha lassan is de célba fogtok érkezni.

Mindig van az emberi léleknek olyan állomása, ami nem kedvező az ő számára, nagyon nehéznek éli meg, de ezek is a fejlődés egy bizonyos fokai. Ezeken keresztül tudtok csak a másik feladatotokhoz eljutni. Nem lehet egyet – kettőt kihagyni, vagy kikerülni, hogy előbbre tudjatok jutni. Nem lehet az Isten akaratát, emberi akarattal kikerülni, mert addig a lélek áll, vár, hogy mikor folytathassa ott, ahol éppen abbahagyta.

Testvéreim az **Isten akaratán keresztül lehet az üdvösségre jutni.** A megkerülésével csak a kárhozatra. Ne legyen bennetek az, az élmény, hogy csak úgy tudtok üdvözülni, hogy megcselekszitek azt, amit a lelkek diktál. Az lehet, hogy diktál, de nem mindegy, hogy ki van a mikrofon végén ? Ugyanis a lélek egy idő után, amikor elhaladt az Isten akarata mellett, akkor már nem hallja az Ő hangját, hanem azt a hangot hallja, amely állandóan csak duruzsol az emberi fülekbe, szívekbe, hogy meg kell cselekedned. Akkor leszel jó, ha megcselekszed azt, amit éppen jónak látsz. Tévedés testvéreim. A lelked ilyenkor szenved, mert nem abban a légkörben tevékenykedhet, ahol ő igazán jól érezheti magát.

Figyeljétek meg önmagatokat, hogy hogyan éltétek meg azokat az eseményeket a ti életetekben, amelyekre nem szívesen emlékeztek vissza. Egy összevisszaság keletkezett akkor bennetek. Nem volt iránytűtök, mert irányt változtattatok. De az Isteni kegyelem mindig lenyúl és segítséget nyújt a szenvedőkön.

Ti is így vagytok a jelen időtökben, ebben a könyvben nyúl le hozzátok az Isten kegyelme, hogy fölsegítsen benneteket, és magához ölelje megfáradt gyermekeit.

Biztosan érezni fogjátok magatokon, ha ezt a könyvet tiszta szívvel és lélekkel olvassátok el, és akkor a lelketek nagyon nagy örömben részesül, hogy megjött a számára a segítség.

Mindig ad az Isten újabb lehetőségeket gyermekeinek, hogy visszataláljanak hozzá és örömben legyen részük.

Kívánjuk, hogy ez a könyv legyen a lelketek támasza, és ne kerüljön a könyvespolc eldugott helyére, hanem az igazi helyére kerüljön **A TI SZÍVETEKBE.**

Mindig van közöttetek olyan ember, aki a szívén viseli a többi embertársa sorsát, hogy elkerüljék azt, ami a léleknek a legveszedelmesebb. A bukás.

Így került sor ennek a könyvnek a megírására, hogy ezek eljussanak azokhoz, akiknek az Isten ezt szánta, hogy segítségükre siessen, hogy el ne essenek attól az örömtől, ami az Ő országában fog várni rájuk.

Testvéreim legyetek nagyon boldogok a ti földi életetekben, és kívánjuk mi szellemi testvéreitek azt a számotokra, hogy a lelketek megnyugodva térjen meg az Isten országába.

Tudjuk, hogy nagyon nehéz a földi élet terheit viselni, de legyetek kitartóak, legyen bennetek elég öröm ahhoz, hogy a feladataitokban ne keseredjete meg. És a lelketekben pedig az, az érzés erősödjön meg, hogy egyként éljétek meg azt, a feladatot, amivel az Isten útravalóval ellátott.

Mindig legyen bennetek olyan élmény, ami átsegít benneteket a nehézségeken és a buktatókon. Mi szellemi testvéreitek és a ti Feri bácsitok nagyon nagy szeretettel vagyunk irántatok és kívánjuk mindannyiótoknak, hogy az Isten áldása teljesüljön be az életeteken úgy, hogy abból ti csak a jó dolgokat éljétek meg.

Mindig lesz engedetlenség a földön testvéreim, de ti legyetek engedelmesek az Isten akaratának, és szeressétek egymást úgy, ahogyan a Mi Urunk Jézus Krisztus szeretett bennünket.

Mi akik csak szellemi lények vagyunk ugyanúgy örülünk a ti sikereiteknek mint ti, és ugyanúgy szomorkodunk ha ti szomorúak vagytok. Mi egyik vagyunk veletek, Egyben Krisztusban.

Szeretnénk megköszönni annak a kedves földi testvérünknek ezt a szolgálatát, amit ezért a könyv leírásáért tett értetek. Ez a könyv, mint már említettük kézzel íródott, rendkívül rövid idő alatt, ahhoz viszonyítva, hogy ez a testvéretek az éjjeli és a nappali összes szabad idejében ezen dolgozott kérésünkre, hogy mihamarabb a kezetekbe kerüljön. Ez a könyv húsvét másnapján fejeződött be, pontosan 21 nap alatt készült el.

Az Isten nagyon hálás azoknak, akik kedves testvérünket ebben segítette. Mindig lesz, aki olyan emberként fog élni a földön, mint ő, hogy szolgálni. Igen szolgálni, mert ez nagy dolog testvéreim, hogy egy olyan embernek kell ezt megtenni, aki nem hívatott arra, hogy azt a sok ember lelket megmentse a tévelygéstől.

Mindig minden körülmények között szeressétek azokat, akik csak azért élnek, hogy az Isten akarata, általuk teljesüljön. Ne engedjétek meg magatoknak, hogy ezen testvérünket olyan helyzetbe sodorjátok, hogy ő ezért pénzt kapott. Higgyétek el ő még azt sem tudja, hogy ez a kézirat hogyan kerül legépelésre, vagy éppen nyomdába.

De teszi a dolgát sürgősen, mert az Isten rajtunk keresztül ezt kérte tőle. Örüljétek egymásnak kedves testvéreim, hogy ez a könyv ne íródjon hiába, hanem betöltse azt, amiért az Isten elküldte ezt hozzátok. Legyetek boldogok azáltal, hogy az Isten nem hagyott el benneteket, gondoskodik rólatok.

Mindig lesz veletek egy olyan ember, akire kell figyelnetek, hogy mit mond, mert az Isten csak embereken keresztül tud csak veletek kapcsolatba kerülni.

Ha elkezditek a lelketeket ápolni, javítani, akkor majd a ti lelketekben is meghalljátok az Ő halk szavát. De addig a lelketeket tisztogatni kell, hogy a szeretet ereje áttudjon jutni azon a csatornán, amely most elszennyeződött.

Vegyétek észre, hogy az Isten gondoskodó szeretete eljött hozzátok és felvidít. Csak idő kérdése és megoldódnak a neheznek látszó problémáitok.

Legyetek békességesek egymással és örüljétek egymásnak. Teljen meg a szívetek – lelketek örömmel és szeretettel, ami elfog kísérni benneteket.

Mi ezzel a pár sorral befejezzük ennek a könyvnek az írását, és ha úgy látjuk jónak, testvérünket ismét szolgálatra hívjuk, hogy küldjön nektek olyan útmutatót, amellyel segíthetünk nektek.

Békesség nektek. Örömteli földi életet szeretnénk nektek kívánni, szerető testvéreitek a mennyei otthonból. ÁMEN.

Tartalomjegyzék

Előszó	2
Bevezetés	4
1. Égi kezek irányítása és vezetése	7
2. A talentumokról	11
3. A ránk bízott kincseinkről	17
4. Törekedjete az éberségre	22
5. Építkezés a romokból	26
6. A lélek mint érzékeny műszer	34
7. Isten akarata „épít és vigasztal „	37
8. A lélekkeresztségről	43
9. Az emberi akaratról	49
10. Hagyjátok magatokat a lelketek által irányítani	53
11. „A szűk kapuról”	63
Emlékezzünk arra aki elindított bennönket a hazatalálás útján	
12. A mi lelki vezetőnk szavai a közösségéhez	71